

(FMS12.10.26002)

RĀVANAVIJAYAM

ĀTTAKKATHA

WITH THE COMMENTARY VĀKYĀRTHACANDRIKĀ)

1/1480
6/132
24-CE-1975
W. AND D. LIBRARY

Dr. K. Goda Varma

രാവണവിജയം

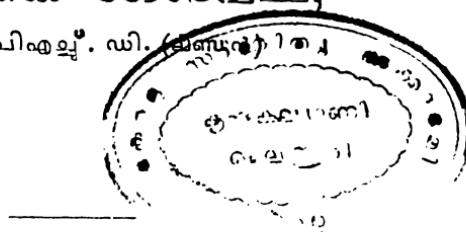
ആട്ടക്കംട്ട്

(വാക്യാത്മചത്രിക എന്ന വ്യാവ്യാനത്തോടുകൂടിയത്രും)

$\text{N} \frac{30}{183}$

ഡാക്ടർ കെ. റോമൻ,

എം. എ., പിഎച്ച്.ഡി. (പ്രഭാത്) റാബ്ര

സ്കാലർക്ക്,

അറ്റ്. റഡി. പിഞ്ജ—ചാല,

തിരുവനന്തപുരം.

First Edition 1938
Second Edition 1940

Printed at
The Sridhara Printing House, Trivandrum.
Second Edition Copies 1000.

ആര്യവാപന്മാസം

I

കമകളിയട പ്രാധാന്യം

കൈരളി കാഴ്ച വെച്ചിട്ടുള്ള ‘കമകളി’യെപ്പോലെ കലാ ലോകത്തിൽ മറ്റരാങ നേട്ടം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സുകമാരകല കളിയട സംഘാടനമായ മേഖലയിൽക്കൊണ്ട് കമകളി ദേശപരിയൈയേം കാലപരിധിയൈയേം അതിക്രമിച്ച് പ്രചരിക്ക വാനം പ്രവൃത്തമാക്കവാനം പ്രഗല്ഭമായിത്തീർന്ന്. ഒരു രൂത്രകല എന്നുള്ള നിലയിൽ മന്ത്രങ്ങൾ സൗന്ദര്യമായ ഭാവനയിൽ പ്രാപ്യമായ അഭിവൃദ്ധിയട പാരമ്പര്യതന്നെ ‘കമകളി’ക്ക് വനിബ്രഥിപ്പിന്നാണ് കലാപ്രണയികളിൽ കലാനിത്രപക്ഷമായം തേജോലൈ അഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നത്. വികാരപ്രകടനത്തിൽ ശമ്പളപ്രമായ ഭാഷയിട പ്രയോഗമാണ് അനുന്നന്ദം സുഗമവും ആയ ഉപായം എന്നവരുടെ ആര്വ്വികമായ അഭിനയത്തിൽ, മുഗ്രീയതയിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്ന മനസ്സുക്കൾ അതിമനസ്തി മത്ര, എല്ലാകാലങ്ങളിലും എല്ലാദേശങ്ങളിലും അനുകൂലമായ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടിണിഗ്രാമങ്ങൾ സുക്ഷ്മപ്രകാരങ്ങൾ അറിയാറുന്നതാകനു. പ്രാചീനതമമായ അഭിനയസംപ്രദായത്തിനു തന്നെ കലാപരമായി പല വൈശിഷ്ടപ്രകാരങ്ങൾ ഉള്ളതും, കാലപ്രവാഹത്തിൽ അഞ്ചു പോകുന്ന ത സമുച്ചിതമാംവണ്ണം ഉല്ലതമായും പരിഷ്കൃതമായും പ്രയാശയുള്ളിട്ടുള്ള രൂത്രകലകളിൽ കൈരളീയത്തുടർന്നു ‘കമകളി’ക്ക് പ്രഭലമാനമായ മാനവസംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും അഭ്യന്തരം പ്രഭ്ലാന്തപൂരംങ്ങൾ നല്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

രൂത്യകലയിൽ പരമമായ പ്രാധാന്യം അഭിനയത്തിനാണ് കല്പിതമാക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളിലും വികാരങ്ങളിലും അത്തരമായി അപം കൈയ്ക്കൊള്ളുന്നതും ഇത്തരസംഖ്യവുമാക്കമാറ്റു പ്രകടിതമാക്കുന്നതും വിവിധങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ അത്തണ്ണം അംഗങ്ങെന അത്യിരന്നാൽ മാത്രമേ ഓരോന്നം ശിമിലമാക്കാതെ ചുണ്ണങ്ങളായ അത്രയങ്ങളെ അവധിക്കുന്നതായി തീരകയുള്ള എന്നം ശാസ്ത്രകാരന്മാർ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണമായി ഒരു സംഭാഷണമോ പ്രസംഗമോ കഴിഞ്ഞാൽ ഫ്രോതാക്കളിടെ ഉള്ളിൽ പല ഭാവങ്ങളിൽ ചുണ്ണങ്ങൾ പതിയുന്നതെന്നുള്ളതും അനാഭവസിലമാണ് ക്ലോ! മുഖം എഴുത്തിന്റെ പ്രതിബിംബകംതനെന്നാക്കായാൽ അതിൽ അന്തർഗതങ്ങളായ ഭാവങ്ങൾക്ക് മിക്ക വാദം പ്രകാശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അതിനു പുറമേ, ചലനാത്മകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളിടെ അപം അംഗല്യാ ദിക്കളിടെ ചാലനത്തിനും വിഷയമായിത്തീരാമ്പ്ലോ! ഭരത മുനിയുടെ നാട്രശാസ്ത്രം അങ്ങൾക്കുമായ അഭിനയത്തെ സപ്ത അപനിർണ്ണയംകൊണ്ടും വിഭാഗകരാംകൊണ്ടും ബഹുധി പ്രതിപാദനം ചെയ്യുന്നണംകൂടിലും, അതിനെ അധ്യാരമാക്കിയോ അവലംബമാക്കിയോ തന്നെ ‘കമകളി’ എന്ന കേരളീയകല അഭിനയപരമായി മറേറ്റൊരു രൂത്യവിധാനത്തെ ക്കാളിം വച്ചുരെ അധികം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജയദേവതയുടെ ‘അംജുപബി’ എന്ന ഗാനങ്കതിക്കും ഉത്തരഭാരതത്തിൽ, നിലവിലിരിക്കുന്ന ഏതാണും നാട്രസസ്യഭാരതങ്ങൾക്കും കമകളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആഗമികമായി ചില വെന്നധിക്കളണിന്നുള്ള വാദം ആദരിക്കിയമായെങ്കാമെങ്കിലും, അവയെ എപ്പോറിനേ യുംകാറി ആ കേരളീയകല അഭിവൃദ്ധമായി അവിലപ്പേബാക്കത്തെയും സമാകർഷ്ണിക്കുവാൻ പയ്യാപ്പമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും എപ്പോവയും സമ്മതിക്കുത്തനെ ചെയ്യും. പെത്രസ്ത്രമോ പാശ്വാത്രമോ ആയ നാട്രക്കുറ്റികളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുന്ന

ഒള്ളകാവുത്തിന്റെ സപ്രാവം പരിചിതിക്കുന്നോടു, രഘുസം വിഡാനത്തിനോ യവനികാല്യപകർണ്ണങ്ങൾക്കു പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രാധാന്യവും ഇല്ലാത്ത കമകളിയുടെ പ്രയോഗ തത്തിൽ കലാകത്തുകികളായ ഭാവുകളുംകൂൾ ജനിക്കുന്ന അഴുട്ടാ പത്തിന്റെ അധിക്കൃമോ അന്ത്യാദിത്തപ്രമോ ബാഹ്യാപാധിക ശൈക്ഷണികല്ലേ, പിന്നെന്നേ, അഭ്യന്തരവികാരത്തിന്റെ സുസൂ ക്ഷേമവും വിശദവുമായ ഫിറുണം കൊണ്ടാണ് എന്ന് സ്ഥാപിക്കുമാ കമല്ലു! സകലഭാവങ്ങളേയും ഫിറുിക്കരിക്കുവാൻ പ്രഗല്ഭമോ യ സാധിത്രുതെ അപാതമധുരമായ സംഗ്രിതത്തോട് സംമേ ഇപ്പിച്ച് അരുളികമായ അഭിനയങ്കൊണ്ട് വ്യക്തങ്ങളായ ഫി റുങ്ങങ്ങളുംനിരത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന ‘കമകളി’ കലാ ദേവിയുടെ കോമ്മുംഭാവങ്ങളുടെ വിലസിതത്രുപം തന്നെയാണ്.

‘കമകളി’യെ ഭാഷാസാധിത്രുത്തിന്റെ മഹനീയമായ ഒരു ശാഖയായിക്കൂടി കേരളീയരായ നായക്ക് അവലോകനം ചെ യേജുന്നതായിട്ടുണ്ട്. മലയാളവും സംസ്കൃതവും ഒരേ നിലയിൽ സമപ്രധാനമെന്നതനെ തോന്നുതുക്കവെള്ളും, വെദ്യൂറായും ഇണങ്ങിഉള്ളതനെയും നിന്നുകൊണ്ട് കേരളത്തിൽ പ്രചരി ച്ച അത്യംഭാഷാല്പസന്തതിന്റെ പ്രാച്യത്തെ സുവ്യക്തമാക്ക മാൻ കമകളിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. രണ്ട് ഗംഗക്കും കാലപാത സപ്രാവാദിനിർദ്ദേശങ്ങളും നിവർദ്ദിക്കുന്നതിൽ കമകളിക ത്താക്കരി അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള റിതി ഉത്തമമാരായ നാടകകാര നാരാത്യപോലും അദ്ധ്യാപകുമാണ്. നടന്നാരു മാത്രം ഉണ്ട ശിച്ച്, സാധിത്രുപരമായി യാതൊരു വിലയും കല്പിക്കപ്പെ ടവാനില്ലാത്ത ഏതാനും വാക്കകളുടെ പ്രയോഗത്താൽ നാട കകത്താക്കരി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മോധിക്കുന്ന ഒരു കൂത്രും, ഓരോ രഡ്ഗത്തിന്റെയും അതിയിൽ അലോചനാമുതമായ സാധിത്രുത്തിന് വിഷയമാക്കിയതു് കമകളിപ്രയോഗത്താക്ക ക്കുടെ കല്പനാപൂണ്ടമായ മനോഭാവത്തെ വിശദമാക്കുന്നു. അഭിനിക്കുവാൻ പോകുന്ന കമയുടെ അധ്യാരമായ ദേശക്കു

ലാദിയെ സുചിപ്പിക്കുന്നതിൽ യവനികകളേയും മറ്റുപകരണങ്ങളേയും അവലോഭിച്ച് രജുവാസികളുടെ ഭാവനാഭാരിത്ര തെരുവുമായെങ്കിലും പരിഹരിക്കുവാനോ എന്നതോന്നുമാറ്റ് അതുഡികമായ പ്രയത്നങ്കൊണ്ട് രംഗസജ്ജീകരണം സാധിക്കുന്ന നാടകകത്താക്കൾ, കമ്മകളിയിലെ രണ്ട് ഗാവത്താരപ്രദാനങ്ങൾക്കുള്ള മാധ്യത്രം സദസ്യങ്കുടെ ചിത്രവൃത്തികളെ സമ്മാനിച്ചുമായ കേന്ദ്രത്തിൽ ആനയിക്കുവാനുള്ള ഫൂഡ് ട്രൈം അറിയേണ്ടതാണിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. കല്ലുനെയെ സദാം സാരം ഏതൊരു പരിധിയിലും വ്യാപരിപ്പിച്ച് ഷുർണ്ണമായ ചിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയാണ് ശാഖിലഘണ്ണിയമായി കൂടുതലും കമ്മകളിയിലെ സമലകാലചിത്രങ്ങളും ദ്രോക്കങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നവയായതു. കേരളിയുടേയും ഗൈംബണിയുടേയും സമാജസമായ സംഘരണങ്ങളും കമ്മകളി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഭാഷയ്ക്ക് മണിപ്രവാളപ്രസ്താവനത്തിൽ അതുനീം ദ്രോക്കനീയമായ ഒരു പദവി കല്പിക്കാവുന്നതാക്കുന്നു. ‘കമ്മകളി’ ഒരു ദ്രോക്കലയായതുകൊണ്ട്, സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും, സംസ്കാരംകൂടായ അതിലെ സാർവ്വത്രാത്മിക്ക് ഭാഷാപ്രയോഗവിഷയകമായി പല അഭിനൃഥികളും വരുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും വിശിഷ്ട വക്തവ്യമായിട്ടുണ്ട്.

കമ്മകളിയിൽ സമലകാലാദിനിക്കും ദ്രോക്കത്രപ്പേണ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഒപ്പിൽനും ഭ്രൂക്കുകമാരായെ ചിത്രവൃത്തി ഒഴി അഭിനേയമായ കമ്മാവസ്തുവിനെ സംഘവീകരിക്കുവാൻ അനുന്നണമാകമാറുന്നു ഒരു സാഹിത്യത്രാപമെന്ന നിലയിൽ തന്നെ പ്രയോജകീഡവിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുവണ്ണു! കമ്മാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണം, വിവിധങ്ങളായ രാഗങ്ങളിൽ പല്ലവി തുടങ്ങിയ ശീതാവയവങ്ങളോടുകൂടി, അഭിനയിക്കുവാൻ സഹായകമാക്കുന്നതുകുഞ്ഞും പദ്ധതികളിട്ട് ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും കമ്മകളിക്ക് സംഗീതത്താമകതപംകൊണ്ട് സില്പിക്കാവുന്ന രാമാനീയകാരത്തിന്റെത്തു പ്രസ്തുഷമാകുന്നു. കേരളീയത്തെ പ്രത്യേകത സംഗീതകലാപ്രയോഗത്തിലും സംഭവിച്ചുമാണെന്നു

ഇതിന് കമകളിപ്പാടു ചൊല്ലിവരുന്ന റിതി മുദ്രാന്തരം മാറി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. തിരുവാതിരകളിൽ ഒരു പ്രായേണ ഇതെന്ന ശാന്തിത്തിനു തന്നെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാവണ്ണെങ്കിലും, കമകളിരെയപ്പോലെ അഴീകൃതമായ ഒരു സാഹിത്യവിഭാഗം എന്നോ സാഹിത്യപ്രധാനമായ സംഗ്രഹമെന്നോ ഉള്ള നില അവയ്ക്ക് സിലിച്ചിട്ടിപ്പാത്തതിനാൽ, കമ്മകളിലെ ശാന്തിക്കും പ്രാശസ്ത്രം അനുബന്ധമാകുന്നു. തമിഴിലെ ശാന്തിയോട് കമകളിപ്പാടുകൾക്കും പ്രകടമായ വൈജ്ഞാനിക്കും അതു പാടുകൾ ഒരു കാലത്തു് കേരളത്തിൽ പ്രചാരിച്ചിരുന്ന ശാന്തിയുടെ മുദ്രാംശങ്ങളും അവവർദ്ധിക്കുന്നവും നിലയിൽ നിബർഖമാകുന്നു. പ്രാചീനദശകളിൽ എതാനാം താഴ്വാദഭോട്ടുള്ള ലയത്തെ അനുസ്മരിക്കാൻ രാഗങ്ങേത്തിന് മികച്ച പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാതെ, എനിലധികംപേരും ചേര്ന്ന് അപ്പും അവേശങ്കരമായിത്തന്നെ പ്രയോഗിച്ചവനിൽക്കുന്ന ശാന്തി, കണ്ണാടകസംഗ്രഹിതരിയോടുള്ള അഭ്യർത്ഥ സമ്പർക്കേകാണ്ടുതന്നെ എന്നപറയാം, ഒരു കലയുടുവേണ്ടതായുള്ള സുകമാരതയും പ്രയോഗവൈചിത്രവും ചേര്ന്നിണ്ണാൻ ശാന്തിയും ഒരു നില പ്രാചീനവുന്നാണ് കമകളി മുതലായവയിലെ സംഗ്രഹം തെളിയിക്കുന്നതു്.

കമകളിപ്രധാനത്തിന് അഭിനയം, സംഗ്രഹം, സാഹിത്യം എന്നീ മുന്ന് രാജഗങ്ഗളിലും പ്രത്യേകമായ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടാക്കിത്തിനിന്ന് ആ കോമലകലാപ്രധാനത്തിന് സഭ്യം തന്മാരു ദ്രോഹ ലഭിക്കുവാൻ നിബാനമായിത്തിന്ന്. അതുതിയിലും പ്രത്യേകിലും ഉള്ള വൈപുല്യവും കലാപരമായ പ്രാഭവും, കൊഡാക് ‘കമകളി’ എന്ന കേരളീയകലയ്ക്ക് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു മുദ്രാംശവും എന്നുള്ളതിലും കവിതയും അവിലേക്കുമ്പാടിക്കും കോളിയസസ്താരത്തിന്റെ വിശ്വാസഭാവങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനുള്ള വൈദികവും സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടെന്നും സമർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

II

രാവണവിജയം കമകളിയും തത്കത്താവും

കൊട്ടാരക്കെത്താവുരാൻ ത്രഞ്ചി അങ്ഗകം പ്രശസ്തകവി കഴിച്ച പ്രബന്ധത്തിനാശംഗം കമകളിരാവയ്ക്ക് മഹത്തര യും മഹനീയവും അതയ ഗ്രന്ഥസമ്പത്തും ഉപലഭ്യമായിട്ടിട്ടും. അതു ശാഖാവിൽ സംഗ്രഹിതമംഘത്വം കൊണ്ടും കവിതാസാരസ്ഫൂരം കൊണ്ടും നാശംഗം ശാഖാവിലും കൊണ്ടും ജനസമ്മതിക്കപ്പെട്ട പാതമായിട്ടുള്ള തൃതികളിൽ ‘രാവണവിജയം കമകളി’ ഉന്നത മായ ഒരു സ്ഥാനം അർഹിക്കേണ.

“കോട്ടാ വിട്ടോ കോട്ടയംകമകരം നാ—
ലാജ്വാതെ വദ്ധീശപര—
അതുജുന്നതനുടെ നാലു തന്ത്രിയുടെ മു—
നോന്നുകൾഡിനുറുവെന്നും”

എന്ന പദ്ധതിയിൽ കരിഞ്ഞുതമായി നിർഭ്ലിഖ്യമായിരിക്കുന്ന അതു പ്രശസ്തതയിൽ ‘രാവണവിജയം കമകളി’ ഡാണണംജുള്ളതും സുപ്രസിദ്ധരാണമ്മൈ!

‘വിഭാൻ കോയിത്താവുരാൻ’ എന്നുള്ള ഓപ്പരാഭിയാന തതാവ അരിയിപ്പുട്ടുന്ന രാവണവിജയകത്താവിന്റെ യഥാത്മം നാമം രാജരാജവമ്മ എന്നും രാമന്നേപ്പുൽ ‘ചെരുണ്ണി’ എന്നും അറയിക്കേണ. വിജ്ഞമായാവരിതം ഭാഷാഗാനത്തിന്റെ പ്രശ്നയ നാകൊണ്ടും ഗൈസർഗികമായ സാഹിത്യകലാഭിരിയെ അഭ്യന്തരിച്ചിട്ടും കിഴിമാനും ഉമാംവിത്താവുരാട്ടിയുടെയും ഭാഗവതാത്മതപ്രകാശനത്തിൽ അപ്രസന്നയ ഭ്രൂക്കമംഗലിനിന്നും എൻ്റെ ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിൽ കീതാക്കാളേപ്പുട്ടിട്ടുള്ള ഹിംഗാക്കോഡുരി നാരാധാരാൻ നാനുതിരിപ്പുട്ടാട്ടിലേയും എക്കണ്ണത്താനമായി കൊള്ളുവന്നും 987-ൽ ഗ്രന്ഥകത്താവും ജനിച്ചു. ബാല്പുത്രത്തിൽ നാനു സംസ്ക്രതാജ്ഞിലും മഹയാഗ്നിലും നല്പിക്കാവെ വുന്നുവും

നന്നായിത്തീന് ചേരുന്നിക്കേണ്ടിനും രാൻ തന്റെ പത്താമി
തെ വയസ്സിൽ കിരാതത്തപാമാഡി നിംഫിച്ചിട്ടുള്ള

“വിതതക്കിലകേശം വില്ലുമജനേദ്വലേശം
കമലശരവിനാശം കാളുമോലപ്രകാശം
വനചരതനമീശം വൈവരിണാം കാലപാശം
ശ്രൂക്കഹരിംബപുരേശം ഭാവദേഹ പാർവ്വതീശം.”

എന്ന യുനാന്റേക്കം ജനങ്ങൾക്കും മാരാരാജാവുതിയമനസ്സി
ഉചിതമായ ദ്രോഷാന്തമാണ്.

കവി രാവണവിജയത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ അന്ന്
നാട്ടവാണിയന്ന സപാതിതിയനാടം മാരാരാജാവുതിയമനസ്സി
ലെ പ്രതാപവും ആത്രിതവാസല്പവും സകലകളാവല്ലുണ്ടപെ
വും വാഴ്ത്തി ആ തിരുത്തമനസ്സിലെ കാത്രഞ്ഞത്തിലും വശവൈ
നായിട്ടാണോ താൻ പ്രസ്തൃത്തി രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് നിർദ്ദേ
ശിച്ചിരിക്കുന്നു. ചേരുന്നിക്കേണ്ടിനെപ്പുരാൻ്റെ ബാല്പുകാല
ആണും, ഒരിക്കൽ, അന്ന് ദീജൻറായിയന്ന പാർത്തീരാണി തിരു
നസ്സുകൊണ്ട് സപരിവാരം കിളിമാന്തുകൾ കൊട്ടാരത്തിൽ എഴു
നാളുള്ളക്കയ്യും, ബാലൻ്റെ അനിതരസാധാരണമായ ബുദ്ധി
വൈദ്യവവും കലാപാടവവും നേരിട്ടിന്തേജും വാസല്പവും
ഈചിട്ടതെ രാജധാനിയിലേക്ക് ആട്ടിച്ചുകൊണ്ട് പ്രോത്സാഹയും
ചെയ്യു. ഇങ്ങനെ സപാതിതിയനാടം മഹാരാജാവുതിയമന
സ്സിലെ ബാല്പുമിത്രവും സതീത്യപ്രാം ആയിത്തീരുത്തിവാൻ ഭാഗ്യം
സിലിച്ചു കവിയുടെ അനന്തരാജീവിതത്തിലെ ഭ്രിഡാഗവും തി
രവന്നപ്പെരുത്തുനെന്ന അനാക്ഷണം വർഖലമാനമായ വിജയ
തേതാടെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. മഹാരാജാവുതിയമനസ്സിലെ അനവര
തമായ പ്രോത്സാഹനത്തിലും പാതമായ പ്രതിഭാഗാലിത്പ
തേരുന്നുകൂടിയ നിസ്സുപ്രമായ പരിത്രം എക്കാണ്ട് കോയിതെന്നു
രാൻ അന്ന് കലാപുണ്ണാഡികളുടെ വിലാസരസ്വതായിത്തീന് യാണ്
രാജദിനവിഭാഗത്തിന്റെ അസ്സിൽ അസ്സുന്തം പ്രജാളിച്ചിയന്ന.

ഇരയിമർത്തവി തുടങ്ങി ലഭ്യപതിപ്പുരായ പണ്ഡിതകവികളം, കൈമാരംഗ അതികുമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിദ്യാർഖന്മാരിൽ സഹപ്രവർത്തകത്വം, അഭിമാനപൂർവ്വം ആഭരിച്ചിരുന്നവെന്നുള്ളതിലോ അനേകക്കുറഞ്ഞം ഉണ്ട്. വിദ്യത്ത് സദസ്സിൽനിന്ന് അധിനായകന്മാരായി കലാപോഷണം നിവർഖിച്ചിരുന്ന മഹാരാജാവും തിരുമനസ്സിലെ നിയോഗം അനാസ്ഥിച്ചും അവിടെത്തെ പ്രീതി ഒഴിപ്പാശരിച്ചും വിദ്യാർഖന്മാരിൽനിന്നും സമസ്യാപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഒരുപ്പേരുക്കാക്കുന്നും മറ്റൊരു നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കവന തപ്പജ്ഞദാ പ്രശ്നസന്ധിയമായ ഭാവനയുടേയും പ്രശ്നംമായ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും വിലാസരജ്ഞങ്ങളാണ്. രാവണവിജയം കമ്പകളിക്കു പുറമേ കോയിത്തന്നുരാൻ രഹിച്ചിട്ടുള്ളവയായി സന്താനഗോപാലംതുള്ളും, ക്രിരാതക്രമവിംശതിപ്പോതും, ഗ്രീഗ്രതനാമസംകീതനം എന്നീ സംസ്കാരത്തികളിൽ ഏതാനം ഭാഷാഗാനങ്ങളിൽ മാത്രമേ സാഹിത്യലോകത്തിന് ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമില്ലായിട്ടുള്ളൂ. സന്താനഗോപാലംതുള്ളയും അപൂർണ്ണമായ നിലയിൽ തന്നെ അതു സാഹിത്യപ്രസാന്നത്തിൽ തത്ത് കത്താവിന് പ്രസ്തുമായ സ്ഥാനം കൈവരാത്തിയിട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ പണ്ഡിതമതം പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ !

സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അപാരമായ പാണ്ഡിതന്മാരിൽ കൊണ്ട് കൈരളിക്കും അഭിമാനം വളർത്തിയിട്ടുള്ള കവി ഒന്നുംപുന്നമാരിൽ ഗണനായി വിദ്യാർഖന്മാരിൽ കോയിത്തന്നുരാൻ മുപ്പാതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ അകാലവരമം പ്രാചിച്ചു. ബൊല്ല്യത്തിൽ തന്നെ സമാരംഭിച്ച സാഹിത്യിനേംവന്നും സമുച്ചിതമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളുടെ പരിമിതമായ ജീവിതത്തിനിടയിൽ വിജയപ്രദമായി നാലിങ്ങവാൻ കവിക്കും ഇടയായിരുണ്ടിരുന്നവാരും ചാരിത്രാദ്ധ്യാനക്കമാണ്.

III

കട്ടാസംഗ്രഹം.

രാവണവിജയം കമകളിയിലെ ഇതിനുത്തം പ്രായേണ വാദ്യീകിരാമാധാരം ഉത്തരകാണ്ഡത്തിൽ നിന്നും സ്പീകരിക്കു പ്പുട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു ദശകാവൃം എന്ന നിലയിൽ പ്രതി പാല്പദ്മവസ്തുവിന്റെ രണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളുടെയെല്ലാക്കണക്കി കമകളിയിൽ അരൂപ്പീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യതിയാനങ്ങളോടൊക്കെ കമാവസ്തുവിനെ ചുവടെ സമാഹരിക്കാം.

ബുദ്ധമാവിന്റെ വരംബലങ്കോണ്ട് രാവണനാൽ ലക്ഷ്യിക്കിയിരുന്നു വൈദിപ്പൂരികപ്പെട്ടു വെവ്വേദവണ്ണം കൈലാസത്തിലെത്തി ത്രംബകസ്വാരൂഢം നിഡിശപരതപരും നേടി അഞ്ചു കാപ്പരത്തിൽ നിവിലബസസ്വാദഭോധനകുടി വാണിംവരുകയായിരുന്നു. രാവണൻറെ വർഖലമാനമായ പ്രതാപംകോണ്ട് ദേവ ലോകവാസികൾക്കപ്പോലും വലുതായ ഭീതിയും സംഭ്രാന്തിയും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. ആത്യിടയ്ക്ക് ദരിക്കേം നാരദമഹർഷി വെച്ചുവണ്ണനെ സന്ദർഭിച്ച് ദശകണ്ണന്റെ ഭിന്നായങ്ങളും അതുനും വിരസനാണ്ഡന തെളിഞ്ഞു ആ യക്ഷരാജനോട് തദീയ സഹജനായ രാവണൻറെ വിക്രിയകളായ ത്രിശ്രവനങ്ങളിലും പരന്നിരിക്കുന്ന അപവാദത്തെ ലോകവൃത്താന്തങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും രാവണനെ ഭിഷ്ടത്രം മുഹൂര്ത്തങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്തീരിക്കുമാറ്റ് മുതൽ മുഖേന സദ്ധവദേശം ചെയ്യണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ഉണ്ടായി. നാരദൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം രാവണൻറെ സജ്ജനപീഠയിൽ അസംഖ്യാവായ വെത്രവണ്ണം നയജ്ഞത്തെ മുത്തെന വിത്തവോധത്തിനായി ലക്ഷാപുരിയിലേക്ക് നിയോഗിച്ചു. രാവണൻറെ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലെത്തി യദോചിതം അഗ്രജസദ്ധം ഗ്രഹിച്ചിച്ചു മുത്തെന രാവണൻ തത്ത്‌ക്ഷണത്തിൽ ഘനിച്ചു എന്ന മാതൃമല്ല, കുഖ്യവരനോട് യുദ്ധത്തിനായി, വിഭീഷണൻറെ സാമ്വാക്ഷക

ഒള്ളും ധിക്കരിച്ച്, ബലവിന്ത്രഗാലികളായ സചിവന്മാരെ ചതുരങ്ങേണ്ടുകൂടി അളക്കുന്നിലേക്ക് മുൻപേ കുട്ടി അയച്ചിട്ട് താനം അനാചരന്മാരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. പ്രധാന്മാരികളായ രാവണസചിവന്മാർ അളക്കാപുരിയിലെത്തി ‘മാണിവരൾ’ എന്ന യക്ഷരാജകമാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ എതിര്ത്തണ്ടന്മാരോടുകൂടി ഏതൊക്കെ ഭാവലഭവത്തെത്തു പ്രാപിച്ചപ്പോരു, സന്യാകാലമായി പ്പോകയാൽ അംഗൾ അവിടെ സേനാസനിവേശം ചെയ്തിരുന്ന രാവണൻ, രാത്രിയിൽ നഷ്ടക്രമവരെന്ന ഉദ്ദ്രോഗിച്ച് അളക്കാപുരമാകന്ന സഭാത്തതിലേയുള്ള് നടന്നചെലുനവഴ്വായ രംഭയെ എക്കാത്തത്തിൽ ദർശിച്ചവാൻ സംഗതിയായി. രംഭയുടെ ലാവഞ്ചാത്തം പാനരാചെയ്തു മിക്കതുരുന്നായിത്തിന്ന് രാവണൻ അവധിനു വിശ്വാസിച്ചു, പുതും ആളുള്ളായി അവരും തനിക്ക് അശ്വമുഖാണന്നുള്ള പോലും ചിന്തിച്ചാതെ, ബലാദ്ദീരുഹിച്ചു നിർവ്വതകാമനായി തനിന്ന്. അതിനെന്നതുടൻ്റെ യക്ഷസേനയോടെറാഡ് പോക്കുത്തിൽ പരാജിതരായി പിന്നവാങ്ങിയ രാക്ഷസത്തെ ദർശനത്താൽ ജൂംഭിതവീഞ്ഞനായി രാവണൻ യക്ഷസെസന്ധുത്തെ ധപം സന്നം ചെയ്തുകൊണ്ട് കബേരനമായി ഫോറമായ പോർ നടത്തി. യുദ്ധത്തിൽ അവശന്നായിത്തിന്ന് കബേരനെ നിധിഭേദത്തിൽ നിന്നും നാശിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചതോടുകൂടി വിഷാദനിശ്ചന്മായ അളക്കാപുരിയുടെ ദർശനത്താൽ വിജയമദമത്തനായിത്തിന്ന് രാവണൻ ശ്രീപരമേശപരാഞ്ചൻ ആവാസസ്ഥാനമായ കൈലാസപാർത്തത്തിന്നും ശ്രോദാവിലാസത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള കണ്ണതുകംകൊണ്ട് പുഞ്ചകവിമാനത്തിൽ കയറി ഉടനെ തിരിച്ചു. ശ്രോദാവിലാസത്തെ അട്ടഃഖനം ആ രാക്ഷസേശപരാഞ്ചനെ അംഗ്രീപരമേശപരാഞ്ചൻ വസ്തുസ്ഥിതിയിൽനിന്നും താന്ത്രികനിന്നും താന്ത്രികനിന്നും ശ്രീപരമേശപരാഞ്ചൻ ശ്രോദാവിലാസത്തെ കീർത്തിച്ചു വിലക്കിപ്പോക്കവാൻ ആജ്ഞാവിച്ചപ്പോരു

പ്രാതിനായ വാനരാത്തിയെന്ന് ആ മഹാത്മാവിനെ നിഃഖലാണ്ട് രാവണൻ നേരെ രജതഗിരിയെത്തെന്ന കയ്യിലേ നി ആകാശത്തിൽ ചുഴലിക്കാറിൽപ്പെട്ട പത്രി കണക്കെ ആക്കിത്തിന്ത്രം. ആ സമയം അവിച്ചാരിതമായ അചലവാലനം കൊണ്ട് വിഹപലയായ പാവ്തിരേവിയാൽ സമാലിഞ്ഞുനാം ചെയ്യപ്പെട്ട ശ്രദ്ധാർ പ്രശ്നാജ്ഞനായിത്തീന്റെവകിലും പബ്ലിക്കേഷൻ തെരുവാലും നിപീഡനം ചെയ്തും ദശകണ്ണൻറെ കൈയ്ക്കുന്ന യഹുത്തിലിട്ട് കരിവിന്റെണ്ടുകരിപ്പോലെ തെ നിയമാദാക്കിത്തിന്ത്രം. ആ അവസ്ഥയിൽ ദശകണ്ണൻറെ ഒക്കിപ്പുവക്മായ സാമഗ്രന്തായ പ്രസന്നനായിത്തീന്റെ ശ്രീപാദമേഘപരൻ പ്രസ്തുക്ഷനായി, അവാൻറെ കണ്ണുവെം കൊണ്ട് ഗ്രിലോക്കൺട്ടിലും കവിതമാവുകയാൽ, അതുമുതൽ ‘രാവണൻ’ എന്നിളം അഭിവ്യു അവാൻഉണ്ടാക്കമെന്ന് അനാഗ്രഹിച്ചതുകൊ തെ ‘ചന്ദ്രഹാസം’ എന്ന വസ്തുവാം പരമായുണ്ടും ആ വീരൻ നാണ്ഡി മേലുകമേൽ വിജയാന്പിതനായി ആ രാക്ഷസേനപ്ര രൻ ലക്ഷയിൽ സസ്വീം വാഴമാറാക്കട്ട എന്ന് ആശംസിക്ക കയ്യും ചെയ്തു.

IV

ഇതിപ്പത്തന്ത്രപണം

കവി രാവണനെ നായകനാക്കി തദീയമായ വിജയത്തെ കീർത്തിക്കുവാൻ അനുകൂലമായ ഒരു ഇതിപ്പത്തമാണ് സപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും എന്ന് മുകളിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള കമാസം ഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും സ്ഥാപിക്കുമല്ലോ! രാമായണത്തിൽ പ്രതിനായകത്തെന വള്ളിതനായ രാവണൻ കല്പിന്ത, പണ്ടപ്പം ത്രംക്കാഡിയ ഉത്തുങ്ങിയാണുകമ്പള്ളാൻ മാനന്തീയനാണുള്ളതിനും സന്ദേഹമില്ല.

“ജേതാരം ലോകപാലാനാരം
സപ്താവൈരച്ചിതേശപരം
രാമസ്ത്രിതകൈലാസ—
മരാത്തിം ബഹുപമനൃത്.”

എന്നതിൽ നിന്നും ത്രീരാമന്മോഹം ആദരണിയമായി തോന്തിയ ജയത്രീജ്ഞം തപാപ്രഭാവവും ബാഹ്യവിശ്വാ രാവണൻ്റെ സംസിലമായിതന്നുവെൻ്ത് കാണാവുന്നതാണ്. വാല്മീകി രാമാധനം ഉത്തരകാണ്യത്തിൽ കബേരനെ ജയിച്ചു പുജ്ജകാ അഡനായി ശോഭിക്കുന്ന രാവണനെ വണ്ണിക്കുന്ന

* “സ തേജസാ വിപുലമവാപ്പു തം ജയം
പ്രതാപവാൻ വിമലകിരീടമാരവാൻ
രഹജ വൈ പരമവിമാനമാസ്മിതോ
നിശാചരം സദാശി ദത്രാ യദാനലഃ”

എന്ന പദ്മം രാവണവിജയകത്താവിൻ്റെ അഭിനവമായ ഒരു ഇതിപുത്രത്തെ ഉപാദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ ആന്തരമായ പ്രചോദനം നല്കിയിട്ടണാവാം. കമകളിയിൽ രാവണൻ്റെ ത്രീപരമേശപരനെ പ്രത്യക്ഷനാക്കി അനന്തരമം വാങ്ങുന്ന ടെവിലാത്തെ രഘുത്തിൽ

“കണ്ണോതരമാകന്നായ നിന്മലന—
കണ്ണുരവേണ ജനങ്ങൾ
ഇണ്ടലിയന്നിഹ രാവണനെന്നതു—
കൊണ്ടായ നാമവുമണംമിനിമേൽ”

എന്ന ഭാഗത്തിൻ്റെ

“യസ്താണ്ടാകത്രയം ചെവത—
ആവിതരം ഭയമാഗതം
തസ്താതപം രാവണോ നാമ
നാട്ടാ രാജൻ ഭവിഷ്യസി!” എന്നും

“ആയുധമൊന്നെല്ലിട്ടും മയിപരമായുള്ളി” എന്ന ഭാഗത്തിൽ “വാന്നിതം ചായുഷപ്രേഷം ശ്രദ്ധം തപം ചാ പ്രയ ക്ഷുമേ’ എന്നും വാല്മീകിരാമായണ്ണതിൽ കാണാന ഭാഗങ്ങൾം വിശദമായ സാദ്ധ്യം വഹിക്കുന്നവയാണ്.

ഗ്രീപരമേശപരനിൽ നിന്നും ഉള്ള വരലബ്ദിക്കണ്ണശേഷം പല ലോകങ്ങളിലും സംഖരിച്ചു് വിജയം നേടി ലക്ഷയിൽ തിരിച്ചേത്തിയ രാവണൻ പിന്നീടു് ഇത്രജയത്തിനായി സപർശം തനിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽവെച്ചുണ്ട് രംഭയെ കണ്ണടക്കം നാതായി വാല്മീകിരാമായണ്ണതിൽ (ഉത്തരകാശം സദ്ധം 26) വസ്ത്രിതമായിട്ടുള്ളതു്. അവിടെയും രണ്ട് ഗും കൈലാം സാഹചര്യത്തിനും തന്നെ. കമകളിക്കത്താവാകട്ട, ആ കമാഡാഗം രാവണൻ കബേരവിജയത്തിലു് ഉള്ളക്കത്തായി കൈലാം തനിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു സദർഭത്തിൽ നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കബേരവിജിഗ്രിശ്വാസ രാവണൻ കൈലാംസാഹചര്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതായും അവിടെവെച്ചു് നൃക്കുംവരനാൽ ഒരു സങ്കേതയായി അളക്കാപുരിയിലേക്ക് പോകുന്ന രംഭയെ ദർശിക്കുന്നതായും ഉള്ള കല്പനയുടെ സാംഗത്യം പ്രമദ്ദൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ സുഗ്രഹമാണെല്ലാം ഇത്രവിജയത്തിലു് സപർശലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്ന രാവണൻ കൈലാംസത്തിൽ സേനാസന്നിവേശം ചെയ്തു് മദ്യമാർഗ്ഗം വിത്രമിച്ചുവെസ്തു അധിജൂന തനിനേരൽ രംഭാംശാഗമത്തിലു് പ്രസംഗതിയുള്ളവാക്കുന്ന വാല്മീകിരാമായണ്ണത്തിലെ കമാഡാവശ്രീനാരിതിയിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാനു തത്തപം എത്തെങ്കിലും തരംതിൽ രംഭാധിഷ്ഠണം കൊണ്ടു് രാവണൻു് നൃക്കുംവരനിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ശാപവുത്താനും പ്രതിപാദിക്കുന്നുമെന്നുള്ളതു് ദാനുമാണ്.

ഉത്തവാക്യം ഒക്കു് ശ്രൂലുന്നായി കബേരനെ ജയിക്കുവാൻ സപ്രസംഗവുംതൊട്ടുടന്നുടന്നുട്ടി പുറപ്പെട്ടു് രാവണൻ അന്നു കാപുരിയിൽ എത്താം യുദ്ധത്തിൽ എത്തു് ഫുട്ടുന്നതായിട്ടാണു് മുലകപ്പായിൽ കാണാനുണ്ടു്. എന്നാൽ കമകളിൽത്തു രാജാജോ

ഈപ്പും ഒരേ റിതിയിൽ സമരകാഞ്ചുപ്രതിപാദകങ്ങൾ മാത്രം അതുകൊന്തു് പ്രേക്ഷകനുംകൊണ്ട് വൈരസ്യജനകമായിത്തീനേൻകൊ മെന്നാളുള്ളതുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കു് ത്രുപ്പേഗാരരസപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടത്തെ സഹ്യദയമനേറാരജുകമായി ചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് അതുനും ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. രാവണവിജയത്തിൽ, ‘രംഭാ പ്രവേശം’ എന്ന് പറയപ്പെട്ടുന്ന അതു ഘട്ടത്തിലു് കമ്മകളി പ്രിയമാരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഉള്ള പ്രശ്നപ്പി അനന്തരാലഘൂര്യം അതു സാഹ്യം!

നാകനായ രാവണൻ്ന് അപകർഷകങ്ങളായ പ്രസ്താവ ക്കുണ്ടു കഴിവുള്ളിടത്തോളം ശീച്ചിട്ടിള്ളുള്ളതു് കമ്മകളിയിൽ മു ത്രേക്കം ത്രുപ്പേരുമായിരിക്കുന്നു. കുബേരവിജയരും ത്രീപരമേ ശ്രദ്ധനിൽ നിന്നാളുള്ള അനുഗ്രഹലാഭവും പ്രതിപാദിച്ചു് രാവണന്നു പ്രതാപാദിത്രണങ്ങളുണ്ടു് കീത്തനംചെയ്യുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, രംഭാസംഗമംകൊണ്ടാണു നാളുള്ളവരംഗംപരമോ, വാംശനാശം വരുമെന്നാളുള്ള നാഡികേരൾപരശാപകമാ പ്രാസ്താവി ക്കാത്തതു് ഏതുയും ഉചിതമാത്രം. യുഗാന്തരത്തിൽ വാനരപ്പട യുഥായി ഭയങ്കരമായ യുദ്ധം ഉണ്ടാക്കുമെന്നുള്ള നാഡികേരൾപര നീരു വചനം ഉഭയപ്രതാപനായ രാവണൻ്ന് കേവലം നിരത്മകമായിട്ടുള്ളാണു തോന്നുന്നതും അല്ല. രാക്ഷസനും കുബേരസേനയോടു ചൊരാത്തുപോരാതുക്കിത്തനു തോല്പാവി യടങ്കുവെന്നുള്ള രൂപതാന്ത്രികനിൽ അവനമാത്രത്തിൽ ഉജ്ജുംഭിതവീഞ്ഞനായി യക്ഷേശപരസേനന്മാരുടെ തന്നെ ബാഹ്യം ബലദശനനിൽ ദഹിപ്പിച്ചു് കുബേരനെ അവശന്നാക്കിത്തീ ത്രംബവനാളുള്ളതിൽ നിന്നും നായകനു ഉള്ളംഗംഗമായ പരാക്രമം പ്രതുക്ഷയായി പ്രകാശിച്ചുന്നു.

“ത്രംബാധം തവ സ്രൂതിവചനാലിനി
ശ്രൂതിവരം തവ താരവൻ താൻ
ദൃഷ്ടിച്ചരു മയി നബി പുനരഹി വെള്ള—
ക്രഷ്ണാഭദ്രവാ ജീവനാം”

എന്ന് ഗ്രീപാമേഗപരൻഗനന രാവണനോട് ഇഷ്ടവരങ്ങൾക്ക് വരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിൽ അഞ്ചിളിച്ചെടുത്തുന്നതു് രാവണനിൽ ഭഗവാൻ അതിമാത്രമായ പ്രീതി ഉണ്ടായിത്തീന്റെ എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ പ്രയോജകീഡവികാസംമാർക്ക്. “പ്രീതോ യദി മഹാദേവ! വരം മേ ദേഹി യാചതാഃ” എന്ന് വാല്മീകിരാമായണം ഉത്തരകാണ്ഡയത്തിലെപ്പോലെ, രാവണനു് ഭഗവാനൈക്കറിച്ചു് അനന്തരവും ധാരാവാവവും ഇം തൃതിയിൽ കല്പിക്ക പ്രേക്ഷിക്കില്ലെന്നുള്ളതു് വക്തവ്യമാകുന്നു. ദേവന്മാരേയോ പുരാണപ്രസിദ്ധരായ രൂപരാഥരേയോ നായകന്മാരായി പ്രഭർത്തി പ്രീക്ഷനു കമകളിഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ രിതി വിച്ഛു് രാഖ്യസകലാധിഷ്ഠപരനായ രാവണനെ ശ്രോദ്ധൃതംശസ്ത്രവന്നനായി പ്രതിപാദനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു തൃതി നിമ്നിച്ച ഗ്രന്ഥകത്താവിന്നെന്ന സപ്തത്രംമായ വീക്ഷണം പ്രശംസനീയമാകമാറ്റുന്നു. സഹലമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിൽ സംശയമില്ല. നായകനാം മുതിനായകനാം ആയി വാല്മീകിയാൽ പ്രഭർത്തിപ്രീക്ഷപ്രേക്ഷ ഗ്രീരാമരാജാണും രാവണാണും തുല്യമായ മഹിമാതിരേകം തന്നെ സംഭലിച്ചുണ്ടാണ്. അതിനായ രാവണന്നെന്ന പ്രതാപഗ്രീഡിനു സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ രാവണാവിജയം കമകളി’ ഇതിരുത്തു പരമായി തുതന്തപ്രവും കീതിനീയതപ്രവും പരിപൂർണ്ണമായി ആവശ്യകമായിരുന്നു സുവിശദ്ദമാരു.

V

കാലദേഹനിശ്ചയം

രാവണാവിജയത്തിലെ കമ ആരംഭിക്കുന്നതു് അടുകാപ്പരിയിൽ ക്ഷേമവാൻ നിവിലഘസലഭാഗ്രാഡപ്പേരാംഭത്രുടി വജ്രിൽ നാഭവാളുള്ള പ്രസ്താവത്തോടുകൂടിയാണെന്നു. ആര്യികയ്യാണു് നാഭേൻ ചെറൻ രൂവാണെന്ന ദാന്തംശദരം അനിയിച്ചു് ജ്യേശ്വ

നെന്നുള്ള നിലയിൽ കമ്പേരൻ രാവണനെ മുതച്ചുവെന മുണ
ദോഷിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നതു്. അതിനെന്തുടൻ്റെ താമ
സിക്കാത്തതനെ കമ്പേരൻ ലജ്ജയിലേക്ക് മുതകെന അയച്ചുതാ
യി വിചാരിക്കാം. മുതൻ യക്ഷവംശങ്ങായതുകൊണ്ട് ലക്ഷ
യിൽ എത്തുന്നതിന്റെ കാലവിളംബം നേരിട്ടിരിക്കാൻ ഇടയി
ല്ല. കമ്പേരസന്ദേശം ത്രവിച്ച മാത്രയിൽത്തനെ കോപാവി
ഷ്ടുനായിത്തിന്റെ രാവണൻ യുദ്ധത്തിന്റെ തൈവെച്ചു് പ്രധിഷ്ടാദി
ക്കുളു മുൻപേ അയച്ചിട്ടു് താനം വേഗത്തിൽ അനുചരണമാരോ
ടക്കി പുരപ്പുട്ടന്തായി കാണാനു. രാക്ഷസമാജം ഭേദ
ദ്രോഗിവർഗ്ഗത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യവരായ്ക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന
സമലഭതു് എത്തുകുറയും വേഗത്തിൽ എത്തിന്ത്രുതവാൻ കഴിയുന്ന
താണാല്ലോ! അതുകൊണ്ട് പ്രധിഷ്ടാദികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ
രാക്ഷസസേന യക്ഷസേനയോടു് യുദ്ധത്തിൽ എൽപ്പുട്ടന്നതു്
അചിച്ചരണ സംഭവിക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു് രാവണൻ കൈ
ലാസാചലത്കരിക്കുന്നതിലെത്തി, സസ്യയായിപ്പോകകൊണ്ട് യാ
തു ത്രുതവാൻ അക്ഷമരായ താൻറെ ഭേദമാരെ അവിടെ ഒരിട
ത്തു് നിവേദിപ്പിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് രാകാധിനാമദിക്കൊ
ണ്ട് രജിതമായ അതു രാത്രിയിൽ എകാക്കിനിയായി സഞ്ചരി
പ്പുന്ന രംഭയെ കണ്ണുത്തുന്നു്. രാത്രിശ്വരമാരായ രാക്ഷസ
മാർക്കു് രാത്രിയുടെ അതുരംഭമായപ്പോഴുന്നതേക്കും സാമ്പരികവാൻ
ലാസായ്മായിത്തിന്റെവെന്നുള്ള പ്രസ്താവംകൊണ്ട് അപരിപ്പി
മനസ്സുംഹജമായ ഭാവം ആരോഹിച്ചിരിക്കുന്നു് രാവണ
നെന്നു രംഭാസമാഗമത്തിന്റെ സന്ദർഭം നല്കുന്നതിനാവേണ്ടിയ
തതു. അതിനാൽ ലജ്ജയിൽവിന്നും അളുകയിലേക്കുള്ള യാത്ര
യിൽ രാക്ഷസമാർക്കു് പലയിടത്തും വിനുമിക്കേണ്ടതായി വ
ന്നിരിക്കുമെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അതുഞ്ചുട്ടി പ്രധിഷ്ടാ
ദികളുടെ യുദ്ധസാമ്പ്രദായിൽ ക്രംഖിക്കാഡായ വിശപാനാം
ഉള്ള രാവണന്റെ മദ്ദേശമാർക്കും എദ്ദേശാകർഷകാഡായ കൈലാ
സത്താത്തിൽ സേപ്പുവിഹാശം ചെന്നുനായില്ല് ആശ ജനിച്ച

തിൽ അംഗ്കതപ്പുട്ടവാനമില്ലപ്പോ ! യക്ഷഗോനങ്ങയാടേറോ പിൻവാങ്ങിയ രാക്ഷസമാർ രാവണനോട് അവരുടെ സങ്ഗം നിവേദനം ചെയ്യുന്നതു് റംഭാസമാഗമത്തിന് റംഗമായി അന്ന കൈലാസാചലത്തെത്തിൽ വെച്ചുതന്നെന്നയാണ്. രാവണന്റെ കൈവരവിജയവും കൈലാസംഖാരണവും ഭഗവദന്ന ശ്രദ്ധാഭവും എല്ലാം അനാസ്യത്തമായി നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളും തന്റെ രാവണന്റെ ശിവനെ പ്രത്യുക്ഷനാക്കുവാൻ ആര്യിരുന്ന സംഭവത്തിനേതാളും വേണ്ടിവന്നവും വാലീമീകിരാമായ സാം ഉത്തരകാണ്ഡയത്തിലും സൃഷ്ടന്നരാവണവിജയത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഈ പ്രത്യുത്തിൽ സൃഷ്ടപ്പുമാക്കുന്നു. ഈ ഒന്നു രാവണവിജയത്തിലെ കട്ടാകാലത്തിന് ആളുന്നും ധാരാവാഹിത്തും ഉണ്ടെന്ന് പ്രകടമാക്കുമ്പോൾ

രാവണവിജയത്തിലെ കട്ടാകാപുരിയിലും ലക്ഷ്മി ഭംഗിയും കൈലാസത്തിൽത്തന്നു ഉള്ള ചില ഭാഗങ്ങളിലും ആയി ടാണ്ട് നടക്കുന്നതു്. രണ്ട് ഗവേവവിധ്യത്തിന് ഉചിതമായ ഇതിപ്പുത്തത്തെ സപ്രീകരിച്ചുതുകൊണ്ടോ കവിക്ക് ഏവിത്രുണ്ട് ഗം വരമാറു് സ്ഥലച്ചഞ്ചുമണം ചെയ്യുവാൻ ഒരു ഇടയായിട്ടില്ല. പുരിണകമകളെ ആസ്യോദ്ധാക്കിയുള്ള കമകളിനുമുകളിൽ കാലേഖക്കും(Unity of time) ദേശാനുകൂം (Unity of place) തുടങ്ങിയുള്ള നാടകകീയനിബന്ധനകൾക്ക് അനാപ്രവേശം ഉണ്ടാവുക വളരെ ഭാഗവതമാണ്. മിനാശ്വരപ്പോലെ ദേവാശ്വരികളിലും കട്ടാക്കരത്തുക്കുന്നും പല ഭോക്കങ്ങളിലും പ്രവർത്തനരൂപങ്ങളും കുവാനം, കാലത്തിന്റെ ഗണന ആപ്രധാന മാക്കവാനു് ഇടയാണെല്ലപ്പോ ! എന്നാൽ കലാവൈഭവം തിക്കണ്ണ ചില ആട്ടക്കമൊക്കർത്താക്കരി കഴിവുള്ളിടത്തോളും സ്ഥല കാലാഭിവിഷയകമായി അനന്തരമാണും ആദരിച്ചിട്ടണ്ണെന്നു തന്റെ രാവണവിജയംപോലുള്ള ഫുതികൾ പ്രജ്ഞാനത്തുക്കും കാണാം.

VI

കവിത

ഭാരതീയസാഹിത്യരാഖ്യജ്ഞത്വമാരക കാവ്യനിധ്യങ്ങൾ തനിം പ്രതിഷ്ഠമായ ഒരു ലക്ഷ്യമായി രാഖണവിജയംകമകളിൽ പരിഗണിക്കാവുന്നതാക്കണ. അങ്ഗീയായ വീരരംസംസദങ്ങൾക്കും മുഴുവൻകാവുന്നതാക്കണ. അങ്ഗീയായ പുണ്ണലമായി പ്രസ്തുതകാവുത്തിന്റെ അത്മാവായി പ്രകാശിക്കുന്നതുകാണ്ട് ‘വാക്യം രംഗാത്മകം കാവ്യം’ എന്നാണ് സിലം നീം ഇതിൽ സമജസമായി ഉലടിച്ചിരിക്കുന്നു. നായകനായ രാഖണന്റെ പ്രതാഫോർമ്മുകൾപ്പറ്റിന്റെ സർവ്വേതമമായ പ്രകടനത്തിന് കാരോ രംഗവും പടിപടിയായി ഉപകരിക്കുവണ്ണുമാണ് ക്രമാനീബന്ധങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. ത്രിലോക വിജയത്തിനു മുതിന്നിൽക്കുന്ന രാഖണന്റെ വർഖിതോത്സാഹനായി ക്രബേരങ്ങാട്ട യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധതയോടെ പ്രസ്ഥിത നാകുന്നതുമായി യക്ഷസേസന്മുദ്ധത്തെ ധന്തംസിച്ചു് ക്രബേരനെ പരാജിതനാക്കി ത്രിപരമേശപരനിൽക്കിനും ‘വീരദശാനന്ദം’ എന്നാണ് പ്രശ്നസംഖ്യയു് പാതമായിത്തീരുന്ന അന്ത്യഘട്ടം വരെ അദ്ദീയായ വീരരംസം അവിച്ചുട്ടിനുമായി പ്രസരിക്കുന്നു. ജൈത്ര യാത്രയുടെ ഇടയ്ക്ക് മുഴുവൻകാവുന്നതിന്റെ സന്ദർഭം നല്കിയിട്ടുള്ളതു രംഗാസമാഗമം വർന്നിതമായിരിക്കുന്നതു് ശത്രുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള നായകന്റെ നില്ലുംരാതാബുലി ദൈ വ്യക്തമാക്കുന്നതുകാണ്ട് തികച്ചും വീരരംസത്തിന്റെ പ്രഷ്ഠിയെ സാധിപ്പിക്കുന്നണ്ട്. ആ ഉലട്ടത്തിൽ മനീഭവിച്ച രാഖണന്റെ രണ്ടോത്സാഹമം ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ബലവത്തുമായി വിജയംഉള്ളിക്കുന്നതു് രാഖണന്റെ ധീരോദാത്തത്പരതയെ പ്രസർഖമാക്കുന്നതിനു് പ്രയോജക്കിഭേദിക്കുന്നതാണെല്ലാ! രാഖണനീം നിശ്ചിതനായ ക്രബേരന്റെ വധുജനങ്ങളുടെ വിലാപവും അഞ്ചാപുരിയുടെ ശോകസംബലമായ ഭാവവും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഉലട്ടത്തിലെ ക്രാന്തിരസം നായകനായ രാഖണന്റെ

ഉത്തേകമായ പ്രതാപത്തെ ഭ്രാതിപ്പിക്കവാൻ പത്രംപൂമത്രെ. രാവണൻ സാമഗ്രാന്തിയന്നായ ഭഗവാനെ ഷ്ണോത്രം ചെയ്തു പ്രത്യക്ഷനാക്കി അനന്തരം വാങ്ങുന്ന കമാണ്ഡാഗത്തിലെ ശാന്തരസം നായകൻറെ പ്രതാപോത്തേക്കർഷ്ണത്തിന് നിഭാനമായ വരലാപ്പിക്ക് സഹായകമായിരിക്കുന്നവെന്നുള്ളതും പ്രസ്തുതമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രസ്തുതശ്രൂകാവൃത്തിൽ മദ്ധ്യത്തേപന നിബാലുമായ വീരരസം ഇതരരസങ്ങങ്ങൾ സൂചനരമായ സംകലനം കൊണ്ട് പരിപോഷത്തെ പ്രാപിച്ചു് സഹിതയമനോരജ്ജകമായി ഭാസിക്കുന്നവെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

കവിതയുടെ പ്രാശസ്ത്രത്തിന് എല്ലാങ്ങളുായ ഭാവനകളിലും വന്ന് പ്രവിഷ്യങ്ങരാക്കുന്ന അനന്തരാണമായ ശമ്പളമൈയിലും അവയ്ക്കുപോക്കുങ്ങാണെല്ലാ! ഉത്തമമായ കവിതപാം നിസ്ത്രേ സിലുമായ പ്രതിഭയോടുചേരുന്ന് അഭ്രാസസിലുമായ പാശയിൽ തുംകാണ്ട് സമ്പ്രസിതമാകുന്നു. സമുച്ചിതമായ രസനിവേശനത്തിലെന്നപോലെന്തനെ അർത്ഥഗതങ്ങളിലും ശമ്പളതയുള്ളിലും അതു വൈചിത്ര്യങ്ങളിലും നല്പിപ്പാലെ തുല്യ പതിപ്പിച്ചു് രംഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അട്ടക്കമെകളിലെ പരിഗണനയിൽ രാവണവിജയത്തിന് എത്രയും ഉന്നതമായ സ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്ന് നിർവ്വിശക്തം പ്രസ്താവിക്കാം.

പ്രതിപാല്പവസ്തുവിൻറെ പ്രസ്തുതയെന്നപോലെ പ്രകടനരാമണിയകവും സാധിക്കവാനാണ് കവികൾ അത്മാലക്ഷാരങ്ങളെ നിബന്ധനയിൽ ചെയ്യുന്നതു്. രാവണവിജയത്തിൽ മദ്ധ്യങ്ങളായ പല അത്മാലക്ഷാരങ്ങരാക്കം ഉഭാവരണങ്ങരാം സൂലങ്ങളുായിരിക്കുന്നു. റംഭയുടെ അംഗല്പാവണ്ണത്തായും അതിമാത്രം സമാളുംനായിത്തീന്ന് രാവണൻ അവളോടായി,

“നീലനിശ്ചോദന നിഹംനതമതെങ്കിലും
ചാലവേ കാണുന്ന ചാതതരമേറ്റും
കാളിനീഡിവാരിയിയിൽ ഗാഹനം ചെയ്യുന്ന
കാഞ്ഞുനഗലാകത്തിൽ കാന്തിയത്രുപോലവേ.”

എന്ന പരയുന്നതിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഉത്ത്‌പ്രേക്ഷ റംഭയുടെ ശരീരത്തിന്റെ സെണ്ടവും്കാന്തിയെ വെളിപ്പേട്ടത്തുന്നതിനാൽ അലങ്കാരം കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രധനിയായി ഫലിച്ചിരിക്കുന്നു. നീലനിശ്ചോദനത്തിനുകൂടും മറഞ്ഞുവെക്കിലും തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന റംഭയുടെ ദേഹകാന്തിയിൽ കാളിപ്പിജലത്തിൽ അവഗാഹനം ചെയ്യു കാഞ്ചനശലാകയുടെ സാധർമ്മ്യം സംഭാവന ചെയ്യു കവിയുടെ പ്രതിഭാവിലാസം ഉള്ളംഗ്രഹമതെ. വൃംപത്തെ അവണ്ടപ്രത്യോടു സംഘടിപ്പിച്ചു ജനിപ്പിക്കുന്ന ചമൽക്കാരമാണ് കവിതയുടെ സാരാംശമനുള്ള തത്തപം ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിൽ ഉപപന്നമായിരിക്കുന്നു.

രാവണൻ മുഖ്യമായ പ്രിയതമയെ അംഗനയിപ്പിക്കുന്ന ഒഴുക്കത്തിൽ

“പരിമുചികരാംബുദ്ധനിക്കരേ
മരയായ്ക്കു തവാനനച്ചയ്യും
പരിചൊട്ടു മമ നയനചക്രാരം
പരിതാപമാട്ടിലുന്നല്ലോ”

എന്നിങ്ങനെ കവി നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന സാവധാനത്തുപകം പ്രത്തിമോഹനമായ ഒരു ചിത്രത്തെ ആലോചനയം ചെയ്യുന്ന വെന്ന മാത്രമല്ല, നായികയുടെ ലജ്ജാധിക്രമവും നായകന്റെ പ്രണയപാരവല്ലവും വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതും ഉണ്ട്.

“അംഗണാധരപാനമതിനാ—
യഹമഹമികകൊണ്ടിഹ തമ്മിൽ
കരഞ്ഞാതി മമാനനമല്ലാം
കലഹരസം കരത്തീച്ചനാം”

എന്നിങ്ങനെ മുഖ്യയോടുള്ള രതിപ്രാത്മന ഉത്ത്‌പ്രേക്ഷാലുകാരഭാര്യാ പ്രകല്പനം ചെയ്തിട്ടുള്ള കവി രാവണൻറെ ഒരു നന്തപത്രത്തെ പ്രത്തമായ കോമലാവത്തിന്റെ അനുസ്ഥാനമായി പ്രഭിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ആലോചനയാമ്യരമായിരിക്കുന്നു.

രംഗാസംഗമത്തിൻ്റെ രദ്ദേഗമാകവാൻ പോകുന്ന അചല
ഭ്രമിയിലേക്കളും രാവണൻറെ പ്രവേശത്തെ

“കലിതപുണ്യജനേനകസമാഗമാം
പുട്ടിനിതാബവവതീമുകാഖിതാം
അലഘൃഹീനപ്രയോധരമണ്ഡിതാ-
മചലഭ്രമിമസൗ സൗഖ്യപാവിശ്രൂത്.”

എൻ വിശ്വേഷണപ്പടങ്ങളുടെ ഭ്രൂഷംകൊണ്ട് പ്രഞ്ചസ്ഥായ
ങ്ങ സുഖരിയോടുള്ള നായകൻറെ സമാഗമമാകുന്ന അപ്രസ്തുത
ഘട്ടത്വത്വം പരിസ്വീകരിക്കുന്നതുവെന്നും വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതും
പ്രതിപാദ്യമായ അനന്തരക്രമാദ്ധ്യൂളം സർസമായ ഉപോദ്ധീശവാത
വും സുഖവിത്തമായ സുചകവും ആയിരിക്കുന്നുണ്ട്.

നായകൻറെ സങ്കേതത്തിലേക്ക് നിരാകാലത്തിൽ എപ്പോൾ
കാകിനിയായി റംഭ മുഖതരങ്ങളും കാലംവെള്ളുകളും ചില
ബൊലിപ്പോലും കേരക്കാതെ ഓരോ അടിയിടയിലും നിന്നും
നിന്നും, നെട്ടവിർപ്പുകളുടെ വിട്ടും, വഴിയിൽ ആരങ്ങേയും കു
ണ്ണിൽപ്പട്ടപ്പോക്കുത്തെന്നുള്ള കത്തങ്ങളാട്ടെ, പേടിപ്പുണ്ടും ചു
റവപുട്ടാ മാറി മാറി നോക്കിക്കൊണ്ടും നടക്കാളുള്ളുന്ന ചലനാ
ത്തക്കമായ ചിത്രം ‘അതിമുള്ളപദ്ധതിസൈം’ ഇത്യാദി പദ്ധ
ത്തിൽ സപ്രാഭവക്കിമയുരുമായി പ്രാർഥിപ്പിക്കുന്ന കവിയുടെ
താംഗത്വസംഭാവനയിലുള്ളതു നെപ്പുണ്ടും അംഗമക്ഷമമാ
ണ്ണല്ലോ.

“മാ മാ സ്ത്രീശ്രേതി മുഹ്രാപ്പരാധാവിതോപി
രാജീവകോരകകരാജജ്വലിച്ചുദ്രോഹയെ
ഹാ ഹാ തദ്ദൂരസി കാമഹവാത്രാത്മാ
ചിക്രിസ തന്നിൽ നിരാചരിക്കണംരോധിം”

എന്ന ഭ്രോക്കാത്തിന്റെ താംഗരഹാട്ടക്കുള്ളേഖാണും ഏകക്രമ്പി നി
ന്നും ‘തൈട്ടത്തേ! തൈട്ടത്തേ’ എന്ന പ്രാതമ്പിക്കുന്ന ഒരു സർ
സ്തും രാത്രിക്കാംബത്രും മുഖ്യമായി മുവേശിച്ചും ക്രീഡിച്ചും തൈ
കരിപ്പുരണ്ടാ ഘട്ടത്വാത്മായിലേക്ക് സർവ്വാദ്ധാരായെ ചിത്രത്തെന്നു

അഭിമുഖമാക്കുന്നവർക്കും ദ്രോഷഗർഭിതമായി രാവണാൻറെ രംഭാസമാവേശത്തെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കവിയുടെ ഉപിതജ്ഞതയും പ്രതിഗ്രാഹിക്കുന്നതും ഭാവങ്ങളെല്ലായായിരുന്നു. അലംകാരക്ക്ലുന്നയും സാധകങ്ങളുംകൂടാതു പ്രഗല്പിതയും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ശബ്ദാലങ്കാരപ്രയോഗത്തിൽ കവിക്കുള്ള പ്രാവീണ്യവും രാവണവിജയത്തിൽ സാവധികമായി പ്രതിഭാസിക്കുന്നബാഡ്. അത്മത്തിൻ്റെ ഭൂമാനും അല്ലെങ്കിൽ അപൂർവ്വതയേയാം വരാതെ കോമളങ്ങളിൽ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ആയ പദാവലികളെ സന്ദർഭാനുണ്ടായി സംമേളിപ്പിച്ചും രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ് പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിലെ പദങ്ങളിൽ ദ്രോകങ്ങളിൽ.

“അതുനിലനിരദ്ധരാന്തരിതേദ്വബിംബവ-
ലിലാനകാരിവദനം നിജമാദധ്യാനാ
സജ്ജാതവേപപട്ടമതിപ്പിരസാ പ്രണന്തു
മനം ജഗാദ മുക്തിക്രതപാണിരേഷാ”

എന്നിങ്ങനെ ഒരു രാവണനേരും തനിൽ എതിരുമാം ചെയ്യുന്നതെന്നു പ്രാത്യീക്കുന്ന ഭാഗത്തിൽ അംഗനാക്കലല്ലാമാത്രതു യായി അവളുടെ ലാളിത്തുരന്തിനും താൽക്കാലികമായ ഭീതിഭാവത്തിനും അത്രുന്നും ഇണങ്ങുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ എടക്കപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെന്നു ഒഴിവും ശ്രദ്ധയുമാക്കുന്നു.

“കൊഞ്ചുംമൊഴി! നാണമിയന്നിഹ
കിഞ്ചുന നീ വദനം താഴുത്തി
പൂജിരികൊണ്ടയി മമ ഏദയം
വഞ്ചനചെയ്യിട്ടുനോനേ?” എന്നും
“പ്രാലേയഭാനതൻ പാലോലും കരാളും
പാനം ചെയ്യുതിനിന്നു സാദരം
ബാലികയാക്കമാത ലിലാചക്രോഹികയും
ബോലഡായും പസിപ്പുത്രം ആലോകയ രമണാ!”

എന്നും ഉള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ തുംഗാരാലിപ്പണ്ണക്കമായ മധുര വ്യഞ്ജനാലുടനും,

“വികടക്കിലജാവിംഗ്ടനവിധുതജലപദ്ധടകാകലം
പ്രകടപദ്ധതിചടചടായിതകമംവരദ്ദിഷകപ്പറം” എന്നും

“കാളികാഡകരാളമത്രുകവാളകേളികൾ നിന്നും ശരി-
നാളിരജ്ജതലത്തിലെന്നതിനാലഫോ ബഹുക്കണ്ണകം എഡി
ക്രഡയോധികളായോരാശരകീടകോടികളോടുമെന്നാട്
കുടുംബക്ലൈഡേഡിപ്പുഗളുക്രടപാടനപാടവാഴിമാം”

എന്നും ഉള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ വീരരണ്ടോച്ചിതമായ പദ്ധാഡി
ജ്ഞനസംയോജനവും കർമ്മിയുടെ ശബ്ദാലംകാരപ്രയോഗവിഷ
യക്കമായ സാമത്ര്യത്തിന് നിബർന്നങ്ങളുണ്ട്.

രാവണവിജയത്തിലെ ചിലഭാഗങ്ങൾക്കും അംഗപ്രതിതിങ്കാരം തിങ്കമനസ്സിലെ അംബരീഷചരിതം കമകളിയിലെ
ചില ഭാഗങ്ങൾക്കും സമാനങ്ങളും കമാസന്ദർഭങ്ങളിൽ പറ
സംനിവേശവിഷയകമായ സാദ്ധ്യം ഉള്ളതും തുംഗരും അലേയമാക്കുന്നു.

“ഭീതതയെന്നിയെ പോരിം നമേംാടു നേരിട്ടവിൻ്റെ ജീളരേ !
യുധി

വിഹസ്തനിരസ്സുമസ്സുരിപ്പുവാം പ്രഹസ്തനാകമഹം”

എന്ന തുടങ്ങന്ന രാവണവിജയത്തിലെ പദ്ധതിനും

“ആർഹവമതിലാതിമോധികളായും ചില ദേഹികൾ വന്നിട
കിൽ മദ-
മടങ്ങി നട്ടങ്ങി മടങ്ങി വിരവിനൊടൊട്ടാട്ടങ്ങിട്ടും നിയതം”

എന്നതുടങ്ങന്ന അംബരീഷചരിതത്തിലെ പദ്ധതിനും അതു
പോലെ തന്നെ “യാദി യാദി നിരാചരായമ സാഹസം
തുടരായും നീ” ത്രസ്താദിയായ നട്ടികേൾപ്പരവാകുത്തിനും

“ആർഹോ ഹരിഭാസവിപ്രിയമാചരിപ്പതിനിന്നിഹ
ഡോലാരവീഡ്യുമദേന മാമവിചൊങ്ഗ ത്യടിതിയട്ടത്തും”

പ്രശ്നയദിനകരനികരങ്ങളഭാസുരാരഹ്മതാശനേ
വിലയമവനപ്പയാൽ ലോലപലാലകലമത്ര പോലവേ”

ഇത്രാദിയായ അംബരീഷചരിത്രത്തിലെ സുഖംനവാകുത്തിനും
ഇവയ്ക്ക് പുറമേ “സാമഗ്രാനപരിമോദമാന” — ഇത്രാദിയായ
രാവണവിജയപദ്ധതിനും

“സോമകോടി സമധാമക്കുകിലലാമമഞ്ചതലമാസ്മിതം
ശ്രാമതാമരസദാമകോമാളരമാസ്ത്രാഞ്ചിതം
കാമദായകമമോഹമേഘകലകകാമനീയകവരം പരം
സാമജാമയധരം ഹരിം സമുന്നിരാനനാമ വനമാലിനം”

എന്നുള്ള അംബരീഷചരിത്രപദ്ധതിനും പരസ്പരമുള്ള റിതി
സംജാത്യം സവൃദ്ധയന്നാക്കും അനാഭവഗോചരമാകന്നതാണ
ബ്ലാഡക്കളിപ്പബന്ധനിമ്മിത്തിയിൽ അതുൽത്തള്ളുമായ വിജ
യം സംപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്രതിതിങ്കനാഡതിങ്കമനസ്സിലെ പ്രോ
ഥുള്ള ഒരു കവിത്രേശ്വരൻ തുതികളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകന്ന
കാപ്പായമ്പാളെ അനാകരിക്കകയാണു് രാവണവിജയകത്താ
വു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ മാതൃകയെ അതിശയിക്കവാൻ കൈ
ല്ലോള്ള ആ അനാകരണം നിമ്മംതിംബുല്ലികളിട്ടുടർന്ന ദ്രാഹയെ
തികച്ചും അർമ്മിക്കന്നതാണു്.

ത്രീ^४

രാവണവിജയം

സവൃംഖ്യാനം.

മംഗലംചരണം.

മധുപവച്ചിതഗണ്യം മെഴലിബേലേരുവണ്ണം
വിനതവിശ്വയഷണ്യം വ്യായതോഞ്ചാമത്രണ്യം
വിമതമമനചണ്യം വിള്ളവിശ്വേഷ്ടഭഗവണ്യം
കന്ദ്രജരഭക്തണ്യം നൈമി വേതണ്യത്രണ്യം.

1

ബാലേരുത്രിവിരാജനകടവിലസിതാം
ബാലമാതംഗയാനാം
നീലാംഭോജാവലേപപ്രശമനനിപുണാ—
ലോലനേരുാഭിരാമാം

1. മധുപവച്ചിതഗണ്യം=വണ്ടകളും ഷൂചപ്പട്ട കദിരിത്രക്കണ്ണാളുടുക്കുട്ടിയവനം, മെഴലിബേലേരുവണ്ണം=ഹിരസ്സിൽ ചെർപ്പാപ്പട്ട താനിക്കിക്കുവരയംടക്കിയവനം. വിനതവിശ്വയഷണ്യം=വണ്ണങ്ങളാവരായ ദശവരായടക്കവനോടുകൂടിയവനം, വ്യായതോഞ്ചാമത്രണ്യം=ഐറയവും മഹാത്മാവും. ആയ ത്രിവിഷ്ണുവിശ്വാസകുട്ടിയവനം. വിമതമമനചണ്യം=ഒറ്റരും ഒരു നൈപ്പിക്കനാതിക്ക തീക്കൾനാം. വിള്ളവിശ്വേഷ്ടഭഗവണ്യം=വിള്ളലുപ്പം സന്ത്രിക്ക സമർത്ഥമാം. കന്ദ്രജരഭക്തണ്യം=ഇള്ളപലവും വലതും. ആയ കൊരുവംടക്കിയവനം. ആയ, വേദണ്യത്രാംബം=ഗജാനനനെ (ഗണപതിയെ). (അഹം) നൈമി=ഞാൻ സ്ത്രിക്കാം.

പുഞ്ചം:—മംഗലിനി, ‘നന്മയയഗമട്ടിക്ക അടഞ്ഞാം മാലിനിക്കോ’ എന്ന പ്രക്ഷിണം,

ଲୋଳଂବୀନୀଲାହେଣୀମତିଯିଲଗନନ୍ଦିବିଲୋ-
ତ୍ରୁଟ୍‌ରାହେକଷ୍ଣାଜିତାରା-
ମାଲଂହେ ଲୋକନାଟ୍ରାଂ ସଜିଲଜିଲଯର-
ଶ୍ରୀମହାଂ କୋମହାର୍ତ୍ତୀଂ।

2

ശ്രീമദ്ഭാഗവതാത്മതത്തപ്പക്കമ്മേൻ
 യോ വാപ്പരൾ ശ്രീമുകോ
 ദേപ്യാ മദ്ഭൂതനായകോ ദ്വിജവരോ
 നാരാധാര്യാവ്യാഫനിശം
 അന്തമേന്മാഹമഹാസ്യകാരപടച്ചം
 കിഴ്രോഷമുത്സാദയ-
 നാന്തവാസിജനേഷപ്പാരകത്തണാ-
 സിസ്യഃ പ്രസന്നാർസ്യ മേ.

3

2. വാദവേദം...വിലസിന്റും=ഖരവച്ചറക്കണ്ട് വിളഞ്ഞു
നാ മകടങ്ങണ്ട് പരിശസിക്കുവായെല്ലാം. ഖരവമാണ് ദയാനാം=കളഭരം
മിനിയും. നീലാം...രാമാം=കർഷ്ണവള്ളതിന്റെ ഗംഭീരത ഇല്ലാതാക്കുന്ന
കിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതു ചാഡിലുണ്ടാക്കുന്ന കാണ്ട് മരംമരയും. ഭോഗം
ധാന്യവേദണിം=വണ്ണക്കും പോലെ കുറതെ തലമട്ടിയേംട കുടിയിവെല്ലാം.
അരിം...ഭാരം=ശാരൂഗം. കനത്തു് ഇടത്തു് ഉയൻകുളം സൂനാങ്ങളുടെ ഭാര
അക്കാട്ടുക്കിയവെല്ലാം. സംശയം...ആംമിലം=വയക്കി. വഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു
പ്രധാനപോലെ കൂപ്പിവസ്ത്രയും. കോണാളംഗിം=മരംമരങ്ങളുംയാം. അംഗങ്ങൾ
ഒഴുക്കുക്കിയവെല്ലാം. ആയ. ഭോക്കനാടം=ഉലാകനാമമയ (ദൈവിയ), (അം
ഗം) ആത്മാവു=ബാം ശരൂരൂയിക്കുന്നു.

ପୁରକାଃ—ଶ୍ରୀମଦିର୍ବ୍ରତାଙ୍ଗି ଦୂର୍ଲଭ ପରମା ପରମା ପରମା ପରମା ପରମା

ତୁଷାରଗିରିକଣଦିକୀପ୍ରକାପଯୋଧରାଫ୍ରେଶନ୍-
ପ୍ରସାଦପିତ୍ରେନୋଲ୍ସନ୍ ଯୁରମଙ୍ଗମାସାନନ୍ଦେ
ମନୋଭବପିକାଶନେ ଛଜାଟ୍ରେଶନେ ମାମକଂ
ମନୋ ମହାଶି ଲୀରତାଂ ମମିତବାରଣେ କାରଣେ。 4

ବ୍ୟାସାନ୍ତ୍ରେରପ୍ରମେଦ୍ୟ ଵିଲାସିତବନମାଲା-
କଲାପେ କରାପେ
ଲାବବେଳ୍ପୁକାଯିବାଣେ ଉପିତମରତକା-
କୀଲଶୋଭାଭିରାମେ

ବା=ତୁମ୍ଭିତୁମ୍ଭି ଆଖଣାନମଙ୍କଣ କୁରିତକିଳଂ କୁଟକଣେ, ନିର୍ଜ୍ଞମ୍ ଓ
ଅସୁରଯନ୍=ପାଦ ଦୁରୀକରିକଣବନ୍ଦୀୟ, ମେ=ଏକିକୌ, ପ୍ରସନ୍ନଃ ଆଶ୍ରୁ
=ପ୍ରସନ୍ନବନ୍ଦୀୟ ବେଳିକଣ୍ଠ !

ପୁରତଃ—ଶାକ୍ତ୍ୟବିନ୍ଦୀଯିତଃ, ‘ପର୍ବତୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସତାନ୍ତରୁତ୍ୱଃ
ଶାକ୍ତ୍ୟବିନ୍ଦୀଯିତଃ’ ଏଣେ ଲକ୍ଷଣଂ,

ତ୍ରୁକ୍ଷକଃ—ବେଳମିଳାରଣ୍ପୁତ୍ରିକିତ ଶେଷନ କାହିଁଥିବିରାଗର ଗୃହବେଶରାଣ୍ମିକଙ୍କ
ପରିଷର୍କରିଷ୍ଟିତ୍ତ ତାରବକମହାପୁରାଣବେତ୍ର ପରିକଷିତକିମ୍ ଉପରେ
ଚିତ୍ତ ମହାପ୍ରଭୁରୁଷଙ୍କ,

କାରାୟଣଙ୍କ ନାମୁ ତିରିପ୍ରଦାତଃ—ଶାମକାରଙ୍କର ପିତାବାଦ୍ୟ ହୁଅଇବା, କିନ୍ତୁ
କାରାୟଣରିହୁଲ୍ୟତିତିବ୍ୟ କର ଆଶର୍ଵଃ ସଂର୍ପ୍ତତତ୍ତ୍ଵାତ୍ସମ୍ମାନିତ କିକଣେ
ବୃତ୍ତପରାକଂ ବିଷ୍ଵବମାନ କର ବିଶ୍ଵାସବ୍ୟବକିଳାକ ଆନନ୍ଦମହିତିରୀ
ଅର୍ଥୀଙ୍କା,

ତ୍ରୁତଃ—ଏତୁ ତୋରୁ ଯା ନୃତେ ଯେତ ବିଲ୍ଲେରାପରିରୁତେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେଶୀ ଚ ଭର୍ତ୍ତା ଚ ପରମେତେ ତ୍ରୁତବୀ ସ୍ତ୍ରୀଃ

4. ତୁଷାର...ମାସାନ୍ତ୍ରନ = ହିମପତ୍ର ପୁରୁଷିକଣ (ପାଠ୍ୟକିର୍ଣ୍ଣ)
ପୁରାଣକିର୍ତ୍ତ ଲ୍ଲୁଗାପାତ୍ରିକ ଅର୍ଥପ୍ରକାଶାଂ କହାଣ୍ତିଲୁନ୍ ନାନେବାକୁରେତ୍ର ନୃପିତ୍ତି
କଣନତାୟି ପ୍ରକାଶାଂକବୁ, ମଧୁରବୁ, ଅତ୍ୟ ପୁଣ୍ୟପିରିଷେଗନ୍ ଦୁର୍ବେଳେତାକୁଣ୍ଡି
ଅରୁଂ, ମନୋଭବପିକାଶନେ = କାମରେତବେକ ନାମିପ୍ରିତ୍ତିରୁଷିତୁଂ, ଛଜାଟ୍ରେଶ
ନେ=ସପ୍ତପାତ୍ର ନାମରକଣମାକରିଯିରୁଷିତୁଂ, ମମିତବାରଣେ=ରଜାନ୍ତୁରକଣ
ନିର୍ମଳିଷ୍ଟିକିଷ୍ଟିତୁଂ, କାରାଣେ=ସମ୍ବନ୍ଧତିକିମ୍, କାରାଣେମେଯିରିକଣାରୁଂ ଅର୍ଯ୍ୟ,
ମହାଶି=ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରିକିଷ୍ଟିତୁଂ (ତିବନିତଃ), ମାତ୍ରକଂ କନ୍ଦିଲ୍ ପାରିବାରି ପାରିବାରି !

ପୁରତଃ—ପ୍ରମାତି, ‘ଇନ୍ଦ୍ରସାଯହାପାତ୍ରି, ହୃଦୟମଟିକାକ ପ୍ରମାତିରୀ
ଏଣେ ଲକ୍ଷଣଂ,

ആനന്ദാംഭോനിയെ സംപ്രതി വിഹര
സവേ ! മാനസാന്നദിക്കലു
സ്പാന്തു രാലയേശ ഭജഗവരായേ
ത്രീവിലാബൈക്കരംഗേ.

5

ശബ്ദവരവരതനെന ശ്രോഷച്ചുവേശ
മുരമടമനേ കമനേപ്പി ഭ്രതനാമേ
ഹരിധരിണപുരാലയേഷു നിത്യം
വിഹരം മാനസമേഷു മാമകീനം.

6

5. വ്യാസാഭ്യർഷി അപി അമേധയ=ശവദ്വാസൻ തുടങ്ങിയവരാൽ
പൊല്ലും അപരിപ്പിലുണ്ട്. വിലസിതവന്മാലാക്കലംപേ=രണ്ടിക്കന്ന വ
നമംചയാകന ആരേണ്ണ താട്ടുക്കിയ ചന്ദ്രം. ഭരംപേ=ഭക്ഷംപ്രാപ്യരം
ഖാവബണ്ണുകംധിവരാസ=ലാവണ്ണശ്രീനിംശു എക്കമംയ പാള്ളിടമായുള്ളവന്നം
ഭലിക്കരക്കാനിലരോംഭിരാമേ=പിള്ളംപ്ല്ലിട മരക്കമൺപോലെ മുഴുവ
നും നീലവർക്കുന്ന ശ്രീനിംശു കാന്തികക്കാണ്ടു ശാഖിരാമനായുള്ളവന്നം. സ്പൃഷ
ഒരാലയേരും=തിരുവന്നതചുരഞ്ഞിനു ഭൂത്രം, ഭജഗവരായേ=രണ്ടുണ്ണം
യിണ്ണു. ത്രീവിലാബൈക്കരംഗേ =ലക്ഷ്മീഭവിഷ്യട വിലംസത്തിനു ഏകരം
ഗമാശ്രൂഷിക്കുവന്നു അതു. ആനന്ദാംഭോനിയെ =ആനന്ദസാഹരണത്തിൽ (ത്രീ
പേരുമനാണേം). സവേ ! മംനസം ! =സ്ഥലയോ ചങ്ങംതിയംയ മനസ്സു !
(പും) വിഹരം ! =നീ വിഹരിച്ചുംബു ! സ്രൂഖരംപുംതം.

6. ശബ്ദവരവരകനെന റാഷ്കച്ചുംഡാ=കാട്ടാളത്തലവൻനു വട്ടിപ്പുണ്ണ
വനംയ ചപ്രാശവരണിലും (കിരംതക്കുറനിലും). മുരമടമനേ=മുരാനകക്കനിലും
(അച്ചുജ്ഞനിലും), കുഞ്ഞ ഭ്രതനാമേ അപി=മേംഹനത്രപനംയ ഭ്രതനാമനി
ലും. ഏപ്പു മരിധരിണപുരാലയേഷു=ഭാണ്ണനെ കിളിമാനും ആലയമാക്കി
അിരിക്കന്ന ഇം (മുന്ന്) ഭൂതപരമാരിലും. മാരകീനം മംനസം=എന്നുറ
മനസ്സും. വിഹരം ! =ത്രീവിക്കരട !

പുത്രാഃ—ചുപ്പിതാഗ്ര. ‘നന്നരയ വിഷമനിലും സമന്തിക്ക പുനരിഹ
നംജുരംഗ പുപ്പിതാഗ്രാ’ എന്ന ഉച്ചിണം.

‘വട്ടിപ്പുംഡ മക്കൾനും ത്രീച്ചുജ്ഞനുംഡാം റാസ്സാവിപ്പംഡാം പ്രതിജ്ഞ
കുളിജ്ഞ ദേഹത്രാഞ്ഞ കിളിമാനും കാട്ടാരം വകയായിട്ടുണ്ട്. കവിതന്നുറ
പഞ്ചാദശന വയസ്സിൽ തന്നെ കിരംതക്കുറുകിയംതി നിക്കിച്ചിട്ടിട്ടി,

‘വിതക്കച്ചിലരക്കരം വിലുരമംനേരുംഡാം
കമഘരവിനാരും കാളിമേലുപ്പക്കരം

അംഗരംകാരോജ്ജുംതോപ്പുതിന്ത്രേപാലാംസമുഗ്രോദ്-

ഗളുഡക്കാസിക്കൊച്ചുലിതകരവാളോദ് ഭട്ടജി

അലംകർന്നവിതലമവിലമത്രയുന്നതുപണേ—

ഷപലം കാങ്ങണ്ണാബ്ദിക്കളിവി വിജയതാം വഞ്ചിറുപതിഃ.

7

വാണി യസ്യ മനോരമാ ക്ഷവിലയാനംപ്രദം യന്മംവം

പാണി സന്തതചിന്തിതാത്മാലടനാചിന്താമണി ചാത്മിനാം
മീമാംസാപദമേവ മല്ലുമലയുള്ളതസഞ്ചാരിണി

ദേശിസ്ത്രന്നുപമന്തരാ ഭഗവതീ വിഭ്രാ കത്രോ വത്തതേ ?

8

വനചരഞ്ചീരം വൈവരിണാം കാലപാശം

ഞുകഹരിണപുഃരം ഭാവദ്യേ പാർവതിം

എന ചല്ലു പ്രസിലുമംണംല്ലോ !

7. അഹരംകാരാ.....ദിദഃ=അഹരകാരാംകാണക്ക് പുളിജ്ഞന തത്ര റം
ജാക്കുമംഖരട വെമിപ്പുരാഡ ഒറ്റുണ്ണിൽ നിന്നും നിന്മരമിക്കന രക്തം പുര
ണ്ടിട്ടിളിത്തും ഇളകന്നും ആയ വധം അഞ്ചാൽ പ്രാണിജീവിയും ബാഹ്യകരണംടു
കൂടിയവം. ദാത്രുന്തുചപണംപ്പു=എറവും ഭീനനാരിൽ. താലം കാങ്ങ
ണ്ണംപ്പുഃ=ദാത്രുന്തം ദാംഖുവും ആയ. വഞ്ചിറുപതിഃ=ആചഞ്ചിരാജാവും
(സ്പാതിതിനനും രാമവംഖമഹാരാജാവും). എവിലം ഉവീതലം=ഇഴവൻ
ശ്രദ്ധയേന്തെയും. അബംകാർ സന്നം=അലക്കരിക്കനാവനായിട്ടും. ദ്രീ വിജ
യതം! =ഈഴചിയിൽ വിജയിച്ചുകളിമാരാക്കട!

പുഞ്ചം:—റിവരിണി, ‘യതിക്കാറിക്കണ്ണും യദനസഭുംം. റിവരി
ണി’ എന്ന ലക്ഷ്യണം.

8. യസ്യ വാണി=യാദാരാഭ്രട വാണി. മനോരമം=മനോരമയും
(പ്രഥമം, പലുംയമരണാരമ എന്ന സിമാംതകരമ്മദിവ്യാവ്യായും എന്നും) യ
നുംവം=യംതെരാഭ്രട ദിവം. കവലയാനംപ്രദം=കവലയാനംതെര
(അ വലയഞ്ചിന്നാക്കമാരം ആനന്ദശാ, ആവലിന് ആനന്ദശാ—ചാദ്ര
തല്പരേഖ താൽ പാത്രം. കവലയാനം എന്ന താലക്കാരലുമുക്കത എന്നും)
പ്രഭാനം ചെവഞ്ഞും. (യസ്യ) പാണി=യാദാരാഭ്രട കരിതലണ്ണമി. അ
ത്മിനാം=ജാത്മിക്കംഖം. സന്തതചിന്തി...ചിന്താമണി=മഹ്ലാംപ്രാഥം. ചി
ന്തിക്കന കാപ്പുണ്ണാപ്പട ഘുച്ചിപ്പിക്കന്തിൽ സംക്ഷാൽ ചിന്താമണിക്കും. (ചി
ന്താമണി എന്ന ചികിത്സാപ്രശ്നയാദേശനാം.) യസ്യ മയ്യം=യംതെരാതവ
നെന്ന കാരംക്കും ലിംബംസംപദം ഏവ=മീംംസജ്ജും (പിചികിത്സയ്ക്കും, മീ
മംസാംസംസ്കൃതനിന് എന്നും) ആസുഭവും (കൂദാശയുടെന്നും), യസ്യ

തഡീയകാരണ്യവഗംവദേന
കൃതം മയേദം വല്ല ബാലബ്നുല്ലുാ;
വിനിയീതാത്മപ്രതിഭാനവദേനാ
വിപദ്ധിതഃ സംപ്രതിതത് ക്ഷമന്താം!

ഒള്ളിഃ=ധാരണാവദന്നർ ഒള്ളി അലഘനുത്രന്തസബ്യാരിണി = ദിക്ഷവും
ആരിയുട (ചെവിയുട, വൈദികന്നർ എന്നം) അന്തരേഖാളം സബ്യരിക്ക
കുണ്ണിലെഴുളിൽ. അരാണം, തം രൂപം അന്തരം = ആര രാജാവിനന കഴിച്ച്.
ഭവതി വില്രാ = വില്രാദേവി. കതഃ വത്സത ? = ഏവിചടയാണ് വഞ്ചിക്ക
ണ്ണതു് ?

പുതംഃ—ശാംകുലവിക്രിയിതം. വചനമായത്രവും, മുഖംസശരൂവും,
ശാത്രപവും, അവയവസാനിവൈവദവും, നേരുംഡാഡയും വർണ്ണിക്കന്നുനേരംകുഞ്ചി
ടി കവി മനോരമാഗിഭ്രഹ്മാജ്ഞാടുട സംശയം ജനത്വാൽ സ്വാതിതികനാം മഹാ
മഹാരാജാവു തികമന്റ്ടിലെ സകലകലാവല്ലത്വം സൂചിപ്പിക്കകയും ചെ
ളിറിക്കുന്നു. ‘തം രൂപമന്ത്രം ഭവതി വില്രാ കുദാ വത്സത ? ഏന്നാജ്ഞ
കാകകാണ്ട് റിവിലവില്രുകളിടുടയും ഏകമായ വിലാസരംഗമാണ് വർണ്ണ
പുക്കന്നന്ന് പ്രകടമംക്കിയിട്ടുള്ളെല്ലോ !

9. തഡീയകാരണ്യവഗം വദേന = അവിച്ചതന്ന (സ്വാതിതികനാം മഹാ
രാജാവു തികമന്റ്ടിലെ) കാരണ്യത്തിന് വിധേയനാണ. മധ്യം=എന്നാം. ബാലബ്നുല്ലുാ=ബാലബ്നുല്ലിയോടുകൂടി. ഇദം കൃതം വൈതി=ജൗ കായ്യും
നിമിഷപ്രക്രതായി ഭവിക്കുന്നു; വിനിയീതാത്മപ്രതിഭാനവദനഃ=വിനി
ധീതമായ അനുമതിന്നർ തുണ്ടംവോടുകൂടിയവരായ. വിപദ്ധിതഃ=വി
ദ്രംപമം, തത്=അനിന്നനു. സംപ്രതി=ഇപ്പോൾ. ക്ഷമന്നാം=ക്ഷമി
ക്ഷമംറാക്കു !

പുതംഃ—ഈപ്രേരണപ്രതി. ‘ഈപ്രേരണപ്രതി ഇതംജീവാഗം’ എൻ വ
ക്ഷമന്നാം.

സ്വാതിതികനാം ഉദാർംഭാവു തികമന്റ്ടിലെ അർത്തിത്തം. അവിട്ട
ഞ്ഞ വിപ്രത് സബ്നീന് അലംകാർലൈനം ആയിരുന്ന കവി തികമന്റ്ടി
ഒവ സഭ്രാന്മായ ലേപാസാഹനത്തിന് പാത്രമായി ഓവിതകംലൻതിൽ ഏ
റിഞ്ഞും രാജാനിയിൽ തന്നു താമസിച്ചുന്നുണ്ട്.

കുമാരംഡ.

[മുദ്രാകം ഫി. റഹ്മാൻ—ചവയട]

നിയും ശ്രീകൃഷ്ണാച്ചന്നരമ്പതി
സിലവിള്ളാധരാണാ—

മുത്തംസിന്റെപാദാംബുജയുഗളുടെവിശ

ഗ്രീനിവാസൈക്യാമാ

അത്യന്തം ശമ്പളമാണിരുന്നുവെന്നേ

സാമ്രാജ്യവിനാശകൾ

വിഷപക്ഷസേനകാലിന്റെചും നിജനഗരവരെ

ରାଜରାଜେଷ୍ଠ ରତ୍ନାଳୀ

[ക്ലോക്കം ഫ്]

கிடூ=எல்லாம்பூடு, அதிகிலக்ளு=பூக்கிரமத்தில்=அனிகிவக்ளு
எல்லாம்பூக்கில் தட்டவரமாய் எக்ஸ்பிளிக் குடியிருப்பு. ஸிலஸ்விட்ரூயர்
என்=ஸிலஸமங்காயு. விட்ரூயர்மாகாயு. உறுதங்ஸி...அசிஃ=ரீரா
லங்காரமாகி ஹவிஷ்டிக்ஷன் கால் நைமரகின்னூடக் காந்தியூத்துக்கியிருப்பு
(அனிகின்யைகள்). அனிகிவாசைக்யாம்=அனியூடக் (ஸவுத்திரிச்சு) கிழ
வாஸத்தில் ஜவுமாய் ஹவிஷ்டிக்ஷன்) குத்துவுடன். அநைபுமிருதை=ஏற்றுவூ
போதும்போதும்=ஒவே, வாதும் துறையாக (நவகியிக்கூடு). ஸாலரி=ஏற்றுவேற்றுக்கூடு. எஸ்ராம் ஸௌத்ராமி=நல்லவே
பெற ஏற்றுக்கூடுவிக்கூடுவுடன். விஷபுக்கூடும்பூதி=ஏர்வெஏந்து எஸ்
காக்கூக் கூரக்கிறாம் ஏற்று. ராஜராஜி=ராஜராஜி (அவைகள்). கிண்ண
ஏற்றுவே=ஏற்று ஏற்றுவூம்பொறுத்தில் (ஏல்காவுதியில்). ராஜ=வி
குண்ணி.

வுறை—ஞானம். ஒதுப்புக்கிள் காவிரியிலுமாய் கூறுமதின் வுங் மே ஸ்ரீபக்துமாலைப்பறமாயும் கூறுரூபமாயும் குவிபறமாயும் கூடுதல் அதோ ஒள்கீடு. அநென்றையிடையே கேவாக் எப்பு விவரிக்கும்பொது அழித்துக்கொள்ளி கிக்கு நிலையில்லாமல் திசைவானதைப்பற்றுத்து பூதிதழு. ஏவ்வேல்வாயை கை வாக் ஸீலுாதிக்கூட்டு ஸங்ஸவ்யுரைளைதூ. மரைக்குப்பி கைவாளீர் வகைச்சம்பலியின் நிவாசிக்கு ஏனால்தான் வுருளாலுப்பிலும்கூடுதல். விழுக்காலும் துவக்குவதே குதிரை சங்வாதித்துறைப்புக்குக்கொடு யனிக்கால். யார்ஜா

[നിലപാത.]

పుణ్యజనకమర్మిగ్ంఠిల్లాచ్ఛాలీలఁ
పుణ్యశాలిశివామని త్రిమోబమోడ
పాప్తివిల్పుడఁ తఁడుర పాబడువకొల్పా
సాప్తబెట్టమవిల్పువు సాప్తకింరాణాం
సోదుణాం రావుణఁడుర థింయజ్ఞమహిల్పుా
సాబరం నింత్య చిత్రుత సాయుతరణీలఁ
లఃజ్ఞయుం వెడితు నిజకింకరంంచుకొత్త
శకురాచలు గతశక్యం వాగ్నించుపూరు.

இதை மாவிட்டாரத்தின் அவைகாலைத்து வெய்க்குவதேவதயைமலை விழுப்புகளை என்று ஒரு நிலையை கொடுவதாக கருத ஏன் என்ன நிலையில் அலிப்பதோடு கூட செய்துகொண்டு பூதிச்சிதியிலிருக்காது. ‘நினைவரவரே’ என்றதின் ‘திடுவாயாற்புறங்கிள்’ என்று, ‘ஒங்கரங்கள்’ என்றதின் ‘வேவேவேங்கள்’ என்று அதற்கும் யாரிக்கூடும்.

[നില ۲۴]

ଯୁଗ୍ମରେ ନା...କିଲାଙ୍କ=ପୁଣ୍ୟ ଦିନ ଜୀବିତ କିମ୍ବା ଅରୁଳବ୍ୟ ପେଂଫ୍ଲୋ ଫ୍ଲୋ ହାତର
କାହିଁ ପ୍ରାଚୀତ ବାତାକିଣିଙ୍କାରିବାରେ, ଯାହା ମାତ୍ରମେ ରାଜସମ୍ବନ୍ଧରିତ ଥିଲାପ୍ରକାଶ କାହିଁ
ପ୍ରାଚୀତ ବାତାକିଣିଙ୍କାରିବାରେ ଯୁଗ୍ମରେ ନାମରେ ଏହାର ପ୍ରକାଶ ହେଲାମେହାର
କାହିଁ.

[പ്രോക്കം റ. ശ്രീരാമരാജം—ചന്ദ്ര]

କାଳେ କାହିଏବୁନ୍ଦୁପଥରମଣି-.

കാളിക്കുടം കരാഗേരി

പ്രാദേശ്യാംഗങ്ങൾ നിപീഡനസി നിഹിത-

പട്ട നീലക്കുള്ളാവമാന

കല്ലു-ഹാരോള്യൂമ്പുള്ളിപ്പരിമള്ളപവനാ-

മോഡിഫേയ്പാന്റ്രൈമെറ്റ്

ଓৰেমে রামাসুমেতাঃ স্বীকৃতযজ্ঞিল্যা-

രാമഭദ്രം യത്തോൾ.

[ഒറ്റക്കം ദ.]

பூரவயண்ணலை=பற்றி. கருவறை=கருவறைகளினால். காலை
மண்..குடங்=கரகிழவூலை கருண் ஒட்டினையில் மூடுகாக்கன காலைகுட
தன். காலே=மாகல். நிவி=பாகங்சபழி. உரஸி=மங்கிட
நிதி. நிமிதபோ=வாங்குமியுக்குறையி. நிலக்குண்வமங்கே=நிலக்
ஸ்ரீங்க் ஸதுரங்காக்குவாரி. யாகங்கி=வெறுவளை, ராமங்கங்கை
(ஸங்)=கங்கங்குமதுகையி. கல்வொரூ...ஞெழ=ஸஸ்ராயிக்குபழை
கீக்கிளை. ஒத்துமிகுக்கும்யுவிவங்கர பறிமதி. வேளி வாக்குங்கள் ஸுரசீல
மக்கிலத்துழைப்புட் பறுக்குப்போர்த்தாட்டுக்கியகுமியி. ஸுரதை..ஏனே=
ஏவுழுக்குப்புலை தினையில் உவபுறந்திக். ரேமு=ரமிது.

‘ଅମଃକାଳଙ୍କାଂ’ ଫୁଲ୍ ତମିଲିଙ୍କ କାଳଙ୍କରମାଣୀ ପ୍ରପଳା ହେବ୍ବିରିକି
ନା. ଏହି ଗ୍ରାମକାଳଙ୍କାଂ ନୀଲକଣ୍ଠାପମାନାତପରାମିଙ୍କ ସାଧକାଂ ଏହିକାଳା,
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିକି ଉତ୍ତିଷ୍ଠି କାଳକାଂ ଅମଃକାଳଙ୍କରମାଣୀ ଶିଳ୍ପାଯତ୍ରାକଣାଙ୍କ ରାଚକ
ପଦକ କ୍ରିକାରେ ସାଂଭାବନାବୟାପୀୟଙ୍କ ରାଜ୍ୟରୁଠି ଫ୍ରେମ୍‌ପାର ଆ
ପଳାଂ ହେବ୍ବିଟିଥି ତମିଲିଙ୍କର ପାନବ୍ୟାପୀୟଙ୍କ ଅନ୍ତିମିତନମାଯ ନୀଲବିହୀନବ୍ୟାପୀୟ କେବଳ
ଶିଳ୍ପାଙ୍କ ରାଜ୍ୟଙ୍କାଳେ ଉତ୍ସବରୁ ସିଂହାଶିଳ୍ପିଙ୍କାଂ । ଉତ୍ସବରୁକଣିକାଙ୍କ ‘ଶିଳ୍ପ
ପ୍ରାଚୀ’ ରାଜ୍ୟାଳୟରୁ । ‘ଶିଳ୍ପପ୍ରାଚୀ’ ପ୍ରକଳନରେ ଉତ୍ସବରୁକଣିକାଙ୍କ ରାଜ୍ୟଲିଖିତଙ୍କୁଣିଟି
ଏହି ବକ୍ଷଣାଂ ।

രദ്ദ'ര ട.

(കുമാരൻ ഇത്രം—കുമാരൻ പാണിജ, പ്രവേശിക്കുന്നു.)

[പദം 1. കുമാരൻ]

(പല്ലവി)

മാനിനിമാർക്കലമന്ത്രം! മാമകജായേ!

മാനിതന്ത്രംശരംനോ!

(ശാന്തപല്ലവി)

സൃഷ്ടരസനിഭാനമാമിദമസമാന—

മതിഴുള്ളപവനചുപവന—

മാനിനി....

(ചരണം ഫ)

കല്ലോരവാപിയിൽ നിന്ന—നല്ല ക്ഷേപാലമാല പരന്ന
മെല്ലവേ മാത വത്സ—കാണർക്ക മാനസേ മോദമിയന്ന
മല്ലവിശിവരസസാരേ—മുട്ടരകോകിലവാണി മേ
വല്ലഭേ! സുഭതി! രഹസ്യേ! വരതനാവല്ലി! മനോരമേ!

പല്ലവകമലഭള്ളത്രുമിഴി! വരിക
പല്ലവയുതസുമതല്ലജതളിമേ—

മാനിനി...

(ചരണം റ)

കോകി വിരയേണ പാരം ബൈത രാകേശരനെക്കണ്ണിഡാരം
കോകനഭാജ്യിതാകാരം വരം കാണാതെരു നോക്കുന്ന നേരം
ഗ്രൂകമാഴി നിജവരനന്നുയാ സുഖമിധ നിവസതി ധന്നുയാ
അകമതിലിതി ബഹുശകയാ-ലകി! തവ മുലയിണ കാണ്
രൂകമിഴിയതിലപുയയുമനനയ—

[കയാൽ

ശോകരസമിതരയാകല്ലയതി യാ—

മാനിനി...

[പദം ഫ]

പല്ലവി:—മാനിതന്ത്രംശരംനോ!—മാനിതങ്ങളില്ല ഇണം ക്ഷേരകൾ ഇരി
പ്രകമായിട്ടുള്ളവേള! ‘ശാനം ചുറ്റര സ്കിര്ഗ്രാം’ എന്ന് അതരം.

ശാനപല്ലവി:—സൃഷ്ടരസനിഭാനം—കാരാദേവന്റെ രസത്തിന് (ആ
ശാനാണിൻ) ഏതുകിംഗാണായിട്ടുള്ളൂ. തപവനാണിന്റെ വിശേഷണം.

ചരണം ഫ, ‘കല്ലോരവാപി—ഒസംശാസ്യിക്കച്ചുപ്പുജാരം നിരഞ്ഞ തടാ
കം. മല്ലവിശിവരാശംശരം—സ്രൂംഡാരാതിനിക്കു കാലായുള്ളവേള! പല്ലവ...
കളിമേ—തുളിക്കരു ഇടക്കല്ലൻ പുക്കരുക്കണംക്കുടയുള്ളവരിൽ.

(ചരണം ന.)

പുന്തേൻമൊഴി! ശ്രദ്ധീലേ! മമ പുണ്യപരിപാകജാലേ!
 കാന്താജനമണിമാലേ! റതികാന്തവിനോദവിലോലേ!
 കത്തളിജിതനീലോപലേ! കച്ചലേജിതകനകാചലേ!
 ദന്തവസനമിദമോമലേ! ദഹമസിതം തരികാമലേ!
 ചിന്ത തെളിഞ്ഞു കനിഞ്ഞു പുണ്ണൻഭി—
 രഹമചിതമിധ ഹന! കിമബാലേ!— മാനിനി...

[പദം 2. കബേരപത്തി]

കാമോദരി—ചെന്ത.

(പല്ലവി)

അരഞ്ഞാംബുജഗേന്തു! മമ രമണ!
 തദണാഖ്യിതഗാന്തു!

ചരണം ന. ഒക്കി=ചപണ്ടചക്രവംകം. രംകേണ്ട്=പൂർണ്ണചല്ലു. ഏകാകനംഡാഖ്യിതാകംരം. വറം=രംകേതാർവ്വലു. ചോബലു മരനാഹരമായ ഗ്രാഫേന്താടക്കിയ കാന്തകന. ഇതരമാകലയതി എന്നാളും പാംം തെററാ സം. ഇതരേ+ ചുരുക്കലയതി=ഇതരയാകലയതി—എന്ന സന്ധി. ചെവക പ്രികമായതിനാൽ ‘യ’=ലോപം വരന്നില്ല. കേംകി പൂർണ്ണചല്ലുംനും വി യേംബവിന്നായി, വിടന്ന് രക്ഷാർവ്വലു. ചോബലു ത്രട്ടും പുതംകാര രേതാടക്കിയ കാന്തകന തിരഞ്ഞെടുക്കാണും അല്ലയാ സുഖരി! നിംബൻ മുലയിണ കണ്ട് സപകംനും എത്രോ കയ ഭാഗ്യവതിയോടുകൂടി രഹിക്കുന്നവ സം റക്കിച്ചും ഇതാ! കയ കല്ലിക്ക ഇശർക്കും മരോക്കംല്ലിക്ക പരസ്മീവരനായ കാന്തകന അന്നനയിപ്പംനായി ഒഭ്രൂവും. ആവഹിക്കുന്ന. ചക്രവംകന്തെ രക്കംകനംഡാരമനു വിശേഷകിപ്പിച്ചും ചക്രവംകിക്കും തന്നെ കാന്തൻ പരസ്മീയാടും രഹിക്കുന്നതായി അലയിണ കണ്ട് ഭാന്തി ഒന്നിക്കുന്നതായി വർക്കുചുരിക്കുന്നതിനാൽ മുച്ചക്കിടക്കും ഉക്കംകനംഡേതാടും കേംകംതാടും ഇള്ളി സംഭവ്യം പ്രൂഢമാകുന്ന. അവൻകും—ഭാനിമാൻ.

ചരണം ന. ‘പുണ്യപരിപാവനജാലു’ എന്നുള്ളതും അപവാംമാകുന്ന. ദന്തവസനം=അധരം. ദഹമസിതം=മദസ്തുകം. അഭിരഹ്നം ഇ പ്രതിം. ഹന! ശാഖാലേ! ഇഹ കീം! എന്നും ദേശം. അഭിരഹിക്കുന്നതിനും (ഇം കാലവും ഇം ദേശവും) ഇച്ചിത്തമാണും. അല്ലയേം പ്രുശസ്യായുള്ളവരും! ഇക്കാൺതിൽ നിംബൻ അഭിപ്രായമെന്നും? ‘ശാഖാലു’ എന്ന സാംഘബിജ്ഞട ഒഴചിത്രും. അന്നന്തരാഭാഗം കണ്ട് മുച്ചതങ്ങൾ വിശദമാകന്നതാണും.

(അമ്പല്ലവി)

സുരവയുംലോചനസുത്തനിവസതേ !

സുരതോത്സവമിധ ക്ര മ സുമത്രേ । അങ്ങനാംബുജി... .

(ചരണം ആ)

സുരഭിലുത്തമദമോഹനതിലകം

വിരചയ രമണ സമുജ്ജപ്പലഭലികം—അങ്ങനാംബുജി... .

(ചരണം ദ)

ഉപദിശതി കിമിധ തയഗതലതികാ

ഉപഭൂമനവിധിമുരുതകളികാ—അങ്ങനാംബുജി... .

(ചരണം ഒ)

ഉപവന്ത്രുംഭവദാഗമസജ്ജാ

ഉപചിതസുമചയവാസകസജ്ജാ—അങ്ങനാംബുജി... .

(ചരണം ദ)

കളിരവകലമിതു കാണ്ണക സദേശാദം

കളിമാഴിതന്നർത്തിക്രജിതനിനദം—അങ്ങനാംബുജി... .

അമ്പല്ലവി:—സുരവയു...വസ്തി=ഡേവസ്റ്റീനയനഞ്ചുട്ടെട സുത്ത-
തനിക്ക് ഹരിപ്പിടക്കംഡിവനേ!

ചരണം ദ. അല്ലെങ്കിൽ കാം ! നെറിക്കും ശേഖരകുടംവയ്ക്കും സുരഭിവ-
മായ കുസ്തുരിക്കാണ്ടി മണ്ണംമരമായ പൊട്ട് തൊട്ടവിച്ചും ! അവികും=
നെറി.

ചരണം ദ. ഇവ ഉരുളുതകളികാ തയഗതലതികാ ഉപഭൂമനവിധിം
ഉപദിശതി കിം? എന്ന് അന്വയം. ഇടതുന്ന് പൂരമാട്ടകൾ ധരിച്ചു് തയവി
നെ അണ്ണണ്ണുനിപ്പുന വള്ളി ആരുദ്ധ്രക്കണവിധിയെ ഉപഭേദിക്കയാണോ ?
അലഞ്ചുകരം—തും പ്രേക്ഷ.

ചരണം ദ. ഉപചിതമായ പ്രസ്തുതിജന്താടക്കുടി വാസകസജ്ജികയം
യിട്ട് ഇം ഉപവനാധമി അങ്ങയുടെ ഏരുദ്ധരന്തിക വേണ്ടേപുംലെ ക്രാഞ്ഞി
ക്രിരിക്കും. ഉപചിതം=വൻഡിപ്പിസ്ഥപ്പട്ടത്ര് (ഡേവരിക്കപ്പെട്ടത്ര് എന്നം)
‘പ്രിജാഗമനംവലായാം മണ്ണയന്നീ മുഹുര്മുഹു ! കുളിത്രഹം അഫാത്മാനം
സാ സ്ത്രാസ്ത്രാസകസജ്ജികാ’—എന്ന് വാസകസജ്ജികയായ നായികയുടെ
വാക്കുണ്ടാണ്.

(ചരണം ഠ)

ജനിതവിയോഗരസാ മമ കോക്കി
ജനയൽ വേദം ഘന്ത വരാക്കി—അരയണാംബുജം...

(ചരണം ങ)

സുരസപ്പരിതകചഭരകംഡം
പരിചൊടണ്ട്രിമ കയ പരിരംഡം—അരയണാംബുജം...

[പദം 1. കബേരൻ]

നീലരംബവി—ശാടന

(ചരണം ശ)

മാരദസുധാകരചായവദനം തെ

കോരകിതാലമ്മജലകോമളകപോലം

ചരണം റ. അവ്യക്തനയുറമായി ചുറ്റു കേരകങ്ങന ദബ്ദിംഡം
എന്നു സുദാരിഞ്ചുട രതികുഴിതകിനഭദ്രഹനാപാവൈ കേരുക്കുപ്പുടന്നരും അ
മിച്ചാലും!

ചരണം റ. വെർപ്പാടകംഞ്ച് വിന്നയായി ഒരാച്ചുയായ ഇം ചന്തു
വാക്കി എനിക്ക് മനോവ്യുമ കൂടുവാക്കും.

കസ്ത്രീതിലിപ്പം ധരിപ്പിച്ചു് മെടിക്കുവംസളി താളരത്ന
ഡേ ത്രട്ടു്, വള്ളി പു കുടാസപ്പുണ്ടാൻ നിപ്പ് കുന്നതിൽ ലൈതിക്കുടാട കു
ദ്രോക്കാസംവൃതാന നിപ്പരിപ്പിച്ചു്, ഹാനിക്കായി തുംബാരലിലജ്ജുളു അപ്പോൾ
സന്നാലു തുപബന്ധവിഭാ വാ സക സപ്പും ചാഞ്ചു തു കാലുരാവണാന്നാൽ സു
ചിപ്പിച്ചു് ഏ അ അന്തരിക്കണ്ണതിൽ തുവണമായുരായി വൃംപരിച്ച ദബ്ദിംഡം
അനിൽ കാന്തരണ്ണരുംഡം നയിച്ചു്, രതികുമീയചെങ്കുന്ന നായികയുടുടക ദാസ്യ
തനിൽ തനിക്കുള്ള ക്ഷമപ്പുരത്ന വെളിപ്പുടന്തി, വിരക്കിണിയായ ചന്തവാ
കിയുടു ദിവബന്നിൽ തനിക്കണ്ണായ അനുകുവായുടു പ്രസ്താവത്താൽ അപ്പോൾ
ഭന്നുസംഗമംവേശം റൂക്കതമാക്കി, അവസംന്നതിൽ ലഭ്യാവയ ഇയിച്ചു്, കം
ന്നുനോടാംയിട്ടുള്ള സുരാസപ്പരിത് മുതുംഡി രതിപ്രാത്മനയിങ്കിനും നാ
യികയുടു വെവഡബ്ദിതിന്നയറും ബഹുശാത്രപ്രവും പ്രകടമംകുന്നാ.

രസനിശ്ചലനവും എത്താലും കാരപ്പുന്നുവും ശത്രയ ഇം ഉംഗത്തിലെ പ്രാ
സബഹുഖര വിവിജ്ഞ വക്കവ്യുമാകുന്നാ.

വീരായിതാന്തമതിൽ വിതസിൽക്കാരം
അത്രോമലേ!കാണമാനാശ പെരുക്കന്ന മേ—മാനിനിമാർ...

[എറുകം റ. സാദുരി—ചഹാട്]

ഉള്ളപ്പാതശാങ്കംവയവളപ്പുംപ്രഭാനുരം
ശബ്ദംവുമമയിം ദയാനമനഘ്രാ വീണാം കരാംഭാത്യേരു
പ്രജ്ഞപാ സപാലയമാഗതം മുനിവരം ത്രീനാരദരേതപ്രക്രാ
ത്രഷ്ടാന്തികരണാം പ്രണമ്പു ധനദോഡാശാം ബെഡാശേ തദാ.

[പദം റ]

ചരണം റ. സുരക്ഷി ! ശരീകാലചന്ദ്രന തുല്യമായി ചാരവായ
നിശ്ചിറ്റ മുഖം, വിശക്തപ്പുരുഷിക്കംബപാടിണ്ണു് കോമക്കമായ കവിഡിനംട
നെന്തുകുടിയതായി, സീഴ് കാരം നാമുമായ നിലയിൽ, വീരായിത്തനിശ്ചിറ്റ
ശവസാനാധിക കാണം ബാൻ എനിക്ക് ആത്മാം വർദ്ധിക്കുന്നു. വീരായിത്തം
=വിപരീതിനിൽക്കിട്ടി.

[എറുകം റ]

ഉള്ളപ്പാഞ്ച...ഭാസ്യം=ഉണിച്ചുവരുന്ന കോമക്കനായ ചന്ദ്രനെപ്പുംപാലെയും
ശംഖരത്തുപ്പാവെയും വെള്ളുള്ളു് വർദ്ധിച്ച പ്രകടകാണ്ട് ഭാസ്യരകംം. കരാംഭം
ക്രൂരാ=ക്രൂരയിൽ. ശബ്ദംവുമമയിം വീണാം ദയാനം=ശബ്ദംവുമസപ്രത്യേ
ഡായ വീണാഡയ (മഹതി എന്നാവെത്തള്ള വീണാഡയ) ധരിക്കുന്നവരം. അന്നമാലം
=പാചകാരിതനം ആചാ. മുനിവരം ത്രീനാരദം=ത്രീനാരദമഹർഷിയെ. ഏ
ക്രഥം=ക്രഥിക്കൽ. സപാലയം. ആത്മതം പ്രജ്ഞപാ=തനിശ്ച എഴുന്നുള്ളി
യവനായി കണ്ണിക്കി. ത്രഷ്ടാന്തികരണാം ധനദാ=സംശ്ലോംചിത്തനാഡയ വെള്ള
വണ്ണന. പ്രജ്ഞ=നമശ്ശരിച്ചിട്ടു്. തദാ=ജംപ്പംഡം. (ഈത) ഭാഷാം ബെ
ഡാശേ=ത്രപ്രകാം പറുത്തു.

ഘുണ :—ശാട്ടുമവിളിയിൽ.

രംഗം റ.

(കമ്പേരൻറെ വെന്നു—സാരഭകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു)

[പദം 3. കമ്പേരൻ]

(പല്ലവി)

ജയ ജയ മഹാഭാരതേ ! ജലജഭവനന്ദന !

(അനന്പല്ലവി)

സപ്രയമിയ സമാഗ്രമേ. സംഗതിയുമെന്തേമോ?— ജയ ജയ...

(ചരണം മ)

ശ്രീമോഹിജാലമിധ ക്രാവേയകന്ന് മേ
സൃഷ്ടാലോകേ തിമിരപുരമെന്ന പോലെ
കണ്ണനായീടിം ഒരുക്കണ്ണഭന്ന് യങ്ങളെ— [ജയ ജയ...
കൊണ്ടു തൊനാമതു ശിതികണ്ണസന്നിധയും പോന്നൊന്ത—

(ചരണം ദ)

ഐഹാരമാം തപസ്സുകൊണ്ടാരാധിച്ചു വിധിയൈ
സാരമായീടിം വരമോരോനോ ലഭിച്ചുവൻ
വീച്ചുള്ളൂമ്പാസനായും വിശപ്പീസനം ചെയ്യാൻ
ഓരോ വെടിഞ്ഞതേമോ ഹാരാത്രേ വസിക്കുന്നു— ജയ ജയ...

(ചരണം ന)

സാധുജനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സന്തതാമുള്ളവാക്കം
ബാധയുകരും മേലിൽ വാരിജാക്ഷൻ നുനം
ആകണ്ണുകേസൻഡിയായാദിബെദ്ധത്രുനെക്കൊന്നു
ലോകരക്ഷ ചെയ്യുതും ലോകവിത്രുതമല്ലോ ! ജയജയ...

[പദം ഒ]

പല്ലവി. ഇവിടെവന്നുനാട്ടുവെ ! = മുഹമ്മദുന്നുസ്താഫു !

ചരണം മ. സൃഷ്ടാലുംകു=സൃഷ്ടാലുംനാനിൽ. കണ്ണൻ= മുഹമ്മദ്.
'ക്രാനാംയീടിം ഒരുക്കണ്ണഭന്ന് യങ്ങളെ' എന്നിടള്ളുന്ന റിച്ചിലസമാസം, ശിതി
ക്കണ്ണസന്നിധയും=ശിവസന്നിധിയിൽ.

ചരണം ന. വാരിഖാംസൻ=വിജ്ഞ. ആകണ്ണുകസരി=നാസിംഹ
മുത്തി. ആദിബെദ്ധൻ=മഹിരണ്ണകരിച്ച. മഹിരണ്ണകരിച്ചവിനു 'ആദി
ബെദ്ധൻ' എന്ന പേരാണുള്ളോ മഹാഭാരതത്തിൽ നിന്നുംനില്ലെന്നുണ്ട്.

[പദം 4. നാട്യൻ]

കഹുംണി—വെസ്ത

(പല്ലവി)

പുണ്യജനാധിപി! തേ കരശം പരി—
ചുണ്ണംഭാഗ്രജലയേ! നിയതം.

(ശാനപല്ലവി)

പുണ്യവിജിത്ത്വനാധിനാമപദി!

പുരശാസനപദഭജനപരായണ!—പുണ്യജനാധിപ....

(ചരണം മ)

മിത്രമഹോ! തവ വചനമിതെല്ലാം—ഈക്കാടു പര—

മിത്രമറിതുരെ ചല്ലുതു കൊടും;

അതു ഭവാനൊടു ചൊല്ല്‌വതിനില്ലാ— ഈക്കാടു കാഞ്ഞം

അതുമായിനിനിയുള്ളതു ചൊല്ലാം—കേട്ടാലുമെങ്കിൽ

വത്തമാനമിൽ പാചകൻ—അവരാ

വെള്ളക്കാരിലോരു പാചകൻ—പവനൻ

അതുയല്ല വെള്ളേസേവകൻ—പരവ—

തെത്രയെന്ന ചില വാചികം;

അതുദാരമതിയായ നിൻ സഹജ—

ആരുമാകമപവാദമയേ! തവ

ഈത്തുംഭവനമതിലാകേ നിറന്തതി—

നാതലിങ്ങ സത്രമിന്ന ചൊല്ല്‌വള്ള—പുണ്യജനാധിപ...

[പദം 5]

ഡന്നപല്ലവി. പുന്നു...പദ! =പുണ്ണംകെംണ്ടീ നേടപ്പെട്ട ലേഡകേരപ
രതപ്രേരണാടു മുടിയവണ! (കബൈരൻ ബാഷ്പിക്കപംബകനാൻിൽ ഉംപല്ലു
നാഡാല്ലും!) പുരശാസനൻ =ഡിവൻ.

ചരണം മ. പരചിഞ്ഞ=പരബന്ന (ശാഖപരകൻ) മനസ്സ്. ദിന്ദാ
സ്യനായ രജവാനന നിറുഹിച്ചു ഭവാന്ത മഹാവിജ്ഞ സച്ചയാചീഡയ പ
രിഹരിക്കാഞ്ഞ റൂസിംഹാവതാരക്കമര്യ കൂദാഹരിച്ചുകൊണ്ടീ കബൈരൻ ആ
സ്ഥാവിച്ചുപൂശ്യ ഇം പരംപരിതം കംഡംബി ഒച്ചപ്പു വണ്ണൻ അറിഞ്ഞതിൽ
ചോരഭൻ സൗത്രാച്ചിപ്പണ. അതു ഭവാനൊടു... എംപ്പും = അഞ്ചുഡാച്ചു

(ചരണം ദ)

ഗ്രസമതായുണ്ടായ സംസാരം—ത്രിഭിവേ ചിലർ
 ക്രടിയിതന്നതിലുണ്ടായ സാരം
 “മുഖംദശാനന്തചരിതവിചാരം-ഹല്ലയോ”എന്നം
 “മോദമിതോ ധനദി എഡി പാരം”—താനവരോട്
 ക്രൈസ്തവ പറയുന്നതോ—ഇതന—
 ക്രിയമന്നതു വരുന്നതോ— ശ്രീകി
 ചുട്ടശങ്കരത്രുനിതോപ്പമവ—
 രോടതിനു പറയാവതോ ?
 ഇംഗ്ലാൻ ഭജവിന്റുവാരിനിയി
 ഇംഗ്ലനോട് സവിയായ ധനേശപരൻ
 പാടവമൊടു യുധി നേക്കിലവഹാ എഡി
 പേടിതെടിയോടുമിനു ദശമുഖൻ—പുണ്യജനാധിപ...

(ചരണം ദ)

വല്ലതുമസ്തു നമക്കുന്നവാദം-എന്നിരിക്കില്ലും
 കല്പമതേ നിക്കലുമപവാദം

യാഥംസം പഠംനില്ല. അനുത്തേരുളമായിട്ടുണ്ട്. ഈനി വാണ്ണവം
 പറയംമല്ലോ ! (രാവണൻറെ മുഖ്യംപഠംസാരം വേംകമംട്ടക്കും വ്യാപിച്ച
 കഴിഞ്ഞുവരുന്നം ക്രൈസ്തവരുതന്നെന്നാണും അക്കവൈപ്പുടുക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിരിക്കും
 അവരെക്കറിച്ചും താൻ ഏതന്തകിലും പറയുന്നതും ഏകണ്ണിയായോ മറ്റൊരു വി
 വകയില്ലോനും നാരഭൻ അന്തർഗംഭോധി പ്രസ്താവിക്കും.) പറവതെന്നുവരുത്തുവരുന്ന
 ചിവ വാചികം=എത്രയെന്ന വിചാരിച്ചു പറയും ? ചില ഒരുക്കങ്ങൾ മാത്ര
 മു പറഞ്ഞുള്ളൂ. വാചികം=പറയുവാൻ ഏകാളിച്ചുന്നത ആവുതി. അഞ്ചുംര
 ...ചോലപ്പെരു=മഹാംജാവനായ അഞ്ചുംരുടുടർവരുന്നു ദിഷ്ടത്രും കുക
 ണ്ട് മുന്നാവേക്കുത്രും കുഞ്ഞേങ്കും അപചാദം പരന്നിട്ടുള്ളതിൽ ഏകിക്ക് അതു
 ധികം ദേശം ഉണ്ട്.

ചരണം ദ... താനവരുദ്ധം...പറയംവരും? =താൻ അവരും ചേ
 സ് പറയുട്ടുണ്ടോ? അരുതോ അന്നനും രാവണൻറെ ദിഷ്ടത്രും അഞ്ഞേങ്കും മറി
 തകാഞ്ഞൻ കൈകിക്കുന്നതു് ചട്ടുകും ചുട്ടുകും കൈകിക്കുന്നുവാലെയാണു
 ണ്ട് താൻ അവരും? ശ്രദ്ധിച്ചുവരും സവി=ശിവമാം
 യി സവുന്നുള്ളവൻ. ‘സവി’ എന്ന പുല്ലിംഗ് ദത്തിക്ക് ആയും. ശ്രാവിന്ദി
 കുംതുതികളിൽ സുലമോണ്.

ചോല്ലുക നീ ഇന്നമവനതിൽ മോദം-വന്നവെന്നാകിൽ
നല്ലതുവരുമതിനെന്നു വിവാദം ? അവരുടെ മുൻപിൽ
മല്ലനേൻമിച്ചികളാടണം സദസി
മനമെന്നേ തൈദരം പാടണം-ഇടയിൽ
വല്ലകീറതികൾ കുടണം—സകല—
മല്ലലിവന്ദയ കാരണം ;
ചോല്ലുഴന ജനപീഡചെയ്യുതിയിലെ
ചോല്ലവാനമെഴ്തല്ലുതവോ—ജഗ—
ഭല്ലലാഴിവതിനു കഴിവപരം നന്ദി
കില്ലു കളക ചോല്ലിവിട്ടു കുതരെ—പുണ്ണജനാധിപ...

[അദ്ദോകം ഓ.]

വിഹായസം പ്രതി യതിനെ മുനീന്ത്രപരേ
വിഹായ സന്തൃപ്തി.വിതയം ധനേന്തിരും
സമിദ്ധ നോ സമജനിതാസൗഖ്യതയാ
സമുദ്ധനുകം സമജനി താസു എത്തയാ.

ചരണം ഓ. വല്ലതുമന്ത്രം...എവ്വാദം=’ആനക്കില്ലധാക്കട, നമ്മുടെ
പാട്ട് നാടക്കീ’ എന്നു നീ വിചാരിച്ചു കഴിയുകയാണെങ്കിലും നിന്നെങ്കിലും
അവവരം ഉണ്ട്. കമ്പ്യൂട്ടേറ്റുണ്ടിലേണിവി! ഇടയിൽ വല്ലകീറതികൾ കുട
ണം=പാട്ടിനും ഇടയ്ക്കു വിന്നെയിൽ സ്വരാജ്യം കരുംരാധാവാരാധാനു
മനുകൾ സംമേളിക്കുന്നം. ചോല്ലുഴന ഇന്നവിധി=സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദ
വം (ദിമിവസമംസം) കില്ലു=സംശയം.

[അദ്ദോകം ഓ]

സന്തൃപ്തി=ചട്ടനു, ധനനാശിരി=വെവ്വേറുവണ്ണുന്നു. വിന്നെയം=ഭവന
ഞഞ്ച. വിഹായ=വെച്ചിന്നു. വിഹായസം പ്രതി=ആകാശന്തിവേക്ക്.
മുനീന്ത്രപരേ യതിനെ സതി=മഹാക്കിയായ നാടഭൻ യന്നാം ചെയ്യുംപും(ഓപ്പം
യപ്പും എന്ന താൽ പാട്ട്) തയ്യാ=ഈയുള്ളൂളിഷി. സമജനിതാസൗഖ്യതയം
=സമജനി (സഹാദരൻ) എന്ന നിലവുകളിൽ സെതുവാർഥത്തും. തന്റെ
സമിദ്ധ=ശാപുകാരമല്ലാഭിഷ്ഠ ആദ്യാദ്യിക്ക. (തന്റെ) എൽ=വെവ്വേറുവണ്ണ
നുന്നു എഡബം, സെതുവാക്കം നോ സമജനി=ആഗ്രഹമുള്ളംധിത്തിന്നില്ല.

പുഞ്ചം:—ജനതിരുചിര, ‘ചാരുംയക്കിൾട്ടിരുചിരം ഒന്നും ഇരം’ എന്ന
പുക്കുണം,

[എഴുകം ഠ]

ത്രിഭാനന്മാദമാദധാത്രും
സപ്തഗിരാ സാധു ദശാനന്നം അത്തസുഃ
നിശ്ചമയു നയജ്ഞത്തർപ്പരം തം
സ നയജ്ഞത്വഃ വലു സംഭിഡേശ മുതം.

(എഴുകം റു. പാടി—ചെമ്പട,)

പ്രാലോധാനകരല്ലാളിതകേളിസൈധം
ബാലാം നയൻ സപ്തദിതാം സ തു യാത്രനാമഃ
പ്രേമാത്രഹം പ്രസ്വമരസ്യരവീധിതാത്മാ
പ്രാണാധികപ്രിയതമാമിദമാബാദേശ.

[എഴുകം ഠ]

അം കണംനനം=ആരു രംവണകെ. നയജ്ഞത്തർപ്പരം നിശ്ചമയു=യങ്ങളു
വിപ്രേക്ഷിയാണനനം താറിഞ്ഞിട്ട്. നയജ്ഞത്വഃ സഃ=നാശയോപാധ വത്രനാ
യ ചെവഞ്ഞവണൻ. ത്രിഭാനന്മാദം ആദ്യാത്രും=ഒദ്ധനംക്ക് മുഖപ്രസാ
ദം കൂണംക്കവണൻ. സപ്തഗിരാ=കവൻറ വാക്കേ കാണട്ട്. സാധു=വണ്ണവല്ലും.
അത്തസുഃ=(സപ്തദിതാം തിന്നിൽ നിന്നും) അടയുന്നതിനും ആഹ്വാദുജ്ജിവനാ
യി. മുതം സംഭിഡേശ വലു=മുതകൈ പറഞ്ഞയച്ചവല്ലും!

പുത്രം:—വസന്തമാലിക. ‘വിജയേ സസജ്ജം ദഗം സമത്തിൽ സജ
ശരഹം യ വസന്തമാലികയും’ എന്ന ലാജ്വാനം.

നയജ്ഞത്തർപ്പരഃ:—ന യജ്ഞത്തർപ്പരഃ എന്നു് വിഗ്രഹം. ‘സുപ്പു് സു
പാ’ എന്ന സുത്രംകൊണ്ട് സമംസം.

[എഴുകം റു]

സഃ യാത്രനാമഃ തു=ആരു രംക്ഷണംപരമനംകെട്ട. വോഹം സപ്തദി
കാം=ഭൂദിവയാം സപ്താന്ത്രധന (ഭണ്ണാദഹിഡ) പ്രംഥയാനകരം...നൈം
ധം=ചട്ടുകരണാനുാക ലാളിശ്രൂപ്ത ത്രിധാരസംശയത്തിലേക്ക്. നയൻ=ന
യിക്കന്നവനായി. ആസുംരാസ്യരവീധിതാത്മാ സന്ന=വ്യാപിക്കൊ കുമം
ഭവാന്താൽ പീഡിപ്പിക്കാപ്പുട ഉന്നസ്സാട്ടുടിയവനായി. ആലുമാത്രം=ആ
ണാശപാദവായും. പ്രാണാധികപ്രിയതമാം (താഃ)=പ്രാണനേക്കാളിട്ടം എററ
വും പ്രിയയും. ആയ ശാവാളിട്ടിട്ടും. മുദം ആദിഭാഷം=ഭലുകംരം പറഞ്ഞതു.

പുത്രം:—വസന്തതിലക്കം. ‘ചെംപ്പും വസന്തതിലക്കം തിണ്ണം ഇഗം
ഗാ’ എന്ന വക്ഷബനം.

രബ്ദം നം.

(ചക്രനഗരതിയിൽ റാവൻമൻറ കുമാസംഗ്രഹം,
രാവൻനും മണ്ണംബർത്തിയും പ്രാവശ്യിക്കുന്നു).

[പദം 5. റാവൻ]

(പല്ലവി)

നളിനായതനേൻമിച്ചി ! ബാലേ !
നലമോടിയ വത്ക നീ ചാലേ.

(ശാപപല്ലവി)

കളാഷിനിമാർമ്മടിമാലേ !
കളഭസമാനാശ്വിതഗമനേ! — നളിനായത...

(ചരണം മ)

കൊഞ്ചം മൊഴി നാനമിയന്നിഹ
കിഞ്ചന നീ വദനം താഴ്‌ത്തി
പുണ്ഡിരികൊണ്ടയി ! മമ എന്തെ
വയ്ക്ക ഉച്ഛ്വീടുനേനേ? — നളിനായത...

(ചരണം ദ.)

പരിമളചികരാംബുദനികരേ
മരയായ്ക്ക തവാനനച്ചുറ്റം
പരിചോട്ട മമ നയനചക്രാരം
പരിതാപമൊടുചുന്നും — നളിനായത....

(ചരണം ന)

അരങ്ങാധരപാനമതിനാ—
യഹമഹമികകൊണ്ടിഹ തമ്മിൽ

ചരണം ദ. മണം പേരുന്ന തലമള്ളിക്കുട്ടംകുന്ന കാർക്കാണ്ടക്കിര
യിൽ നിന്നുന്ന മുഖമാക്കുന്ന ചാത്രനു ഒരു തുരുത്തു. മുൻറെ നയനമുക്കുന്ന ച
ക്കാരം തുള്ളിപ്പേജാട്ട അതുകുന്ന കല്പിപ്പാൻ ഏതൊന്നില്ലാതെ ഉച്ചസ്വവല്ലു !
സാലക്കാരം പരവരിതത്രുപക്കം. ഒരു ത്രംകാരത്തെ സംബന്ധിപ്പാൻവേണ്ടി തുടർച്ച
യായി പലതും തുപ്പന്നാരുത്തു പരവരിതത്രുപക്കം.

കരണ്ടോരു | മമാനനമെല്ലാം
കലവരസം കയറ്റീടുന്ന — നളിനായത...

(ചരണം ദ)

നിജഗൾവുവള്ളംടനാരോ—
ഗജകംലേടിച്ചു പിളന്നാരു
ഛജവിംശതി നിന്നപദതാരിഞ്ഞ
ഭജനം ചെല്ലും മുതിയുന്ന — നളിനായത....

(ചരണം ദ)

കരികംദമൊടമർപ്പോരുന്നോരു
കുചകംഡം മാറിലണ്ണച്ചിഹ്ന
പരിരംബനമൻപോട് ചെല്ലും
പരലുതമൊഴി | താമസമത്രതേ — നളിനായത...

ചരണം ദ, ‘അവധമഹമിക=ഞാൻ ദിന്ദപ് ഞാൻ ദിന്ദപ്’ എന്ന തുടിനിവ, കരണ്ടോരു | = ഇവിക്കെങ്കയേ ധോബെയുള്ള ഉംഗക്കുളാട്ടുടിയവ ഒഴി. രംബണം ദ ഒംഗനതപത്ര അവലുവിച്ചു് അതിമാത്രം സുഖരഹം യി തുംഗരലംവസനം കയ തായക്കാൻ മണ്ണനാഭാവം ചിത്രണം ചെല്ലിരിക്കന്നതിൽ നിന്നം കവിയുടെ കല്പനാവാദവം പ്രകടമാക്കുന്നു.

ചരണം ദ. ഭജയിംശതി = ഇത്വപത്ര കൈകയേ കുറി. നിജഗൾവു...ഭജ എന്ന. സംശക്കാരം ദിസ്ത്രിജ്ഞാനാട്ടുടെ മന്ത്രക്കാഡം അടിച്ചു പിളന്ന് ആ ഇത്വപത്ര കൈകയേ കുറി. നിന്നന്ന കുചവിജ്ഞു് പരിച്ചു് ചെങ്ങവം ഇതാ സന്ന മുണ്ടുട്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗത്തിൽ രംബണം കാന്തയ്യു് കുഴീവണങ്ങുന്നതുപോലെ തന്നെ മുംകടമായ വീരരസവും ദുഃലമായ തുംഗരാഭത്തിക്ക് താടിപണിയുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഭജയിംശതിക്കു് നല്ലെന്നിയിട്ടുള്ള വിശ്വേഷണം രസംഘടനയിൽ കുറഞ്ഞാംയിട്ടുണ്ടോ കൊട്ടംരഞ്ഞിൽ റബ്ബീ അടിസ്ഥായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അനാധികരണ സ്ഥിരാക്കുന്നു. ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷമായ തുംഗരാഭസന്ധിക്ക് വിശലേഷണ മായ നിവാരിൽ ആത്മാരുപാദവും ഇപ്പു. ദിസ്ത്രിജ്ഞാനാട്ടുടെ മന്ത്രക്കടം ദേശം ചെല്ലു എത്തും ഇപ്പും ഒരു ദിശയുടെ പാദഭേദവച്ചുവാൻ കൊക്കിക്കുന്നതായുള്ളിട്ടു നിയേഭന്നും നായക്കാൻ കംമപാരവയ്ക്കുന്നും പുയ ദയാക്കി പ്രുംതിരിയേണ്ടതും സ്വപ്നപ്പുമാംഖനാരത്യുള്ളി. ‘അംഗനശചിത്രം ദാരു നാലും സംഭന്നു കാരണം’ എന്നുള്ള പ്രമാണിക്കുക്കാൻ സവാക്കരണിയ മണ്ണെല്ലം!

[ചുദം 6. മണ്ണോദരി]

നവരഹ — താടൻ

(പള്ളച്ചി)

നിശ്ചയ വചനം മേ നിൽപ്പമത്രണാകര !
നിരിച്ചരാധിപ ! ജീവനായക !

(അനപള്ളച്ചി)

ശ്രദ്ധയിലെ നാമ ! ഹാലവേ കമ്മളിനീ—
വിശസനമൊഴിപ്പുത്രംവിരവിനൊട്ട് കണ്ണാലും—നിശ്ചയ...

(ചരണം ۲)

പ്രാഖ്യാനാതൻ പാലോലും കരാട്ടതം
പാനം ചെയ്യതിനിന്നു സാദരം
ബാലികയാകമാരു ലീലാചക്രാരികയും
ലോലയായും വസിപ്പുത്രമാലോകയ രഹണ !—നിശ്ചയ....

(ചരണം ۲)

പള്ളവശയ്യിതു പവനചലിതലെ—
നാല്പൂരു പാണികൊണ്ടു നിയതം
മെല്ലവെയിതോ നാമേ മുള്ളരവി വിളിപ്പുത്രം
കല്യാണാലും ! ഭവാൻ കണ്ണിതോ കത്രിയും—നിശ്ചയ....

(ചരണം ۲)

അരവിളികിരണ്ടും നിന്നുകേ വാണിഞ്ചേന്നേരം
അന്നംപോട്ട് രിതമെന്നാകിലും
സംപ്രതി മമ പരിത്വാപം കൈയ്യുംവളക്കണ
കാവവുമകതാരിൽ കാരണമെന്തേവോ—നിശ്ചയ....

അനപള്ളച്ചി. കമ്മളിവിശസനം—എന്നയലിഞ്ഞർ ദീവാനിഡികൾ,

ചരണം ۲. ഈ തലിൻമുത്താ കാഴുറററിക്കുന്ന ഇന്ത്യരക്കുന്ന കൈയ്യും
കൈഞ്ഞും നാമേ വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിക്കുതുനു ചെയ്യുന്നു. അലകാരം ഉള്ള
പ്രക്രി.

ചരണം ۲. എങ്ങനെയും മട്ടിയിൽ വാഴുന്നും ചതുരകിരണ്ടും കൂട്ടുകു
രുളിതുണ്ടാക്കിലും ഒരുപ്പാണു എന്നും ഏനിക്കു സന്ദേശവും ഉള്ളിൽ ചാംഞ്ചലു
വും കൂടിവരാണു. ഇങ്ങനോ വരാൻ കാരണം ഏതൊന്നുംവോ ? (ഇംഗ്ലീഷ് യാ

[ഫ്രോക്കം റെ, കാരമംടറി—ചേന്ത]

ഇതി ബഹുവിശേഷം ലീലാഭ്രാഹ്മണഃ പ്രിയാമുപലാളയ—
ത്രമ നിശിച്ചരാധിഗ്രഹം ലക്ഷാപുരേ സുവമാസമിതേ
ധനപതിസമാദിജ്യോ മുത്സ്വമേതു തദന്തികം
പ്രണയമധുരാമുചേ വാണീം പ്രണാമപുരസ്സരം.

നായികയുടെ തന്ത്രസംഘമാഡിലാങ്ങം ഈ ഭാഗത്തിൽ സരസമായി നിബന്ധി ക്കുപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. നായകൻറെ അക്കത്വത്തിൽ ഇരിപ്പാക്ക ഭാഗ്യം സിലിക്ക ദോശ റീതുജ്ഞങ്ങളായി അംഗവൈപ്പുട്ടിക്കുന്ന ചത്രകിരണങ്ങൾ എപ്പോരു അ പക്കാരികളായി തോന്നുന്നവെന്ന പറയുന്നതുകൊണ്ട് അവളുടെ മനമപാര വശം നിരുല്ലായ നിലയിൽ മുള്ളുവിത്തമാക്കണംഡെഹും !)

മണ്ണോഡിരിയുടെ വചനമായ ഈ പദ്ധതിൽ കവിയുടെ രസംഭ്രാജന വിശയകമായ ഒഴവിന്തും പരിപൂർണ്ണമായി പ്രകാരിക്കുന്നുണ്ട്. ചത്രൻ കുടിബി നിയുടെ അശബ്ദഭ്രംം അക്കറന്നതിനെ നിരിക്കിക്കിട്ടുവാൻ പറയുന്ന നായിക, ആ ഹിമകിരണങ്ങൾ കരാറും പാംം ചെയ്യുവാൻ മേംമീച്ചു് ഫോബമതി യായി വന്നിക്കുന്ന ലീലംചുകരിക്കിലേക്ക് തുല്യയെ നിരിച്ചുവിട്ടുവോരു, മലപ്പാലും ലീലാവാസനായ സപകാഞ്ചങ്ങൾ സംഘമത്തിൽ ബാലയായ താൻ വഹിക്കുന്ന ഒഴുക്കുരുതിനായതോ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ഉർക്കടക്കമായ രംഭം വേദനതിലും നായകനോട് അഭിലാഖം തുറന്നപറയുവാൻ പങ്കിക്കുന്ന നാ യിക പല്ലവശ്രദ്ധയും തങ്ങളെ സപംഗതം ചെയ്യുന്നതായി മുർപ്പുക്കിപ്പിരിക്കുന്ന തിംഗൾ സംരസ്യം മുള്ളുമണംഡും !

വെവ്വേറുവണൻ ‘അവാലേ !’ എന്ന് താണിസംഭവാധനം ചെയ്തു ആ കംമിനിയുടെ ശ്രദ്ധയതയും വൃംബുമന്ത്രംഭയാ കാന്തകോട്ടു് സപംഗതംഗം വെളിപ്പുചുരുന്ന മണ്ണോഡിയുടെ ദില്ലതയും കവി അവധാനപ്പെട്ടവം വൃതി രേകിച്ചു് പ്രഥംഗിപ്പിച്ചു് രംഗവെവചിത്രുതേയും റൂ-ഗംഗരസത്തിന്റെ തന്നെ വിഹിഷ്ണങ്ങളായ രണ്ടു ഭാവങ്ങളുടെ പ്രകടനത്തെയും സഹൃദയാവശ്വാക്കമാക്കം വല്ലും നാം ഡിച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു.

[ഫ്രോക്കം റെ]

ഇതി=ഇപ്പുകാരം.. ബഹുവിശേഷഃ വീലംഭ്രാഹ്മണഃ=വിവിധങ്ങളുംയ ശ്രീ സൂംവിശേഷങ്ങളുടെ പദാണ്ടു്. പ്രിയാം=കാന്തകയ. ഉപലംഭയതി=പ്രീണി പ്രീണനവന്നായി. നിശിച്ചരാധിഗ്രഹം=രംഗവണ്ണൻ. അമു=ഭാന്തരം, ല കൂപുരേ=ലക്ഷാനഗരത്തിൽ. സുവം ആനഗ്നിതേ സതി=സുവഹായി വാണി വരുവ. ധനപതിസമാദിപ്പഃ മുദഃ=കാജോരനാൽ അയയ്ക്കുപ്പുക്കുന്നു. തദ ത്രികം സംഭത്ര=ശാവഗൾ (രാവണന്റെ) സംശീചരണത പ്രാപിച്ചിട്ടു്. ആ

രബ്ദം റ.

(രാവണം കൗമാനമണ്ണചം. കുഞ്ചരസ്തൻ പ്രഥമികന്.)

[പദം 7. കുഞ്ചരസ്തൻ]

(പല്ലവി)

യാത്രയാനതിവാമണേ! ഞേണ രാജരാജനിയോഗം
വിതസംശയമില്ല വിര!

(കാണപല്ലവി)

എത്രമേ പിശയാതെ തന്മുഖ—
ജാതമാം മൊഴി ചൊല്ലുവതിഭാനിം— യാത്രയാന....

(ചരണം മ.)

തിളം മഞ്ചലിതൻപാദപരാജം ഭജിച്ചു തൊൻ
ലങ്ങയിൽനിന്നവനാശേഷം തന്മുഖാലേശ—
മെങ്ങലുണ്ടായി; പരിതോഷം കലന്നുമോ ഗത—
ഈമനില്ല മരവുന്ന തൊൻ ഭവസ്ത്രങ്ങളുംപുതിനില്ല
ശജരണട ചരണം ശരണം വരണം മേലിലുമപി സതതം
മേ—യാത്രയാന...,

(ചരണം ദ.)

പാർശ്വവിലവും പാരാതെ നിന്നേറ ത്രിജ—
സാരാനലഭാന്ത് നീരേയരിച്ചു—എന്നല്ല പര—
റാഞ്ഞഡെള്ളയപഹരിച്ചു—ഇലവണ്ണമോരോ

സാമച്ചട്ടും=നമസ്തുരപ്പുംവി! പ്രണാലമധുരം=സ്ത്രീരംകരം മാധു
ത്രം, ശ്രാവന, വാവം ശൃംഗ=വാക്കിനന വരിഞ്ഞു,

നൃചന്ദം—വാരിഞ്ഞി. ‘നാസമ നരരിണിഞ്ഞാടം പഞ്ഞം ദീരിഞ്ഞ രസം
പരം’ എന്ന അടിഞ്ഞം.

പ. രാജാം മ. കുഞ്ചരസ്തന്നു—സംസാര കുഞ്ചരസ്തന്നു.

ഐവാരതരക്കരിതോങ്ങലുനിയിതാരണം ഗതിയാരയേ ! തവ
ചേരവതല്ലിവ്വയാനമഹോ ബഹുപാപം അരതിനി ജനഹാ
[പാ--യാത്രധാന...]

(ചരണം ഓ)

വഞ്ചവമുവനാകവാസിവൃദ്ധങ്ങളെല്ലർ ശാസനം കേരിക്കണ--
(മെല്ലായം--അരതിനി കമ-
ലാസനവരബലം പോഴം—എന്നുള്ള ഗർവം
അസകലമഹി തീരം ഇധപുരശാസനൻപദഭാസജനപരി-
ധാസവിധം ത്രട്ടന്തിനൊന്നാൽപായം-ഇല്ലിഹ നിരപായം--
(യാത്രധാന...)

[ശ്രൂക്കം പ]

ഇതി നിശ്ചയ യന്നേനിഡേശമ--
പ്രസഹനിയതഷാ പതഷാശയഃ
ധനദ്രുതമമും സ ദശാനന്മ
ശമന്ദ്രതവശംവദമാതനോത്.

ചരണം ഓ. ക്രിഷ്ണരാമാലൻ=ബംഗ്രൂരുമലമാകന്ന ശാന്തി. ഐവാര
കര...ശാരണം=കുപാരകരമായ പാപമാകന്ന മാംസമുദ്ദേശത്തെ കടക്കിവിട
നാകി. ഗതിയാരയേ=ആരംബം നിന്നുള്ള ശരണമാകന്നത്. അയേ !
(ഈല്ലായം !) എന്ന് സംശ്ലൂപി.

ചരണം ഓ. രാസവ...പുഡങ്ങാര. ഇത്രുൾ ത്രട്ടങ്ങിയുള്ള ഒവനുൾ.
ഇഹം...നിരപായം=പരമഗിവാൻറെ ക്ഷതന്മാരെ പരിഹസിക്കവാൻ ക്രാന്തി
ടിന്തിന് അപായരഹിതമായ ക്രയുപായം ഇഞ്ചെങ്ങുമില്ല. അതിന് ക്രയ
മെട്ടന്നപശ്ചം അപായം നിക്ഷുഖമാണെന്ന് ഭാവം.

[ശ്രൂക്കം പ]

ഇതി=ഈല്ലാകംരുള്ള. ധനനാനിഡേശം അച്ചി=കുബുരാൻറെ സംശയ
ക്രാന്തപ്പും. നിശ്ചരു=കെട്ടിട്ട്. ശാസഹനിയതഷാ=വൈശവദശാൻ വഹി
അംഗത കേരപംകൊന്ന്. പതഷാശയഃ=ക്രിനിപ്പുഡയന്നായ. സ ദശാനന്മഃ=
അതു പരൈദ്വൻ. അദിം ധനദ്രുതം=ഇം ധനദ്രുതത്വം. റമന്ദ്രസവശംവദം ഞ്ഞിത
നോത്=കാലഘട്ടനയിനന്നംകിശുഫ്രൂ (കെംബ.)

വുത്താഃ - ദ്രജവിളംബിതം. ‘ദ്രജവിളംബിതമാം നഭവും കരം’ എന്ന
പ്രശ്നണം.

[രൂപാകം ഓ. കന്ത—ചെമ്പ്]

യന്ത്രകിളിവിതചെപ്പം—
ക്ഷണവിശുദ്ധനിജാസിദ്ധംഗമഃ
നിജഗഭേരിതത്രക്ഷനിരിക്ഷബ്ലോർ—
നിജഗഭേരിതചെമ്പ് സ ദശാനന്നഃ.

[പദം 8. രാവണൻറെ സൗഖ്യവന്മാർ.]

(പല്ലവി)

ന വള്ള മനസി സംശയമിഹ മേ യനനായകനട നിധന
അവിഭാഗരകലകലശപദ്യാധിനിശാകര ! സംപ്രയന്നേ

(ചരണം ഫ)

കരളിലവര വള്ളനീരംമമതി കളവനഹം സമരേ-മരി-
വരഞ്ഞപ്രതാശസ്വരേശാദികര വരകിലുമിനവരേ [ന
ചീരവിനൊടു പരേതമഹുരേ സദോഷമിഹ സമരേ ചേക്കിവ
തങ്ക ഭോനനമതിമയി ഭോ ! കിന്നരപതിതനട നിധനപ
(ഫേ--ന വള്ള മനസി...]

[രൂപാകം ഓ.]

യന്ത്ര... ത്രിശംഗമഃ—കരവരാഞ്ഞത്രം പ്രാണാദവള ക്ഷേപിച്ചു പെട്ടെന്നു
ഉണ്ടവള്ളായിത്തിന് സപവയ്മരമംകന സർപ്പങ്ങാട്ടകുടിയ. സ ഭാഗ
നാഃ =ആ, രാവണൻ. നിജ...നിലിക്ഷബ്ലോർ=ത്രാഞ്ഞിട ശക്കളിൽ ഒപ്പ്
മില്ലിക്കപ്പെട്ട ആ ക്ഷണങ്ങളായ നോട്ടങ്ങളുടുടക്ക ശ്രട്ടിയവരംയ (രാഘവാരതി
മല്ല കത്രായ.) സചിവവൈഃ=സചിവമാരംഭ. നിജഗഭേരിപരിയപ്പെട്ടി.

പുനഃ—ശ്രൂതവിളംബിതഃ.. കരവരാഞ്ഞന നിന്മഹിച്ച നിലയിൽ വ
ദ്ദീശപാണിയായി വാന്തികനന രാവണനോട് എത്രസംഹംരതിനും സന്നദ്ധ
മംഗളനും ശക്കളിൽ പഠിപ്പിച്ച നോട്ടങ്ങളും ശ്രൂതപിക്കന സചിവ
മാർപ്പണങ്ങൾ ഏന്ന ഭാവം.

പല്ലവി, അവിവം...നിംബകര=മല്ലുപ്പ് രാക്ഷസകലവും ആകന്ന ചം
മ്പകടലിൽ നിന്നും ഉച്ചവിച്ച ചതുരന്തരങ്ങളുംവേ ! സംപ്രയന്ന=ഔദ്യ
ന്തിക്ക്.

ചരണം ഫ. ഹരി.. സുരാശാലികര=ഹരുക, വാൺൻ, അണി ഇവ
ഡാകന രഭവല്ലാനന്മാർ ഭടകാദിഘുഞ്ഞവർ. പരേതശപുഷ്ടർ=“പുത്രരാജി”

(ചരണം ഒ)

പട്ട സമരളവി കാണ്ടകിലവൻ, മര പേടിതേടി മണ്ണം-നോ
(ചേര്)

അടിതവിപുലകണ്ണം രണ്ടുളിജാലകണ്ണം
ബത ശിതികണ്ണന്നപക്കണ്ണ യടിതി നിന്ന കണ്ണിട്ടംപടി
ഉടലവന്നെ പടന്നടവിൽ മുറിത്തിട്ടമുങ്ഗതരമാം ശരത്തികൊ
ണ്ണം—ന വല്ല മനസി....

(ചരണം ഒ)

അധിക ഭിവനപതിയായ ഭവാനോടഗ്രജതപദ്മംഭാല്പി—
ക്ഷമകമതിയധംഭാവനകൊണ്ടിതി—
നയസംഭാഷിതസംഭാവനദംഭം ത്രടന്നതി—
നയിതകലാചലകലിശകരാധതിധതനവനിധ മര സംരം
ഭാത്.

കെം (യമകെം) പുരത്തിൽ. ‘കായി എം ! ഭവാൻ അനുമതി തകക്’ എന്നു
അനുപയം. ‘കിന്നരചതികനാടു നിയന്ത്രപരേ’—ഈ സമരേ ഏന്നതിനും
വിശക്കണം. കാബേരകെം വയന്തിനു് ഉളിപ്പുമാഞ്ചള ഘലുന്തിൽ എന്നായം.

ചരണം ഒ. നോചേര് = അല്ലോത്തപക്ഷം (എതിന്തു നില്പുന്നപക്ഷം)
അടിത...കണ്ണം=പിളിന് വൻകഴുതേന്നുട്ടു വല്ലും. റണ്ണ...കണ്ണം=പോർ
ക്ഷേത്രതിലെ പൊടിത്തിട്ടത്താൽ മണ്ണമാണ്. ഈ റണ്ണപദ്മാളം. ‘ഉടക്കുടി
ണ്ണതിനു്’ ഏന്നതിനും പ്രകാരംതു കണ്ണികനും, ശിതികണ്ണന്നപക്കണ്ണ യെ
ടിതിനിന്നു കണ്ണിട്ടുപടി:—ഡിവൻ ഔട്ടക്കും നിന്നു കണ്ണമാണ്. അതായ
ൽ കാബേരകെം അന്നറുഹാതാവംയ തിവനെന്തിടി ശംഖാദരിച്ചുകുണ്ട്
എന്ന സംരം. കാബേരകെം വസിക്കുന്നതും കൈചലാസ്തനിലംബാല്പും.

ചരണം ഒ. നാഗരജതപദ്മംഭേങ്കുൾ=ബ്രഹ്മൻ ഏന്ന സ്ഥാനകുംണ്ണിള്ള
ഗർബംകുണ്ട്. സംഭാഷി എന്നതു് ദേശവിലെ ‘ആൺ’ എന്ന പ്രയോജിക്കം
വിക്കരിപ്പത്രയ. ചെൻനിട്ടുള്ള ത്രപമരകനു. ധാർശി ഏന പദം സംസ്കൃത
ത്തിലെ ദംഡ—എന്നതിനു് നേരം യാംഡ—’ എന പ്രാതൃത്രപരമിക്കുന്നും.
സപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. കഹകമതി=കപടബുദ്ധിയാഞ്ചുള്ളവൻ. ഇതി നയ
സംഭാഷിക്കുന്നംഭേം=ബ്രഹ്മകാരം. മുക്കുന്നുകുംഡ പറിയിച്ചതുവേം
വെ നയോപദേശംകുണ്ട് തനിക്കു മേരു തണ്ണുകുമനുള്ള ദരിദ്രമാനം,
സംസ്കൃതത്തിൽ ദംഡബുദ്ധതിനു് ‘ചതി, കംപട്ടു്’ ദത്തലംയ അത്മജുളംബ
ജീവത്തുകില്ല. ഭാഷയിൽ സംഭാഷിക്കുംകുംഡ തുല്യമായ നാമ്പത്തിൽ ഇവിടെ

[ഴുംകം മം. മോഹനം—മഹമാർക്കട്ട്]

നിശ്ചയ മന്ത്രിണാം റിരു
കിരസ്സുനീതിസംപദം
നിശാചരാധിനായകം
വിഭേദണാവദത്തദാ.

[പദം 9. വിഭേദണാൾ.]

(പല്ലവി)

ചന്ദ്രവിഞ്ഞജലയേ ! ഭവാനിധ
സാഹസമിഭമത്തേ.

(അനപല്ലവി)

മന്മധിലാധിപ ! മമ വചനമിഭം ത്രണം മാനനീയവിനയാണി
ത്രണാകരി
വണ്ണപരഞ്ഞസവിതനിലവേം പൊത ! കാരണം വിനാ വൈര-
മിത്രവിതമോ—ചന്ദ്രവിഞ്ഞ....

ശ്രദ്ധക്രതാധിച്ചക്കാൻ. അഹിത...ഹതൻ=രാത്രുക്കുളക്കാൻ കുലപത്രങ്ങൾ
കുളവാഞ്ചയാധി (മോഹൻ) ഒക്കയ് കുളങ്ങളിൽ ആട്ടിയേറ്റ് ഹതനാധിനി
ന്നവൻ ‘സചിവവേഃ നിജഗഭേ’ എന്ന് രൂപോക്കരിൽ പരയപ്പുട്ടിട്ടണക്കിലും
ഈ പദത്തിൽ ‘മേ,’ ‘മമ’ ഇത്രാംഭക്രമവചനപ്രാധാന്യത്താൽ സചിവന്ന
അട കുട്ടനിൽ മല്ലുന്നാധി കുളവൻ തജാളുടെ എല്ലാം പൊക്കടെയും അഭി
പ്രാധി... ഏന നിലയിൽ ആസ്തുവിക്കുന്നതാണ് ഈ ഭാഗമെന്ന് അഫിക്കേ
ണ്ണെന്നുണ്ടു്.

[ഴുംകം മം.]

മന്ത്രിണാം=മന്ത്രിമാരക്കട്ട്. നിരസ്സുനീതിസംപദം=നീതിസന്ധാനത്തിനെന
നിരസിച്ചുനായ. (നീതിവിക്രമാധി) റിരു=വാക്കിന. നിശ്ചയ=കേട്ടി
കുള്. തദാ=അപ്പുംദി. വിഭേദണാൾ=വിക്രീക്കണാൾ. നിശാചരാധിനാംധകം
=രാക്ഷസേശപരംനാംട് (രാവണാംനാംട്). അവഭത്ത്=പറഞ്ഞു.

പുത്രം:—പ്രഥമനിക. ‘പ്രഥമനികാജരം ലഭ്യ’ എന്ന വക്ഷണം.

[പദം ന്.]

അനബല്ലവി. രണ്ണവാധിപ=രാജാവു, വണ്ണപരഞ്ഞസവിതനിൽ
=ഡിവഞ്ഞൻ സവാവിൽ (കാഖേരനിൽ). വണ്ണപരഞ്ഞസവൻ ഏനാമുള്ളാണ്
വ്യാകരണാസമ്പത്താധി ത്രപം.

(ചരണം ഫ.)

പ്രീതിവചനങ്ങൾചെയ്യുകിനായി പ്രേരിതനായി മജാ
ഉത്തനവന്നത വധമിതു ചെയ്യുത ഉരീകൃതവിനയം [സ്വീകൃതിയായി രാകാരമണ ! ഭവാനിയും ചെ
ജാതുചിഭവി ചിതമല്ല കളക എലി ജാതമായ കോപമിന്ന സം
പ്രതി—ചണ്യവീത്തി.....

(ചരണം ഫ.)

എവ്വർജനവന്തിപ്പബന്ധവിനന്തിപ്പുജനിയന്നല്ലോ
ചവിതചവർഖനമെന്തിര തൊനിയു ചിരമപി ചെയ്യുന്നു?
സവർഗ്ഗിനിനിഗമാഗമസാഹസരണവിഡിയായ ഭവാനിയു
ചുവിയമിവ ത്രട്ടനന്തിനായ് മ്രണാദാഷഭാഗകമ്പനേ മമ കാ
മതിഃ?—ചണ്യവീത്തി.....

[പദം 10. റാവൻൻ വിഭീഷണനേനാട്.]

ഒന്നാശരംഘടം—ചന്ദ.

(പ്ലൈവി)

കുമയു കുമയാളു തേ കുമമിരു മനോഗതം
കാപുരം ! ബാലിശമതേ !

ചരണം ഫ. പ്രീതി...ചെയ്യുകിനായ് = ഭവസ്തു പറഞ്ഞുകുർക്കുന്ന
കിന്നടി ഷേഠവരംജ (സാദാദന ചെയ്യാത്തുരക്കാണ് എന്നു് താൽപത്രം)
യാനുകലം=രാക്ഷസവംഡം. ഒപ്പുചിഭവി=ഗരിക്കലും,

ചരണം ഫ. പുപ്പണി=ശ്രൂപ്പൻ. കമേരവിനാവായ വിത്രവല്ലിക്ക്
ഒക്കുണ്ണിയിൽ അനിശ്ചിത്തം പുതുനാരു റാവനനാലിക്കും. സർവ...വ
ദി=സൗംഭവ വിപുലജായ നീതിക്രമം ചയ്യും വേദജ്ഞാനം ചയ്യും റാന്നു
ഞേരിടും സംരം അരിഞ്ഞിട്ടുവും. സർവജനതനായ അഞ്ച് ഇലക്കാരം
ഭാസ്ത്രം തുടങ്ങാനിൽ മ്രണാശാഖവിഭവചനം ചെയ്യുന്നതിനു് ഏനിക്കു് സ്വീ
ലപ്പിയുണ്ടാ?

[പദം ഫ.0.]

പ്ലൈവി. കുമയു കുമയാളു = വശാനിക്ക നീ പറഞ്ഞു ! പറഞ്ഞു ! (പ
രിഹാസ്യാക്ഷാം) കാപുരം = അസ്തിനായ പുരക്ക !

(ചരണം മ)

പ്രധനമുള്ളവി ഭീതവാകുന്ന നീയതെതുവ-പൊരാതെ വാഴ്ക
സസ്യവം
പ്രമിതളജസാരനവമേകനന്നാകിലും-പേടിയില്ലിങ്ങ്
സമരേ—കമദയ കമദയാഗ്ര...
(ചരണം ഏ)

ബാരാളുംവാണ്ണിതയാരാം തട്ടപ്പുതിന്നാരാരഞ്ചോ മമ രണ്ടു
യീരേതരപ്പേണ്ണോ! മാമകപരാക്രമം ഹരാതെ ചൊല്ലിട്ടുകയോ—
കമദയ കമദയാഗ്ര...
(ചരണം ഒ)

ജാതിയമ്മംവെടിഞ്ഞെതവമോരോ വിധം നീതിയെന്നാത്ര്
ചോല്ല്‌വാൻ
ജാതാ ന തേ മനസി ലജ്ജാവി? മാ ദന്ത! വാതുലതുലച—
പലാതമൻ—കമദയ കമദയാഗ്ര...
(ചരണം ശ. സഹിഷ്ണുരംട്ട്)

പാതാള്ളുസുരനികേതാധിരാജഭദ്രയേതാവിഹൈവ സമരേ
യാതാഗ്ര ഘുംമിഹ യക്ഷനാമാന്തികം പ്രതാധിനാമ—
സമരേ!—കമദയ കമദയാഗ്ര...

ചരണം മ. പ്രമിതളജസാരൻ=കീതിക്കണ്ണപുട്ട് കരവലരേഖാചുങ്കുടിയ
വൻ,

ചരണം ഏ. ഡാരാളുംവാണ്ണിതയാരാം=ഡാരാളുക്കുത്താടിയ (ഇടതു
സ്ത്രീ) അവുംകൂടുടെ തീക്ഷ്ണംസമാധ ഡാരാള. പരഞ്ഞു അവിന്തചപ്പുംപിഞ്ചു
ദുച്ചപ്പുള്ളി വരഞ്ഞുകുംണ്ണ് ഡാരകൾ എന്ന പറയുന്നത്. ഡാരാളപദംസിധ്
മംഗലിണാഞ്ചിൽപെട്ട ഡാരാ എന്ന പദഞ്ഞെന്ന് ‘ലച്’ പ്രത്യയം ചേൻം ഉണ്ടാ
യിട്ടുള്ളതാണ്. ‘സിധ് മാബില്ലയേ’ എന്ന സുത്രം നോക്കു. ഡാരയെചുങ്കു
ടിയതു എന്നതും. ഡാരഥരിയംതുള്ള എന്ന അർത്ഥത്തെത്തുടക്കാണണ് ‘അം
ഭനകം’ എന്നുള്ള ഭാത്മം. ഡാരാള പദഞ്ഞിന ഭേദങ്ങിൽ നടപ്പായിട്ടുള്ളതു.
ഭാരാതെ=ഭാദ്രാതെ.

ചരണം ഓ. ഇതാ ന തേ മനസി ലജ്ജാവി=നിന്നക്ക് ഉള്ളിൽ ലജ്ജ
ഒപാലും കൂണംന്നിട്ടുംപുണ്ണു! വാതുലതുലചപലാതമൻ=കേരളകാരിങ്ങപെട്ട
പജന്തിപോലെ ചപലമാധ എന്നെന്നോചുങ്കുടിയവൻ. ‘വംതമണ്ണവുലചവം
ടരാന്തുദുദ്’ എന്ന വാ സ്തിക്കംകൊണ്ട് വാതപദഞ്ഞിൽ നിന്നാം ‘വംചുല’ എ
ന്ന ത്രുപ്പം സ്തിഖിഞ്ഞു.

[‘ଶ୍ରୀକଂ ମହା]

ତଣ୍ଡିଳ ସନ୍ଧଦା ଯୁଧି ନା
ଯତ୍ପରତା ତେବେ ତାଜ୍ଜ୍ଞାନନ୍ଦାଯୁଧିନା
ଶିରମାମଲକାମଯୁରା—
ମଧ୍ୟରୁ ଗର୍ବ ଦୂରତମଲକା ମଧ୍ୟରା.

ପରିଣାମ ର. ପାତାକୁ...ମୋହତର ହୁଏ ସମର କ୍ଷେତ୍ର=ପାତାକୁ, ଛାତି,
ସପ୍ତରାତ୍ର ଏଣୀ ଶ୍ରୀଲୋକଙ୍କଣ୍ଡରେଣ୍ୟାଂ ଅଧିରାଜନ୍ଦାକୁ ପେଟି ଉଦ୍‌ଦୟାକ
ନ ହୁଏ ଫୁଲବଣ୍ଣିକରଣା, ଶ୍ରୀରାଜିନୀମେସନ୍ଦେଶ! ହୁଏ ପୁଣ୍ୟ ଯକ୍ଷଙ୍ଗା
ମାନ୍ତରିକା ଅରୁନ ଯାତ ଏହାମ୍ବାନାପତ୍ର, କାଳରାଜାର୍ଥ ତୁଲ୍ୟତ ବନ୍ଦିକଣାଵ
ରେ! ନିଃମାନ ଦିନ୍ଦରଙ୍କୁଟି କବେରସନୀପତିଲେଖକ ପୋକବିଳ, ଯଥେ—
ଶ୍ରୀପଣ୍ଡାର୍ଥକମାଯ ‘ଯା’ ଏଣା ଯାତ୍ରାବିଳେର ଲୋକ ମହୁମଧ୍ୟକଷେତ୍ରର
ପାଶରେ.

[‘ଶ୍ରୀକଂ ମହା]

ନା=ମନ୍ଦୁର, ଯତ୍ପରତା=ଯାତରାଙ୍ଗଯିଲେର ବାହନରେ, ତଣ୍ଡିଳ
ଯୁଧି=ଶର ଯୋହୁବାଚିକେ (କର୍ବରାନ ନରବାହନକାଳଙ୍କିଣୀଙ୍କ) ଲ
ଅସ୍ତ୍ରମାକବି, ସନ୍ଧଦା=ଦୂରତମାର୍ଥ (ଦୂରତମାର୍ଥକୁ) ଶ୍ରୀକିରଣକୁ, ସନ୍ଧଦା
ଯୁଧିଙ୍କା=ଦୂରତମାପ୍ରତି ଦୂରତମାର୍ଥ ଶ୍ରୀକିରଣଙ୍କ ଜାତ୍ୟ, ଦୂରତମା=ତାବ
କାଳ (ରାଜନୀକାଳ), ଅରୁନକାମଧୁରା=କାନ୍ଦିକିରଣଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମଧୁରାତମାର
ଯାତ୍ର, ତାଂ ଶିରା ପାର ନା ବାକିଲେଣ୍ଟୁ, ଅଯନ୍ତେ=ଶାଯନୀକିରିଷ୍ଟିନ୍, ମଧୁ
ରା ରାଲକାମ=ରମ୍ଭରାଯ ଶାନ୍ତିକାମପୁରି, ଦୂରତମା (ଯମାତମା)=ଶାନ୍ତିପତ୍ରକ
ସାଧିଯକାଂଶ ପଣ୍ଡିତ, ରତ୍ନ=ରତ୍ନାଯି ଅବିନ୍ଦି,

ପୁରୁଷଙ୍କାଳୀ କର୍ବରାନ ଦୂରତମାର୍ଥ ଶାରୀଯିତ୍ର ହିଂତାପଦିତରର ଏହି
ନା ପୋବି ବିକିଷ୍ଣଗାଳଙ୍କର ରାତମାଲକାମାଯ ନିଃଶ୍ଵରାତରଙ୍କୁ ନି
ନ୍ଦ୍ରିଯରମାତ୍ର ରାଜଗାନ୍ଧ ସମରସନାମଳିତରୀତ୍ୟାରକ ଅନ୍ତିକାମପିତିଃପଦ୍ମାନାଥ
ଦେଖିନ୍ତି.

ଶ୍ରୀ—ଯକ୍ଷରାଜାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟିଂଦା ସନ୍ଧଦାର୍ଥ ଯତକାଂ, ଯେବାକୁବିକ୍ଷ
ଏଣାମର୍ମା, ଶ୍ରୀଲିଂଗମାଯ ‘ଶୁଦ୍ଧ’ ଏଣା ରାଜୁତମିଙ୍କ ‘ଅରୁନ’ ଏଣାମର୍ମା.

ପୁରତମା:—ଅରୁନୁଠାରିତି, ‘ଅରୁନପୁରୁଷମାନମାତିକ ରୂପବାନାର୍ଥିକି
ଦୂରତମା ପରାମିତିକିଙ୍କ ଏକମା ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ତର୍ମା ରଣ୍ଜିତ ରାଜୁର ରମ୍ଭରାଯ
ତାଂପୁରୁଷାରିତି’ ଏଣା ବନ୍ଦରାମ.

ସନ୍ଧଦାଯୁଧିଙ୍କ, ସନ୍ଧଦାଯୁଧିଙ୍କ ; ମଧୁକାମଧୁରା, ମଧୁକାମଧୁରା ଏଣା
ଶ୍ରୀରାଜନିକାଣ୍ଡ ଯମକାମ ଶାନ୍ତିପଦିତରାମ.

‘ଶାନ୍ତିପଦିତରାମଙ୍କାଯିତମା ପେତିଷ୍ଟିକିଂପକି ଶର୍ଵରେଣ୍ଟାନ୍ତୁ କମିଷ୍ଟି
କିମ୍ ପାତାକା ପାତାକାନିମ୍ ଏହାମ ଉତ୍ସବରାମ.

(ചുഡാകം ഫോ)

പുരഭോ നിയുജ്ഞ നിജമന്ത്രിണാഃ ശബ്ദനഃ
പുരഭോ യത്യൈ സ ത്ര നിജാദ്വാനനാഃ
സമരായ സഹ്യതി സമസ്ത്യേസനയാ—
സമരായമീശവൈഷ്ണവം മദാന്യധിഃ.

(ചുഡാകം ഫോ. കേരളരഖാഡം—ചെമ്പട)

ഐനാരവാലനാരവപ്രതിമകബ്രഹ്മഗ്രാണ്ഡ്യാദ്‌ഗാളിക്ക്—
ഐനാരവസമാധിതാധിതകദംബകണ്ഠാന്തരാഃ
അഹസ്ത്രക്രക്ഷാരണപ്രദാവമന്ത്രിവീരാസ്ത്രാ
അഹത്ത്രമന്ത്രാ റിപ്പുൻ സമിതി ഘോരമാചവ്വിരേ.

[ചുഡാകം ഫോ]

നിജമന്ത്രിണാഃ=തബൾറ മന്ത്രിമാരു. പുരതഃ=ഭാഗവത്തി. നിയുജ്ഞ=നിയോഗിച്ചിട്ടു്. സംപ്രതി=ഉടനെ. മദാന്യധിഃ=ഔഹകാർവ്വിദ്ധിഃം
ത്രാവായ. സദി ഭാഗനാഃ ത്ര=ഭാഗനനനാക്കട്ട. നിജംക് പുരംക്=തബൾറ പുരത്തിൽ നിന്നും. ശബ്ദനഃ=രാഡം മാറം. സമസ്ത്യേസനയം (സംകം)=
നിവിലരബ്രസന്ത്രണനാം ശ്രൂടി. സമരായ=ഘുഖ്യത്തിനായി. അസമരായം=
ഔഹപമമായ ധനത്തോടുകൂടിയ. ഇംഗ്രൈഷ്ണവം (പ്രതി)=പരമത്വവസ്ഥ
തിരിക്കുന്ന (കുഞ്ചരബൾറ) നേർക്കു്. ധയയം=ധനംചെയ്യു.

പുത്രം:—മൺ ത്രാക്കിണി.

[ചുഡാകം ഫോ]

ഐനാരവ...ക്ലോന്തരാഃ=കാംഡാരമായ നാഭദത്താടക്കുടിയ മേഘഗംഭി
താത്തിംനാപ്പു് ക്ലോന്താളിക്ക നിന്നും പുരപ്പുട്ടന മോരമായ ശ്രൂതിക്ക
ശത്രുഘനത്തിരിക്കുന്ന ആരാത്രവച്ചക്കാല ഷാഖാത്രക്കാംക്കിയവരായ. അഹസ്ത്ര
...വീരാഃ=അഹസ്ത്രം, മുകൾ, സാരണാൾ—ഹവക് മഹുരായുള്ള മന്ത്രിവീര
നൂർ. തദം=ഒപ്പേറാം. സമിതി=ഘുഖ്യത്തിൽ. റിപ്പുൻ=ശത്രുഘനാംകു്.
അഹത്ത്രമന്ത്രാ സഹനഃ=പൊങ്കരുവാനുള്ള അഭിലാഖാഃശാംടക്കുടിയവരായി.
ദഹാരം അത്വവൃത്തിരം=മേഘാരമംവസ്ത്രം വച്ചിട്ടു്.

പുത്രം:—പുമ്പി. ആരച്ചവുംപിര. അരംഡ് ഏന്നുള്ള ഉപസർജ്ജം പൂർബ്ബമം
യിട്ടുള്ള ‘ചക്രിം’ പുരക്കായാം വാച്ചി മുന്ന ധാരവിണ്ണറ ലിട്ടിക്ക വികാലു
ന പ്രം കാശഭാഗം വാനാ ചു പുമ്മാപുത്രാശ മുഹൂര്യവ വന്നാലും. വ്യാനാരഭാഗം വ
രാത്രിപ്പാരി ആച്ചവച്ചാം എന്നു് ത്ര പാ. ആച്ചവച്ചാം എന്നു് ദാഖണാരാ
ശാരാത്രാം ‘ആച്ചവച്ചാം’ എന്നാംയിരുണ്ടിനെന ആസ്ത്രപദ്ധതി ചാലാക് ‘ആ
ച്ച-ച്ച’ എന്നു് ലം പ്രാശച്ചവക്കു ബഹു പബന്തു ചരാചരി തിരുത്തുവാൻ കൈ
നെവട്ടിട്ടുള്ള ശാശ്വതമാസനാം.

രദ്ദ'രം റ.

(അളക്കാപുരി—പ്രഹസ്താഭികളുടെ പോതിനവിള്ളി)

[പദം 11. പ്രഹസ്തൻ.]

(ചരണം മ)

ഭീതതയെന്നിയെ പ്രാരിന നമ്മൊട്ട് നേരിട്ടവിൻ ജൂറേ!—യുഡി വിഹസ്തനിരസ്സുമസ്തരിപ്പവാം പ്രഹസ്തനാകമഹം.

(ചരണം ഒ)

ആഗരകലവരക്കേസരികിന്നരൂപാരഘഗ്രാക്കരകലം—ബത!

മടക്കി മിച്ചക്കാടാട്ടക്കിട്ടം യുഡി തട്ടക്കമാരിതയേഹാ.

(ചരണം ഒ)

ആയേയായനമതിനായി ധനാധിപനായിരമെങ്കിലുമാം—ബഹു കിമത്മമനത്മവിക്രമനം രണസമത്മപ്പൂര്വഷാണാം.

(ചരണം ഒ)

ആയതമിഴികലമായുധവതനിജനായകതന്നരകലം—ഭാവി പിരിത്തു കരത്തു വിരത്തു മഹാരഹി തിരഞ്ഞിട്ടം സമരേ.

[പദം മഹി]

ചരണം മ. വിഹസ്ത...രിപുവം=വിരതഹസ്തരക്കി തുരന്തപ്പുടി രാധ നിവിഡശത്രുക്കരിച്ചുടക്കുടിയവനായ.

ചരണം ഒ. രം ഷഷ്ഠകലഗ്രാഖനായ സിംഹം കിന്നരാധമനാരക ന ദിവാജ്ഞാരക ക്രമം പൊതിക്ക പതാളിച്ചു് നിഃജ്ഞക്കം നന്ദിപ്പിക്കം, തട്ട കാനംഞ്ഞു്? നിംബംത്തിലജ്ജി ‘പാശപു’ എന ആത്രയം ചെന്നാണ് കിന്നരപാശപേദം പ്രയുക്തമായിട്ടിരിക്കൽ.

ചരണം ഒ. ആദ്യത്തിനു് ആയിരം കാഡുരനും കന്നിച്ചു വന്നാലും വരക്കു, അലുവിരുന്നുക്കു് അധികം നിരത്തുകമം യ ആത്മസ്തരിയെന്നിനു്? ബഹു താന്ത്രമിക്രമനം കിമത്മം എന്നു് അന്നപായം.

(ചരണം റ)

സാഹസമെട്ട് നരവാഹനാ! രണമതിനേയി മദം എഡയേ-തവ
കിളിത്ത് വള്ളൽ തളിർത്തതിൽ യുധി ജൂപ്പുണ്ടോ ഹലിയാ.

(ചരണം റ)

കണ്ണേതരശ്വപക്കണ്ണേ വയമരിക്കണ്ണേ ശരനികരം— പുന-
തരച്ചു തരച്ചു വിരച്ചു തയിരം നിരച്ചിട്ടും സമരേ.

(എറുകും ഫൾ, സാഹംഗം—ആടൻ.)

അക്കർണ്ണു കർണ്ണപദ്ധാണി നിരാചരാണാ—
മായോധനാഞ്ചു ഗ്രനാവിന്തുവലതോവിതാനി
രോദ്ധോച്ചുചദ്ദുക്കടക്കിക്കാണടിലാക്ഷിപ്പാതോ
വാണിം ജഗാദ യുധി മാണിച്ചരോ മഹാത്മാ.

[പദം 12. മാണിച്ചരൻ.]

(പല്ലവി)

രാജരാജജനാടാജിചെയ്യുവതിനായു—വന്നതാരിനു
രാജരാജജനാടാജിചെയ്യുവതിനായു.

ചരണം ⑥. ഏഹി=നീ രന്നംലും. മദം മദിയാ ഏന്നാ? ദയാജന.

ചരണം ⑦. തടവറഡ്, ശാമ്പിൻനിര ശാക്കിലെള്ളും. അതു് മഴ
ക്കൊടു രാത്രുക്ക്ലോട്ടിൽ തരച്ചു് തടിച്ചു് ഘുഖ്യത്തിൽ ചോരബൈഞ്ച്ചും നിരങ്ങും.

[എറുകും ഫൾ]

നിരാചരാണാ=രാക്ഷസഗംഥട. ക്രമ്പപദ്ധാണി=ക്രമ്പക്കരംര
ജോളിയ. ഏഴുവംഡാ...ദിതാനി=പൊട്ടുമുള്ളിലെ അഭിയന്തരഃാജ്ഞ
ജു വചനങ്ങളും. ഏക്ക്ലു=ഒക്കടിക്കു്. ഫംദോ...പാതഃ=കേരപത്രംക
ജുകന പുരിക്കരക്കാടിക്കൊണ്ടു് വക്രായ നോട്ടതോടുകൂടിയവന്നായി. മ
ഹാത്മാ=വി നാശായ. മാണിച്ചരൻ=‘മാണിച്ചരൻ’ എന്ന ആക്ഷൻ. യുധി=
ഘുഖ്യത്തിൽ. വാണിം ഇംഗാ=ഇപ്പുകാരഡിഷ്ടി വശകു് പറഞ്ഞു.

പുതം— പസന്തിലുകം, ആദ്യേം...താനി ആദ്യോധനാഞ്ചും വി
ത്രുവംവരത്താ തുടിതാനി എൻ്റെ വിഗ്രഹം. മാണിച്ചരൻ ഒരു യക്ഷരംജകമം
രന്നംകനം.

[പദം ഫു]

പല്ലവി. രാജരാജൻ=കുഞ്ചരൻ, അറ്റ.ഒ=ഘുഖ്യം.

(ചരണം ഫ)

വാഴിരാജിപദാതിരമ്പരാജരാജിനാജയാനിയിൽ
വ്യാജരാലികളായ മാനഷഭോജനാധമഖാധരയങ്ങൾ—
രാജരാജി....

[പദം 13. പ്രഹസ്തൻ]

(പല്ലവി)

അതുരടാ മമ നേരെ നില്ക്കുന്ന-പോരിനായിനാ
അതുരടാ മമ നേരെ നില്പ് ക്കൊണ.

(ചരണം ഫ)

കാളികാഞ്ചരാഘമത്ത് കരവാളക്കേളികൾ നിന്നുടെ-ഗള-
നാളിരംഗതലത്തിലെന്നതിനാലും ബഹുക്കൗത്തുകരം എലി—
അതുരടാ....

[പദം 12. മാണിചരൻ]

(ചരണം ട)

കുടയോധികളായോരാശരകീടകോടികളോടുമെന്നുടെ
കുട നേക്കിലുംശരിപ്പുഗളുമുട്ടപ്പാടനപാടവാദിരി—

രാജരാജി....

ചരണം ഫ. വാങ്ങി...രാജി...നാനി= അദ്ദേപദ്ധർക്കാർ, കാലംമിപ്പട്ട,
രമജാരി, റജവിനും ഏന്നി ചാരംം സൈന്യാൽ ഫോട്ടിങ്ങന രാജിയാനി.
മംസം...ബാധ= മനസ്ത്രിക്കാടും രാക്ഷസനും രഥക്കാണ്ഡത്തിലും പീഡ,

[പദം ഫ.2]

ചരണം ഫ. തൃപ്പിവർപ്പ്പും കൊണ്ട് ഭയക്കരാധ്യ ഏന്നും വധീനാണി
പിഡ വിഹരണങ്ങൾ നിന്നും ഒരുന്നനാളിരംഗാജിഭാണ്യലും ഏന്നുള്ളതുകൊം
ഞ് ഉള്ളിൽ ആതിരംര ഒക്കുകം ഉണ്ട്.

[പദം ഫ.2.]

ചരണം ട. കുടയോധികൾ= കപടയുല്ലം ചെയ്യുന്നവർ. അംഗങ്ങൾ...
പാടവാർ= ശത്രുക്കളിൽ ശരീരപ്പേം ശശ്വരക്കു വിളക്കന്നിലുള്ള സംമർത്ത്വം
കൊണ്ട്.

[പദം 13. പ്രഹസ്തൻ]

(ചരണം ൮)

അക്ഷരോട് മടങ്ങുമോ യുധി ദക്ഷരാകിയ തൈദളിനിഹ
മക്ഷികാപ്രഭാതമേറിഹ വിക്ഷതം ക്ലവനതുയം കമ—

രാജരഥാ.....

[പദം 12. മാണിചരൻ]

(ചരണം ൯)

പോരിലെന്നാട് നേരിട്ടെന്നാൽ പൂര്ണശാഖനരായ നിംബക
പേരുമാതുമതാം ധരിത്രിയിൽ വീരരൈഷിലെതിക്ക് വിരവൊട്—
രാജരാജ.....

[പദം 13. പ്രഹസ്തൻ]

(ചരണം ൯)

വീണവായനതന്നിലിനു ധൂരീണരാകിയ കിന്നരക്കിഹ
പാണിലാലുവമുണ്ട് റണ്ണാവി തൊണിലെഷിപ്പതിനു കാണ
ണം—രാജരഥാ.....

[പദം 12. മാണിചരൻ]

(ചരണം ൯)

ഓലാരഓലാരശരങ്ങളേററ്റിഡിതഭാവമിയനു സംയതി
മായതാഹതമായ നീരഭപൂരമെന്നതുപോലെ മണിട്ടം—
രാജരാജ.....

[പദം മൂന്ന്]

ചരണം ൯. റണ്ണപട്ടക്കരിയ തെണ്ണം യക്ഷമാരോട് റണ്ണപ്പ് ക്രമം?
സംജ്ഞേനയാശനകിൽ തേനീച്ചു കളിട്ട പാദാധ്യത്വമാറ്റ് മുന്നാലുകവും അ
കർണ്ണവനാള്ള കമതവന, നിശ്ചംഗാലഘാരം, 'വിത്തുഡ്യമിക്കിഞ്ചേരണക്കുമാ
രോപിച്ചാൽ നിഡംനു' എന്ന ലക്ഷണം.

[പദം മൂന്ന്]

ചരണം ൯, ധൂരീണഃ=ശാമഗ്രാഹം.

[പദം 13. പ്രമുഖൻ]

(ചരണം ദ)

കണ്ണനാകിയ നിന്നുടെ ഘനകണ്ണനാളിനികൃതനത്തിന്
രണ്ടുപക്ഷമതിലു യുധി ദശകണ്ണകിംഗ്‌കരനാമെനിക്കിഹ--
അതുരട്ടാ...

[ചുഡാകം മര്മ്മം]

അതുരട്ടരേ ദശമുവോർപ്പി ഭക്തരനേനൈകെ--
മുത്തുഞ്ചയാചലതടം സഹസ്ര പ്രപോദ
യുല്ലായ ബൈജമതിൽബതബാളവീരെന്തു--
രസ്സാചലം ദിനകരോർപ്പി ദിനാവസ്ഥാനേ.

[പദം മര്മ്മം]

ചരണം ദ. സംയതി=യുല്ലാത്തിൽ. അതിശേഖംരണ്ടും അയുകൾ
എറം നിങ്ങൾ പെടിച്ചു് മാത്രം ധനായ മെമ്പശ്ശിട്ടു് പരാലെ പറഞ്ഞ
പുംകം.

[പദം മര്മ്മം]

ചരണം ദ. കണ്ണൻ=യുക്കബാൻ. ഘനകണ്ണനാളിനികൃതനനം=കനത്ത
കണ്ണനാളിനിപ്പൻറ വണ്ണയനം.

[ചുഡാകം മര്മ്മം]

അതു അന്താര=ഉതിനിടയ്ക്കു്. ഉമാത്വംരൂപവീരെന്തു്=തീക്കു് സാമം
യ കരബലയങ്ങാട്ടക്രമിയവരായ. അനേനൈകുകി ഭക്തഃ (സഹ)=നിരവധി
സമാരംഭന്തി. യുല്ലായ ബൈജമതി=യുല്ലാസ്തിനു് ബൈജമതിയായ ദശ
മുഖഃ അഫി=ഭാദ്വനാക്കട്ട. ദിനാവസ്ഥാനേ=ദിനാന്തത്തിൽ. സഹസ്ര=
പെട്ടെന്നു്. മുത്തുഞ്ച ചാചലാടം=ഭക്തബാസവംവത്തനിപ്പൻറ തടപ്പരഭാ
രബന്ത. ആദേശ=പ്രാവിച്ചു്. അസ്സാചലം=അസ്സമയപാശത്തെനാ. ദിനക
രം ശാപി=ദിനകരം (പ്രാവിച്ചു്).

പുതം :—വസന്തകിലകം. അലക്കാരം തുല്യരാധാനിത. ‘വണ്ണപ്രംബം
മിനാരഹം. യാ ലാജമ്പ്രഥം തുല്യരാധാനിത’ എന്ന ലക്ഷ്യം. ജൂവിട
വണ്ണപ്രഥരാധ ഭാഗനന്നം ഭാഗനന്നം പ്രാവിച്ചു് ഏന്ന സഹാനക്കിയേണ്ടു് അ
ന്നപയം. ‘രംവണ്ണൻ ഒക്കവംസപാശത ശാന്തിപ്പൻറ തടപ്പരഭാന്തിബൈ.പത്രം; എ
ത്രം അസ്സുച്ചു്’ എന്ന സംശാം.

[“ശ്രോകം ഫന്”]

കലിതപ്പണ്ണജനനകസമാഗമം
പുട്ടുനിതംവവത്തിമെള്ളകാഞ്ചിതാം
അലവുപീനപയോധരമന്നപിതാ—
മചലഭ്രമിമസൗ സമുപാവിശ്രേ.

[“ശ്രോകം ഫന്”]

സന്ധ്യാകാലേ കലഗിരിതടെ ഗ്രഹമേവാക്ഷമേഷ്വ
സ്ത്രിയാവാരം സപദി കലയൻ സൈനികേഷ്വ സപകേഷ്വ
സങ്കേതം തലുനദിസദനം സരുത്തിതും നിശാധാരം
ശങ്കാവിഷ്വാം മദനതരൂപ്പുതു റംഭാം ദഭർ.

[“ശ്രോകം ഫന്”]

അംഗസത്തു രാവണൻ. കലിതപ്പണ്ണജനനകസമാഗമം=പുണ്ണ
ഇനങ്ങളിടെ ദിവ്യമായ സമാഗമത്തോട് കൂടിയതും (യാക്കമാതട വാസ
സ്ഥാനവു) തുട്ടുനിതംവവത്തിം=മഹ ശതായ തകരുതാടകൂടിയതും. അക്കുകാ
ഞ്ചിതാം=ശാളക്രമവരംതകാണ്ട് ഉഥനാഹരമായതും. അലവുപീനപയോധ
രമണ്യിതാം=ഓത്രുനം കനത്ത മോഹജ്ഞദ്വാൾ ശാലക്കരിഖരപ്പട്ടക്കും അയ.
ശചലഭ്രമിം=പശ്വതല്ലുംദാണിലേക്ക്. സദുപാവിശ്രേ=കടന്നരേണ.

പുണ്ഠം :—എത്വിഭിളംവിതം. അലക്കാരം സമരംശാഖക്കി. ‘വിശ്വാഹണ
തനിൻ സംഭ്രംശംക വർണ്ണപ്രസ്തുതയക്കിയിൽ അ പർണ്ണപ്രഥമനാന്തരാഹാപം
സഹാസോക്തിയലംതൃതി’. ഇവിടെ ശചലഭ്രമിക്ക് നയുകിയിട്ടുള്ള വിശ്വ
ജനങ്ങൾ റിപ്പോഴുകയാൽ സുതുതിംഒന്നാജിടെ സഹബാ സംശയിന് അതു
നാം അർഘ്യം വിപുശമായ ഒരുന്നത്താടക്കൂടിയവും. കുറനിരക്കുംകാണ്ട്
കുമനീയയും കർന്നങ്ങളും പീനങ്ങളും മായ കുച്ചങ്ങളും രഥണിയയും ആര്യ
ക്രാന്തിക്കും കാട്ടിക്കും സംശയമിക്കുന്ന അക്കുപ്പുത്വുണ്ടാനും പ്രതിയിരാന
മായിരിക്കാം. ശനനതരമായി വർണ്ണിക്കുപ്പട്ടനാ റംഭാസമം
രമഞ്ഞിപ്പെടു ക്രാന്തിക്കും ക്രാന്തിക്കും പുണ്ഡം പുണ്ഡം പുണ്ഡം പുണ്ഡം
തന ക്രാന്തിക്കും ക്രാന്തിക്കും.

[“ശ്രോകം ഫന്”]

സന്ധ്യാകംപദം=സന്ധ്യാകംപദം. കുവര്'തിതടെ=മലപക്കവത്തനി
നെന്ന തടക്കുംഡാനിക്ക്. ഗ്രഹം=സമ്പ്രദാജിവാനൻ. സപകേഷ്വ ഓസനികേ
ഷ്വ=തനിന്ന പട്ടാളിക്കരി. താഷ്മാഷ്വ എവ (സത്യ) = ശ്രസമത്രംരാധി
നന്നന തീക്കനാപ്പാർ. സപദി=ഉടനെ. സ്ത്രാധാരം കലയൻ=ശ്രസന്നസം
നിശ്വാസനെ ഏച്ചുനന്നവാനായിട്ട്. നിശാധാരം=രാത്രിയിൽ, ശ്രദ്ധാരൂഹി

[എഴുകം മൈ നീലംബവരി—ഞടന്ത]

അതിന്തുപദ്ധത്യാഗസർക്കാർത്തിം സപ്രത്യേകരണിജ്ഞിതാൽ
പ്രതിപദമഹി സമിതെപാള്ളുസാൻ നിയമു വിചുഖ്യതിം
സഭയമപദ്ധപ്പാതനപാനാം ദ്രശ്രേ നവനീരദ—
പ്രതിജ്ഞിനിചോളാന്തർലീനാം ജഗാദ ദശാനനകി.

(സഃ)=കാരപരവനും ആ രംഭണ ന്. തന്ത്=ആ. ധനദാനം=കു
ഖവരണം ഗ്രഹമാക്കണ, സംക്രതം=സംക്രതന്ത്രിലേക്ക്. സംകുമിത്രിം
=നടന്തവേഷകനാവള്ളം, റംകവിജ്ഞാം=റംകാഡരിതയും ആയ. റംഭം=
രംഭ എന്ന അപ്പ് സംസ്കാരം ഗ്രീക്ക്. തന്ത്ര=ജാവിട. ദാനം=ദാനിച്ചു.

വുത്തം:—മാംകുംതാ. ‘മാംകുംതാ മംഗളത്താം നാലുമംരഭൂമധ്യം
റം’ എന്ന ലക്ഷ്യണം.

‘സംകുമനിം നിഡായാം’ എന്ന ത്രംതു് അപവാഗമംയി ദാനിയുള്ളകും
ഒണ്ടണം ‘സംകുമിത്രിം നിഡായാം’ എന്ന ത്രംപാം ഇവിട സപീകരിച്ചിരിക്ക
നന്നും. റംഗത്തമാണുകിൽ ‘സംകുമനിം’ എന്ന ഭീമം തുപ്പന
മംഗളാട്ടിക്ക്.

രംഭണ കൈവാസചന്ദ്രവത്സാവിനംരംതന്തിൽ ഭേദമാരംഭക്കുട്ടി പാള
യമടക്കിട്ടിരിക്കുന്നയിങ്ങനു. അപ്പും ആ രംഗത്തിൽ കുഖ്യവും തന്ത്രം
ഉള്ളിട്ടു് പുരസ്ക്കരം റംഭ കംബംരൂപരം ആ രംഗം സംശയം
ഒന്നറ ഭൂപ്പിക്കു് വിഷയിക്കിട്ടു്.

[എഴുകം മൈ.]

സപ്രത്യേകരണിജ്ഞിതാൽ—തന്ത്രം കംബൾ പ്രിലവിനംരം കിലുക്കംകുംണ്ടു്.
(കിലുക്കം കേരളപ്പാതിരിപ്പാൻ യേണ്ടി) അതിന്തുപദ്ധത്യാഗഭാവി=എറിവും
ഉള്ളവായ കംബ് വെയ് പുക്കരംഭക്കുട്ടി. യാന്തിം=നടക്കനാവള്ളം, പ്രതിപദം
അപി=ജാടത്തോടം. സമിതെപാ=നിനിട്ടു്. ഉപ്പുപാസംക്രമിപ്പുപാസം
ഭേം, നിയമു വിചുഖ്യതിം=ജാടക്കിനിട്ടി വിട്ടനാവള്ളം, സദ്യം=ഡേ
തന്ത്രാട്ടക്കുട്ടി. അപാരം അപി=ജാസ്താനത്തിലും, ഭേദേ ആതനപാനം=
ദുഷ്ടികകും നയിക്കനാവള്ളം. നവനീരദ്ധതിജ്ഞിചോഡംഭാന്തർലീനാം
(താം)=പുത്രമേഖാനിന്നു് തല്ലുമായ കാന്തിവഹിഞ്ചന ദുര്വിടത്തിനുകൂട്ടു്
മരംത്തവള്ളം. ആയ ആ മുൻമരിയും. ദശാനനകഃ=ദശാദിവൻ. ഇംഗാദ=പ
റണ്ടു.

വുത്തം:—മാലിണി. പ്രിയനംര സംക്രതന്തിലേക്ക് ഏകാകിനിയാണി
സാവിഡയേം സാവാളുന്നതെയുള്ളിട്ടു് മാലിഡാം ഓസ്ത്തിയിൽപ്പെടാരിക്കുന്ന
ശിരുവെടി കുതാച്ചുവെട നാഡിവലുംജാവ ആ മുഖ്യാത്മകയാണി സജ്ജിക്കുന്ന
ഒരു അഭിസാരിക്കും ചിത്രം ഇം പദ്ധതിജ്ഞി എത്രാംവസ്തും പ്രകടി
മംഗളാട്ടിക്കുന്ന.

രംഗം നീ.

(കൈപ്പം സംചലതടം, രാവണൻ രംഗയെ കംണാറു)

[പദം 14. രാവണൻ.]

(പ്ലേവി)

രാകായിനാമതചിരജിതനിശായാം
എകാദിനി ചാസി ഓസി കൂദാശി—രാകായിനാമ....

(ചാണം മ)

നീലനിശ്ചോദന നിഹ്വംസതമരതയിലും ,
ചാലട്ടാ ഓബാനന ചാത്താമൾഗം
കൊട്ടി എയിലിംഗം ഗാഹനം ചെരള്ളായ
കൊട്ടാ ചാക്കൻ ദാനിവത്രപോലവേ—രാകായിനാമ....

[പദം 15.]

“പി. രാജാ...നിരായാം—പുർണ്ണചത്രൻ കംനിക്കുണ്ട് മൊമ
നമാഖിപ്പാന രാത്രിയിൽ കൂട്ടാൻ.

ഒന്നെപ്പള്ളി. അല്ലയോ സുഖരി! (ഈ രാത്രിയിൽ) വേദി ഏകരകി
നിയായി ചരിക്കുവല്ലോ! വേദിഞ്ചുരാണ്? നിവാവുള്ള രാത്രി. ഒരു സുഖ
നി എകാക്കിനിയായി ചരിക്കു. മുത്രക്കും അവരിൽ അരാബണന്മാർ അറിയു
വാനുള്ള ഒഴുക്കും രാവണനിൽ ഉഡിക്കുന്നു.

‘എകാക്കിനിപരസികാംസി’ എന്ന ഭാഗത്തെ ‘എകാക്കിനി ചരസികാം
സാസി’ എന്ന് പദം പ്ലേവംചെരളും പ്രത്യാസസാരണ എല്ലാംയ മരറാര
ക്രമം തുടി നിക്ഷേപിക്കാവുന്നതാണ്. “അഞ്ചും സുഖരി! സുഖമനമംയ
ഈ നിരയിൽ നീ എകാക്കിനിയും രസികയും ആയ നിവായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പേട്ട
സാവധാരം,” രഹസ്യനായ എ രാത്രിയിൽ എകാക്കിനിഖായി തുംബാരലാവ
സാഖാ രംഗയുടെ ദംഞാ ഞാതംശത്തായ വികാരരംഗ ഉളിപിപ്പിംഗിലാൻ
വാന്നാംപുജ്യചിത്രീൻരാവനൻ ഈ വാസ്തവതിൽ നിന്നും വിരാഘംകനം.

ചാണം മ. നീവുനിശ്ചോദന നീലവക്കുറ്റാശയ മുട്ടപടംമെഡണ്ട്. നീ
യുംനീതം—മരിയുള്ളടപ്പടക്കും. നീലനിശ്ചോദനകുംഞ്ചും ആ പ്ലേവിനെരക്കിലും ഭവ
കിയുടെ മധ്യം രഹംരാധയ മുട്ടപ്പെടിപ്പാലത്തിൽ അരാബണക്കിടക്കുന്ന സുവക്കും
ഖാക്കും ഹാനിയെന്ന പോലെ മുട്ടപ്പെട്ടു തെളിഞ്ഞുകുണ്ടാണ്. (അശങ്കാരം

(ചരണം ഓ)

നാരീകലാഞ്ചരണവീരമൺഡിയാലു നീ
 ആരോമലേ | സുതരാ ! ആരുദ്ദരാ ഒരു
 അരുരുന്ന കേരളപ്പട്ടിന പാജീരം എന്നു
 പാരാതെ ചൊല്ലുക നീ ഭാരതിശോ ഒരു

1

(ചരണം ഓ)

പ്രത്തിജിതപ്പള്ളവം പീഡ്യഷപ്പട്ടിനോ
 ശ്രൂകമൊഴി പൊഴിഞ്ചിട്ടും സുസ്ഥിരുന്നീപ്പാം
 സുതുപ്പി തവാധരം തന്നവെന്നാക്കിലേ | മാനാട....
 സുതുതന്നിയിഞ്ചാനേന്നു സുദി | | വരുദ്ധിശാഹോ—രാഹായി

(ചരണം ഓ.)

ഇംഗ്രേസ് പാരിനിനീശനായുള്ള താൻ
 മാരാതിരേകൾരമാലു് പിണകയാലേ
 താരാധിനാമദ്ധവി ! താവകവർംവാൻ
 പോരേ മനോജരണാഹോരി വിസംശയം—രാകാധിനാമ്മ....

കുട്ടപ്പക്ക) വക്കുപ്പുരതെ കാളിഡിനിമന്നുയ കാഞ്ചനാഖവാകയുടെ കാഞ്ചി
 യാധി സംഭാവനാ വൈഫീരിക്കണ, താംബന്തിക്കുന്ന കാനകിമയത്രപു ധനി
 ക്കണ. അംഗത്വത്തിൽു് സുവക്കുംഖവാകയുടെ കാനകിയേംചുള്ള സംഘര്ഷവും നീ
 ലനിചോഴിത്തിനും കാളിഡിഇലാഞ്ചിനും ഉള്ള ധരംകുവും കവിപ്പുരുഷാഡാ
 കതിമാനുസിലഃജൂണാപ്പാ!

ചരണം ഓ. നീരം—വഞ്ചം ശുശ്രാമചവ | =ഐഡരി !

ചരണം ഓ. പ്രത്തിജിതപ്പള്ളവം=പ്രത്തുംതന്നു തളിരിനെ ഒയിവു
 തു്. പീഡ്യഷപ്പട്ടിനും=ശൗരൂം നിരുപ്പുപ്പട്ടിട്ടില്ലതു്. ശ്രൂ...സുസ്ഥിരുന്നീപ്പ
 കം=കിളിജുളുക്കണ മധ്യരന്നാം. പൊഴിപ്പുന്ന സ്മിതവക്കുഡിയുടെ ഇമിപ്പിട
 മംഗിട്ടില്ലതു്. 'ഇവ മുന്നം അധിരത്തിക്കുന്ന വിശേഷങ്ങളും' കണ, സുതു
 പി=കരിക്കവെക്കില്ലോ.

ചരണം ഓ. പതിനാംലുംവാക്കന്തിനും നാധിപതിയായ ഞാൻ റൂതാ
 കാമക്കുന്ന കണക്കരു അധുനാരുടും വിന്നനായി, അല്ലാഡി ചന്ദ്രശവി ! വെ
 കിക്ക് അധിനന്നായി അനീക്കന്നിരിക്കണ. ഭവതിക്ക് മാനമവും അനന്നാതക
 വുമായ പോതിൽ (രതിക്ക്) സംശയവുംമില്ലാതെ ഇത് പാത്രപ്പുമണ്ണേ ?
 ഫേംകംകിനയിതമായ പ്രാഭവം തിക്കരാദ്ദു് നാന്ന
 മാരാഞ്ചനായി വരുംവാക്കണ്ണൻ
 മരറന്നുണ്ടു് ? 'പോരുന്നു ഞാൻ

ജാചി

127

[ഭോക്കം ദിന്. ആനന്ദരഥവി—ചവന്ത്]

ആനീലനിരദ്ധരാന്തരിതേറ്റവുംവിംബു—
ലിലാനകാരി വദനം നിജമഭാധാനാ
സംജാതവേപട്ടുമതിപ്പുറിസൗ പ്രണന്തു
മദം ജഹാദ മുകളിപ്പുതപാണിരേഷാ.

രാവണന്ന അൻറ നില വിരദ്ധം ചീയിക്കു രംഭക്കുട് മാനം ശരണപ്പാർത്തിന്ന് സംശയമായും ചോന്നാലും എന്ന് രണ്ടിലും തമന ചെതുന്നതാണും വ്യാഖ്യാനിക്കാം നാം. ‘കാനീജരണാവാരിന്’ എന്നിടത്തും ‘രണ്ണം, പോൾ’ എന്നിങ്ങനെ പൊന്തുക്കുന്നുന്നുണ്ടിച്ചു് ചിലൾ ‘മനോഭരണാശൻറ അംഗായതു് മനസ്സിനു ഒരിപ്പിക്കുവാൻറ ചോര്’ എന്ന് അത്യം പറയും ഞാം. എന്നാൽ മനമന്ന് ‘മനംജരണാശൻ’ എന്ന പേരു് ഇല്ലാതെ കുണ്ടം ഒരണം ഘൃഷ്യ്യുതിന്ന് അനച്ചിത്തംപത്തിനിയുള്ളതുകുണ്ടം. ആ അംഗത്വക്കുന്നം ആക്കമാണ്. ഉമ്മാധിപ്പിത്തമായ രണപോര് (രണം=ആനന്ദം—തദ്ദീതക മാന പോര്) എന്ന അത്യം പ്രത്യാശയുള്ളാണുമായി സിലിക്കുണ്ടെല്ലും! ‘രണ്ണ്’ എന്ന പദ്ധതിന്ന് ധാത്രസിലുമായ അത്യം തന്നെ ‘ആനന്ദം’ എന്നാക്കണ. ‘യുദ്ധം’ എന്നുള്ള അത്യം മാക്കുക, വീരമാക്കു യുദ്ധത്തിൽ ആനന്ദം ഒരിക്കുന്നവനുള്ളതിനാൽ ലംക്കണ്ണികമായി സിലിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്! ‘രണ പോര്’ എന്നതിൽ രണപുരം യുദ്ധപത്രായമായിക്കു് ഏഴുകന പക്ഷത്തിൽ. ‘ശരകപ്പോര്’ എന്ന പ്രായം ശരകാന്തിലെവന്നപോരാലെ, ‘സമരമശ്വരം’ എന്ന് അത്യം കള്ളിച്ചു് പെതനക്കുത്തും പരിഹരിച്ചുകൊള്ളുക.

[ഭോക്കം ദിന്]

നിശ്ചാരം വിശ്വാസം=തന്ത്രം ദിവസത. ആനീവ...കാരി (യമാത്മാ)=ആക്ക മംഗം. നിലവല്ലുംഡായ മെഡിത്തിനെന്നും ഉള്ളിൽ മരഞ്ഞെ ചാറുവിംബത്തിനെന്നും ചീലയെ അനക്കരിക്കുന്നതാക്കി. ആദിഭാഗം=ചെതുന്നവള്ളും. സംശാന ചവപട്ടമിഃ=പാദിംഗേരമായ മനസ്സുംകുടിയരാളും. ആയ. ഏകാ=ഇംഗ് റം. റിരാം പ്രജാനു=ഗിരുപ്പുംതാഴീനി നമസ്സരിച്ചിട്ടു്. മുകളിപ്പുതപാണിഃ=കൂപ്പുംകൈയേംടുക്കിയവള്ളായി. മദം ഒരംഭ=പാതുക്കു പട്ടണരു. പുതംഃ—വസന്തതിവക്കം.

രാവണാദംശന്തനാൽ കീതിയായ റം സുദരംഡയ വദനത്തെ നീലനി ചോരുത്തിനെക്കുള്ളു് മരപ്പതിനു കാം മെഡിത്തിനീടിയിൽ കളിക്കുന്ന ചാറുവിംബവും ബുദ്ധത്തും ഉപമിച്ചിപ്പിക്കുന്നതിനെന്നും സംരസ്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ‘സംശാനവപട്ടമിഃ’ എന്നുള്ളതുകുണ്ടാം റംഭും രാവണാദംശന്തനാൽ ഉണ്ടായ ചവപട്ട പ്രണയഭ്രാന്തക്കമായ സാത്തപിക്കാവുമല്ലെന്നും ദയംകുണ്ടാം സംശാനിച്ചു മാനസികസംഭാഗിയാണെന്നും ഗ്രഹിംസംഭാഗം.

[പ്രഭം 15. റംഭ]

(പ്ല്ലവി)

അതുരുന്നാമ ! മുഖ്യ മാം-വിരവിനോടി—
നാഞ്ഞ കേരളക്ക ഗിരം ചെ മേ.

(ശാഹപ്ല്ലവി)

ചേരലയ്ക്കണക്കിയി പ്രാണനാമനിന്ന ധ—
നേരതനയനോക്കിലോ—അതുവതെന്തയേം—അതുരുന്നാമ...

(ചരണം ഫ)

പുതുലാൽ തൊനിന്ന തേ—എന്നോട് ഭവാ—
നിസ്തരമൊന്നമത്തേ !
സത്രുവിനയവാരിയേ !—സാഹസമായ
മുത്രുമിനിത്ര പാർക്കിലോ—അതുവതെന്തയേം—അതുരുന്നാമ...

(ചരണം ദ)

മുത്തണിമുലയിന്ന മേ—പുലു് കവതിന്ന
വിത്തനായകന്നുന്ന.
നിത്രുമേരാരോ വല്ലഭൻ—തൈദൈ പാതി—
മുത്രുമിങ്ങുന പാർക്കിലോ—അതുവതെന്തയേം—അതുരുന്നാമ...

[പ്രഭം ഫറ]

പ്ല്ലവി. മുഖ്യ മാം—എന്ന വിട്ടയച്ചാലും, മേ റിരം’ചെ കേരളക്കം—
എന്നും വാക്കിനേയും കേട്ടാലും.

ഓഹപ്ല്ലവി. ധനേശതനയൻ—കുഞ്ചവരപുത്രൻ (നീളംവരൻ).

ചരണം ഫ. ഇന്ന് തൊൻ അംജൈയുടുടരു പുത്രൻറു ഒന്തുയാൻ. അപോൾ സരംഗ്രീയം റംഭ അന്ന് തേരുവായി വരിച്ചിരുന്നതു് മംബണിസംഹംഡര നായ കുഞ്ചവരപുത്രനു പുത്രനു ആയിരുന്നവല്ലോ. സത്രം നീറവേംഡനതിൽ തന്നെ സഹംഡിക്കാതിനു. പുതുലാൽ യായ തുന്നാട് അവിനയം പ്രവർത്തി കാതിരിക്കുന്നതിനു. ആശാൻ റംഭ ‘സത്രവിനായവംരിയേ !’ എന്ന് താഴിപ്പം യാർദ്ദമായി രാവണനു സംഭവാധനം ചെയ്യുന്നതു്.

ചരണം ദ. നിത്രു...മിഞ്ചുന :— അപോൾസരസ്യകുർബാഷം തന്ത്രസ്വപികര ണ്ണതിൽ കൈ നിയമം പരിപാലിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടോ. കാരോ ദിവസവും നി യൈതനായ പുത്ര ചന്ദനയല്ലാതെ ഇതുരുന വരിക്കുന്നതു് കുലധക്ഷണതിനു് വിജ മുഹംഗാനാനു് റംഭ മുസ്താവിക്കുന്നതു്.

(പരണം ഒ)

ചാപ്പുണ്ടിതിനിന്നു മേ-ധനദസ്തൽ
 ശാപവുമേകം നിന്ന് യൈം
 കോപമത്തു മാനസേ-ഭവാനമിഹ
 ചാപലഭിവ ചൊല്ലിലോ—അതുവതെന്തയേം— അതശരനാമ...

(ചരണം ദ)

കാലിന തവ തൊഴുതേൻ—ഭോക്കൻ ധന—
 പാലസുതനോടിനു തെ
 ചാലവേ വയമെന്ന തൊൻ—മൊന്ന സംകേത—
 കാലമതീതമാകിലോ—അതുവതെന്തയേം— അതശരനാമ... *

[പദം 16 രാവണൻ]

സുഞ്ജി—ചെയട.

(പ്ലുവി)

പരിഞ്ഞതെമാഴി ! പാത്താലിതെന്നട
 ഭാഗയേയമല്ലോ !

(അനപ്ലുവി)

പരിഞ്ഞതവിധുജ്വലിമാർമ്മടിമാലേ !
 പരിമിനോടിഹ നീ വന്നതുമോത്താൽ— പരിഞ്ഞതെമാഴി...

ചരണം ഒ. പംപ്പുണ്ടിതിനിന്നുമെ=ഇന്ന് മരറായ ഘൃഷകന സപീ
 കുന്നിക്കുന്നതായാൽ എനിക്ക് കുലാചിതമായ പാതിരുത്രയമ്പത്തിന് വിരോ
 ധം സംഭവിച്ചും. ചാപവം=അവിവേകം.

ചരണം ദ.. അങ്ങ് യുടെ കാലിന തൊൻ വലിക്കുന്ന. തൊൻ പോക
 ഒട്ട. ഒള്ളപ്പുത്രനും നൈക്കുഖവരാനുടു് 'തൊൻ എന്തിക്കുംലും' മെന്ന് പറ
 ണ്ണ സംക്ഷതസമയം താതികുമിച്ചുപംബാലേം? ആ ആപ്പുതു് ഏങ്ങനെന
 നീവാരണം ചെയ്യുംൻ കഴിയും?

[പദം മന]

പ്ലുവി. ഭാഗയേയും—ഒരും.

അനപ്പുലുവി. പരിഞ്ഞ..മാലേ=പൂർണ്ണ പദ്മസദ്ധാരണ മുഖത്തുട
 കുടിയവരിൽ വെച്ചു് എപ്പും യുള്ള വാഴ !

(ചരണം ദി)

അരാജനൈഷ്യി തെട്ടമുളവിലപാരബൈവയോഗാൽ-നിധി
കണ്ണനേൻമിഴി ! കാലിലണ്ണത്തു കൂട്ടയ്ക്കാവത്രേണാ ?
കണ്ണസദനമതിൽ വരിക നീ മുജിതകോകിലുകൾത്തേര മദ
മറമര-
കണ്ണരാധിപതിഗാമിനി ! സന്പ്രതി കണ്ണബാണലീല ചെയ്യുതി
നയി !—പരഞ്ഞതമൊഴി....

(ചരണം ദി)

പരിഡിശ്രൂത കച്ചങ്ങളുയി ! തവ പരിചോട്ട പുണ്ണരായ്ക്കിൽ-ദശ-
കന്ധരൻ ബത ! കാമഗരാഗിയിൽ കളിയല്ലിത്തു ബാലേ !
വെള്ളപോമെന്നറികനീ സംപ്രതി വാദമില്ല മോദമോട്ടത്തള്ളി-
രാളി
വിള്ളുമയരമധു തജവതിനിനിന്നൊരു വിന്നതയന്തിനന്തരല്ലെല്ലാ-
ലയി !—പരഞ്ഞതമൊഴി....

ചരണം ദി. അഞ്ചുനസംസ്കൃതന്തിനു് വേണു കാശയികരു തിരഞ്ഞ
ദുഷ്കരം അപാരംഡായ ഭാഗ്യരാഞ്ഞ നിധിത്തനു കാലിൽ തടയുന്നു് നിരാക
രിക്കനാവക്കരണാ? (പന്ത്രിൽ നിന്നും ചില കാശയികരു ശേഖരിച്ചു് അഞ്ചു
നും സംസ്‌കരിച്ചു് അതിൽ നേരം നിധി ഇനിക്കുന്ന സ്ഥാനം അറിയുന്ന
ക്കു സംപ്രദായം ഉണ്ടു്.)

അലക്കാർ.—ഈപ്പല്ലുതപ്പംസ. ദാനന്ദനായ കൃബിരണൻറ പുത്രനാണ്
നൈക്രബിരനന മുദ്രിച്ചു് കൈക്കാശത്തിൽ സുപ്പി സബ്ബരിക്കുന്ന റംഭ, ഇംഗ്രേസ്
പാരിസം. ഇംഗ്രേസായുള്ള തിരഞ്ഞ താവിതക്കിന്തുമാംഗമം, ഭാഗ്യാനിരേകം
കൊഞ്ചുനായതിനെ ഒരു മഹാന്മഹമായിട്ടുള്ളാണെ കുറുവാൻ ഇടക്കിപ്പു
നു് രാവണാൻ നിർജ്ജയിക്കുന്നു.

കണ്ണനേൻമിഴി! = തംമരപ്പു് നേരായ മിചികകൈച്ചു മുടിയവരുളു ! കണ്ണ
സദനം=വള്ളിക്കിൽ, മുജിത...തണ=മുകുലുച്ചു് മുടിയ കയ്യിലുകുള്ളാണ്
അതിരായന ചരചുവന്നായാൽ ('കണ്ണസദനമുഖത്തിൽ' എന്ന വിശേഷം
ണം). മട...റാചിനി ! = മദംകുണ്ടു് മലഗതിയായ റജ; മുദ്രുനന്നപ്പു
ലെ ദചിമാവത്രേ !

(ചരണം ന)

ജാരഭാവമിൽത്തോക്കിൽ തെങ്ങടെ ജാതിയമ്മല്ലോ! — സുര-
വാരവനിതമാർക്കയി! സുദരി! വരനിയമവുമുണ്ടോ?
ചേങ്ങവോന്നില്ലിവ മൊഴിക്കിനേനാട് ചേങ്ങവതിനു തൊനൊഴി—
തൃതൃ ധന്മരിൽ
ആരഹോ! ജഗത്തി പരക നീ നിബിഡിതനീരഭാളിനീലവേ-
സ്റ്റി! സംപ്രതി—പരന്തമൊഴി....

[ഫ്രോക്കം റ ०]

‘മാ മാ സ്‌പുരേതി’ ഇഹ്രഹപ്പുനയാവിതോപി
രാജീവകോരകകരാജുലിശ്ശുദ്ധയെയെവ
ഹാ ഹാ തദപ്പ്‌സരസി കാമദവാത്രരാത്മാ
ചിക്രീഡ തന്നിൻ നിശാചരകജുരോച്ചയം.

ചരണം ന. ‘പ്രാണനാമനിന്ന ധനംതനന്നു’ എന്ന് പറഞ്ഞ
കിംഗ് ആളുകൾ എന്ന നിലയിലാണ് രാവണൻ ഇരഭാവം സ്വകാല
ധനമാണെന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്തുവിക്കുന്നത്. രംഭ രാവണനു അക്കരവാൻ
ആളുവിച്ച ആക്കി രാവണൻ രംഭയെ കൈയ്യെടുത്തിവശൻ പത്രംപു
മായി മരംം പുകാരത്തിൽ നിസ്തിഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു.

അപ്പ് സരസ് ഗ്രൂപ്പിക്കിക്കുന്നതിൽ നിയതമായ കര വു
വ.സ്ഥാപനങ്ങളും രംഭയുടെ വചനം, അപ്രമാണമാണെന്ന് ദേവദോഷത്തി
ലെ റണ്ണിക്കുള്ളം അവർക്ക് വരനിയം എന്ന് കൊണ്ടുണ്ടെ എന്ന് റംഭ
ബാൻ പരിഹാസന്തുപമായ കാക്കക്കാണ്ട് പ്രശ്നംവിഷ്ടിക്കുന്നു. ചേങ്ങവെം്പി
ജീവ ദുരാച്ചി=ഇപ്പുറഞ്ഞവയിൽ കുന്നു കുന്നു ആക്കതിക്ക് ചേങ്ങന്തായിട്ടില്ല.
നിബിഡിത...വണ്ണി!=കമന്ത്രംകൂടിയ മെഡിറപാലെ നീ ലവർജ്ജുമായ
തലചുട്ടിയേം ടുട്ടുട്ടിയവുണ്ടോ!

[ഫ്രോക്കം റ ०]

“മാ എ സ്‌പുരാ”=“സ്‌പർഖിസ്തുംതെ സ്‌പർഖിക്കുംതെ.” ഇതി=എ
നീ, ഇഹ്രപി=വിണ്ടും വിണ്ടും, രാജീവ...എഉഡി എവ=നാമരമെട്ടിരുന്ന
ഒംബനു സ്രൂപ്പുംതെക്കും സ്രൂപ്പുംതെനു. അന്നയാച്ചിത്തി അപി=പ്രാത്മിക
പ്രേക്ഷവന്നായിട്ടും, മാ! ഹാ!=അഹോ കഷ്ടം, തദപ്പ് സരസി=അഞ്ചു
സാറ്റുപ്പിൽ (രംഭയിൽ) കാമദവാത്രരാത്രാ=കാമസന്നംവാംകുണ്ട് പീഡിത
മായ ആത്മാവാട കൂടിയ, അയം നിശാചരകജുരോ=ഇം റംക്ഷസാരു
പ്പും, തന്നിൻ=ആ രാത്രിയിൽ, ചിക്രീഡ=ചീഡിച്ചു (രമിച്ചു).

[റൂളാകം റ ടി. ഇൻഡിസ്—അടഞ്ഞ]

യുദ്ധം ബലംവരെപെറ്റുമെന്ന കൃതരണങ്ങോ—
താരങ്ങേ സാരങ്ങേപി
പ്രധനപ്പും പ്രധനപ്പു യന്ത്രഭവരെ
ക്ഷിപ്രധനപ്പു/പ്രധനപ്പു
അനേകപ്പുന്നുനവിൽക്കും കതിചന നിഹതാം
സാധപസാർ സാധപസാരാം
കേചിൽ ഫ്രാചുർഡശാസ്വം വിരചിതശരണങ്ങോ—
മാർഗ്ഗങ്ങാ മാർഗ്ഗങ്ങാത്താം.

പുതം:—വസന്തതിലകം.

ഈ പദ്ധതിനീൻ ഫ്രേഞ്ചനൊൽ ‘ആമരമെട്ടുകളംകുന്ന ക്രൂരകയും കൊണ്ട് താടത്തെന്നോ പല ആവല്ലും താഴപക്കിളിട്ടിട്ടും കുടംകുംരു രാത്രി കാലത്തും സംഖ്യരിക്കുന്ന ഒരു ദജവിരിൻ അസ്ത്രത്മം സന്തപ്പശരീരനുംയിട്ടും ഒരു പൊല്ലുഡിൻ വിഹരിച്ചു’ എന്നും താലുക്കുത്തായ ഒരു അത്മവും സില്പിക്കുന്നും, ഇജാരുന്ന പ്രത്യാപ്രത്യേകപ്പുന്നും. കൊണ്ട് പ്രതിപാദ്ധമായ സാഹസക്കുമ്പതിനീൻറെ സ്വദാവം സുപ്രകതാകുന്നതും, അലക്കംരനിവസന തതികൾ ഉന്നപ്രഥമിയെ വർദ്ധിച്ചികയുന്നതും സംരാജിപ്പിച്ചും ഉകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ കുറഞ്ഞുണ്ടാകുന്നും.

[റൂളാകം റ ടി.]

തദന = അതിനുണ്ടോളം, ആലേഖ=യുദ്ധത്തിൽ, ബലംവരെപെഡി = അധികംകാരണപ്പുക്കത്തായ, ധനദാന്തരവുംവരെപെഡിക്കുന്നും, സംരംഭം അവിംസാരങ്ങൻ പോലും, കൃതരണംസാരങ്ങും(സതി)=പോർക്കിനിനും, അകറംപ്രപ്രവരം, പ്രധനപ്പു=പ്രധനപ്പുനും, പ്രധനപ്പും(സതി) =നിരീക്ഷം നാലിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ആരുഹമനേടുക കൂടിയവരും, ക്ഷിപ്രഹരപ്പു =ക്ഷിപ്രഹരപ്പുനും, താലുക്കും(ചു സതി)=താലുക്കുത്തായ (നിക്ക് മലമായ) കൈയുംചുട്ടിയവരും ആരുഹപ്പും, അനുനവിൽക്കും=പുംഗ്ലീഖലനുരംബയ, കതിചന അഞ്ചു അവി=മറു ചിലതും, നിഹതാം (ബാളവും)=കൊംപ്പുപ്പെട്ട വരംഗി ചെിച്ചു, അസംരംഭ കേചിൽ=ഖലഹരിനുനുരം പോൾ, ദംഗംബനുത്താം (സതി)=ഫന്യുകുംബും, പിയിതരായിട്ടും സാധപസാർ=ഇയന്താം, വിരചിതശരണംനുമാർഗ്ഗങ്ങാം=രക്ഷംനധിംനും, അംനപകിച്ചവരായിട്ടും, ഭംഗപ്പും=രംവണങ്ങും, സംധു ഫ്രാചും=വഴിയംവല്ലും പഠണ്ടു.

പുതം:—സ്രൂദുര.

സാരംബന്നും, പ്രധനപ്പും, ക്ഷിപ്രഹരപ്പും—ഇവർ റംക്ഷംസംപ്രദാവനുരം കുന്നും,

രബ്ദം റ.

(യുലസ്തിൽ പരംജിതരായ രാഷ്ട്രസമംബന്ധ രാവണൻറെ സന്നിധിയിൽ എന്തിച്ചുങ്ങണം.)

[പദം 17. രാവണകിഷരമാർ]

ആഗ്രഹനായക ! പാഹി ആക്കലരായടിയങ്ങൾ
ആത്രപൊലുനം ചെയ്യാനായ നീയെന്തേ ?
പോരിനായിട്ടടിയങ്ങൾ പോയശ്രേഷ്ഠം രണ്ട് തനിൽ
നേരിട്ടഖാനയതാഞ്ഞു മുരവേ മാറി,
ബാഹ്യാലികളാം ചിലരാഹവേ മടങ്ങി നര-
വാഹനവിരോധമെന്ന സാഹസം മുലം;
കുത്ത് മുത്ത് ശരത്തി കോത്ത് കോത്ത് നിശാവര-
രാത്തരായി വീണാ രണ്ടാൽത്തലം തനിൽ;
മാണിചരൻ തന്നടയ ബാണജാലമേലും കയാലേ
ക്ഷീണരായടിയങ്ങളും കാണരക നാടം !

[പദം 18. രാവണൻ]

പഞ്ചവരംടി—വച്ചട.

(പണ്ഡി)

അദ്ദേഹത്തിദമയുനാ; നിന്മയ്യിലി-
തട്ടുത്തതരമയുനാ.

[പദം മൃ.]

നീയെന്തേ = നീ സഹ്യാദര. അമഹാവ = യുദ്ധത്തിൽ.

രാവണൻ പ്രഹസ്താദിമന്ത്രം മുന്നാപന്ത്രി കഴുവരനോട്ട് യുദ്ധത്തി
നായി ശായച്ചിട്ട് താനം ചെസ്തുസ്ഥമതനായി പ്രോത്സാധിക്കുവാദപ്പെം !
മഹാമാർഗ്ഗം കൈഖാസത്കന്തിൽ വെച്ച് നടന്നതാത്ര റംഭസംഗമം..
ശാന്തിന്മുഖന്മാണ് മന്ത്രിമാർ തോഛാരാടിയത്രും, പല വീരമാരം
കൊച്ചുപ്പേരും, ശീതക്കും ചിലൾ രജോത്തമികളും യി രാവണൻറെ അട
ക്കണ എന്തിയതും.

(ശാസ്ത്രവി)

മല്ലിക്കബലമറിയാതെ രണ്ടിന്
നിങ്ങയതരമില്ല വന്നതുമോതാൽ — അപ്പേഴ്ത

(ചരണം ഫ)

കാളികരാളിലജിംഗാധിപതൊട്ട്
കേളി തുടന്നവനേരോതൊരു പുതിയൻ? — അപ്പേഴ്ത

(ചരണം ദ)

ഒക്ഷതയുണ്ടനാലും രണ്ടില്ലവി
ഭിക്ഷാശനസവിയോ മമ സമരേ? — അപ്പേഴ്ത

(ചരണം യ)

വാതാശനരന്നാലുഡിരിപുതൻ—
യപാസാശനമെഴുതോ ലജിംഗാനാം — അപ്പേഴ്ത

(ചരണം റ)

എന്നുരലിജവീഞ്ചാനലമലേ
ഭേദമതാമില്ല യക്ഷരണേഷം — അപ്പേഴ്ത

[പദം ദിപ]

ചരണം ഫ. ഉയക്കരമായ കൃഷ്ണസർപ്പാന്തരാട്ട് കളിക്കണം ആരംഖം ക്രമൈച്ചുന്നതു്? പ്രതിബിംബവാക്കും മാത്രം നിങ്ങൾക്കിഴുവിന്നാൽ ഇവിടെ 'വളിക്കു' എന്ന ശാഖകാരം കാണണ്ക.

ചരണം ദ & ന. ആല്പക്കുളത്തിൽ സംമതപ്രഭുണ്ണനേ വന്നാലും ദിക്ഷാശനൻറെ ചാഞ്ചാന്തിയാണെന്നു എന്നും ആല്പക്കുളത്തിൽ ദിക്ഷാശനത്തു്? മാത്രം അണ്ണനരാധാലും സപ്പുഞ്ഞമിക്കു് ശാഖയൻറെ പ്രാണമാത്രത്തെന്ന ഓഹിക്കവംബ സാധ്യമാണെന്നു്? അലക്കാരം :—ശാത്രവാനരസ്യംസം. സപ്പുപുത്രാനാത്രുച മായ വിശാഖംക്കാണു് പ്രസ്തുതമായ ഏവാരണൻറെ അണ്ണനത്രുച പത സക്തമിക്ക എപ്പട്ടിരിക്കുന്നു.

ചരണം റ. എന്നോരു...രാധയും = സവിശ്വസനും കൂടംയ കൈക്കു ശേഷ അണ്ണിയുടെ നട്ടവിൽ.

[ഫോകം ഒ.ട്ട]

സംവദത്താന്ത്രികതസംകാർഖവദനഹ്രതാ-

ശോല്‌വെണജപാലമാലാ-

ദൈഹ്യദ്വൈജാതപ്രതിഭയവിപുലോ.

ഡുഡ്യുമ്മാമവസ്ഥാം

യദ്രാർഖണ്യപ്രതാപാനലപിഹിത

ജഗറമണ്യലം സജ്ജഗാരേ

സോഫയം ഗാഡാവലിപ്പോദ്ദേശപടലാ-

പ്രഞ്ചിമാസമാക്കരേ സു.

[ഫോകം ഒ.ട്ട]

ഘരഭാർഖണ്യ... ഇഗമണ്യവം... യാനതൊവരൻറ ഭീഷണങ്ങളായ ദ്രോജ്ജ
ഭടക പ്രതാപമാക്കാന അഗ്നിയംക്ക് മുടപ്പേട്ട ദ്വന്ദ്വമണ്യലം. സംവദത്താന്ത്രി
ക്കാ.. ബുദ്ധാം=പ്രക്ഷയകാലത്തിൽ വർല്ലിച്ചുതായി 'സംകർക്കണാൻ' എന്ന
സംഖാരരൂപത്തിയുടെ വായിൽനിന്നും പുരപ്പേട്ടനായുള്ള അഗ്നിയുടെ കീ
ക്കും ണാഞ്ചുംഡായ പ്രാലക്കളിടെ സ്വീരംകൊണ്ട് അത്രുന്നം ഭമിക്കുന്ന പ്രാണി
പുജത്തോടുകൂടിയതായി, അനുവരകാണ്ടു തന്നെ ഭീക്ഷണമായി, അഞ്ചില്ലാതെ
പെശ്ചുന്ന പുകകുണ്ട് ബുദ്ധവർണ്ണമായ. അവസ്ഥാം=അവസ്ഥയെ. സ
ഞ്ചാംഗമേ=ശംകണ്ഠുവാ. സം അധ്യാം=ആരു ഇവൻ (രാവണൻ) ഗാഡാ...
പ്രഞ്ചിം=അത്രുന്നം ദർശയുക്കരായി സംഹസിക്കരിക്കുന്ന ഭന്നാൽരു കുട്ടം
കൊണ്ടുള്ള പ്രൂഢമാണെ. ആരെമഞ്ചരേ സ്വീകരിപ്പാവിച്ചു.

വൃത്തം:- സ്രൂവര.

ചത്രംകൂർത്തിയായ പുരക്കേരിന്നുബന്നു താമസിയായ ഒരു മുർത്തിയുടെ
പെരംഞ്ച് 'സംകർക്കണാൻ' എന്നും ഭാഗവതം പഞ്ചമസ്ത്രായിൽ നിന്നും
ശമിക്കാവുന്നാണാം. സപ്രഹരിവും കൂടിയായ പിംബവിനെ ഒരുവരതാൽ
ക്കണക്കടന്നതിൽ അത്രുന്നം റിപ്പുനന്നാണുന്നു ചാണകിട്ടുകൂട്ടിക്കിന്നും
കുവിക്കും ഒരുവരതാവിപുരംണാഞ്ചുളിൽ നിഃപ്പുജ്ജമായ ഒന്താനും സന്ധാദിക്കുന്ന
കിന്ന് ഇടയംഡിട്ടുണ്ടോ തെളിയുന്നാണെപ്പോ!

'പ്രക്ഷയകാലത്തിൽ സംഹാരരൂപത്തിലെയപ്പോവെ നിവിലരലുക്കുണ്ടു
ണ്ണും ഒന്നും ഏംബവലപാവക്കിൽ ദഹിപ്പീക്കവാം മതിപ്പന്ന രംബണൻ' വി
പുലമായ സേനാസന്ധാരാന്തരകുംഭം അതിമാത്രം പ്രഞ്ചസംഘായിന്തീൻ' എന്ന
സ്വന്നം.

[ഫോകം ടെ]

തരിച്ചീടം ബാധാവെലദഹനമല്ലെങ്കിൽ രിപ്പജനം
പൊരിച്ചീടംവള്ളംഭരണവന്നാണേതായ സമയേ
സുരിച്ചിട്ടാതെകണ്ണപി ച നിജനാമം ധനപതിം
തിരിച്ചേംഡാടിപ്പേടിച്ചവിലമപി യക്ഷഗ്രഹംവെലം.

[ഫോകം ടെ. സാരംഗം— വൈസ്]

കല്ലാന്തോദ്ദോന്തസിസ്യുപ്രചരതരതരംഗാവലീസംഗംഗ—
പ്രക്ഷൃത്യർക്കുറാറിയചനിശമനപച്ചക്കേഷപ്രതിതാപുരിതാം
ബലാടോപാതിരേക്കപ്പുരാധരപ്പട്ടപ്രാന്തസംഭ്രാന്തജിയേപ്രാ
യുലായേദം ധനേശം എന്നനിന്മാദനം പ്രാദ രക്ഷാധി

നാമഃ.

[ഫോകം ടെ]

രംവണൻ താൻറ ഒക്കയുക്കുന്ന അബിയിങ്ക രാത്രുക്കുക്കു പൊരിക്കുമം
ദ്ദേശത്തിയാപ്പോരു കാബേരഭക്താർ തങ്ങളുടെ നാമത്തെ സ്വർഗ്ഗിക്കാരു
ആത്മരക്ഷയുംവേണ്ടി പിംകിരിഞ്ഞു ഭാടി.

പുത്രഃ— ശിവരിണി.

[ഫോകം ടെ]

കല്ലാന്താദ്ദോന്ത...പുരിതാംഗഃ—കല്ലാന്തകംലത്തിൽ പൊങ്ങിക്കുണ്ടു
ന സമാജാള്ളട വ്യഹരിതരണങ്ങളായ തിരമാലകളുടെ അല്ലിത്തകർപ്പുക്കു
ണ്ട് മുളകിമറിയുന്ന പാഖ് കാടവിഞ്ഞം ശമ്പുവഞ്ചപ്പോലും അടക്കിനിത്രന
ഡോഡരമാധ്യ സിംഹനാഭംകേംണ്ട് നിരുത്തുപ്പേട്ട ദിക്കുകരുട്ടുകൂടിയവനം,
മലബാറോപം... കിഹ പി—മലബാറയ ശവാതിരായംകേംണ്ട് തുടിക്കുന്ന ശായര
പുട്ടുക്കുട്ടുട ഇത്തവണ്ണും കുഞ്ഞുന നാക്കുകരുട്ടുകൂടിയവനം ആയ. റ
ക്കേംഡിനാമഃ—രാക്ഷണ്ണപരനായ ദശൗവൻ. യുലംധ—യുലബനിന്.
ധനനാം—ക്രബേരശനാട്. ഇം (വചനം)=ഇപ്പക്കാരഭൂതി വാക്കിനു. ആ
നനനിന്മാദനം (യമാ തമാ)=ഒമധ്യഗൾപ്പിതു പോവെ ദംഭീരമാധ്യി, ആം
മി=പറഞ്ഞു.

പുത്രഃ— സ്രൂവശൻ.

രദ്ദ'രം റ്റ.

(രാവണനം കുഞ്ചരണം തച്ചില്ലശ്ശ യുലം.)

[പദം 19. രാവണൻ]

(പല്ലുവി)

ആഹവമമമിഹ തേ കളിത്തിട-
മേഹി ധനാധിപതേ !

(ശാസപല്ലുവി)

സാഹസരമിദമറിക 'രണത്തിന
സോഫമേവ' മോഹമിന്ന വിഹലം— ആഹവ...

(ചരണം ഫ)

അഹിതം മമ വിഹിതം
മദസഹിതം തവ ന ഹിതം ;
മഹിതാജപടലവിള്ളുമഹാനല—
ഹേതിതനിലാഭ്രതോസി നിയതം— ആഹവ...

(ചരണം എ)

ന പലായനവപലാ യുധി
ഗ്രപലാർകരം സബലാ
വിചുലകവമുവർക്കോന സസ്യതി
കിം പ്രയാഹി സംപ്രധാരതോ നഹി— ആഹവ...

[പദം ഫം]

പല്ലുവി. നിന്നീര യുലുഡം താന് തീക്ഷ്ണം. എന്നി=വന്നംഡം.

ശാസപല്ലുവി. ഏന്നാട് എതിർക്കാൻ മുഴിപ്പരു് അത്രുന്നാം സംഹസ
മംണണന് ധരിക്കുക. യുദ്ധത്തിന് 'സോഫമേവ' (തത്താദ്രജനായ ഞാൻ
മാനും ഒക്മനാധിക്കുള്ള) എന്നുള്ള മോഹം നിക്ഷേപമാണ്.

ചരണം ഫ. നീ ശാഹരാരാത്രാട്ടക്രൂംവല്ലും എനിക്ക് അഹിതംവെ
ള്ളത്രു് നിന്നുക്ക് നല്ലതിനല്ല. പ്രശ്നപ്പുണ്ടായ ദ്രിഢാജ്ഞാട്ട ബഹമംകന്ന വൻ
ത്രിയിഞ്ഞര പ്രാലഭിക്ക നീ നിശ്ചാരായും ഹോമിക്കൈപ്പുട്ടവനായിണ്ണിക്കും.

(ചരണം ഒ)

ജള! കാണിയുമിളകാ ദശ—

ഗളകാമിതമളകാ

അളയമയൽ മുത്തുന്തനിനുവ—

നിഃസ്പൃതങ്ങൾ വിസ്‌മുതങ്ങളുപ്പടാ—ആധവ,...

(ചരണം ദ)

മനസാപി ച വചസാ തവ

ഗിരസാ കയ സഹസാ

നമനമമിതസ്ഥിതി മത്പദ്ധപയ—

കമലമതിന ശമലമൊഴിയവാൻ തവ— ആധവ... .

[എഴുകം റ. റ]

തദന തദനജാതജാതവേദ—

സ്യധികരണാസഹനോത്തഹേതിജാലേ

ജപലതി രണ്ടുപേരു തദ്ദിപ്പണാം

സ നിയന്ത്രണ ധന്തോ ജഗാദ വാചം.

ചരണം ഒ. സഖലാഃ റൂപലാഹികരി ഘുഡി പലംയനചപലാഃ ന; സല്പ നി ഉഹംകോം വിചുലകമം; സംപ്രഹാരരഈ നഹി പ്രയാഹി കിപി എന്ന് ശാന്ത്രാം, ബൈവുക്തരായ രാക്ഷസനാർ ഘുഡുന്തിൽ കാടികരും ഘുന നിസ്തുരമംസ്തം, ഇപ്പും ഭവേത്രുന ചേംലും അവത്രട ബുദ്ധമാന്ത്രം വള്ളര സംശ്രം തുട്ട്. ഏതു? ഇനിയും രജാംഭ്രമഞ്ചിൽ നിന്നും നീ പിൻ തിരിയുനിസ്തു? റൂപലാഹികരി=നരമംസം ക്ഷമിക്കന്നവർ.

ചരണം ഒ. കംണിയും=ജാലുംപോലും. ദേഹത്കരമിം=ഭാക്ക മൂന്നൻറ ഏതുരാം. അക്കിക്കാ പ്രളിം. അയതി=ജാതുക നാശം താടിയും. മു മുതനിപ്പിച്ചവനിസ്തുരാഡി=മുതഭാവേന വന്ന യക്ഷനാൽ അറിയിക്കാപ്പുട നിവെറ വാക്കരാം.

ചരണം ര, അഭിതസമിതി=ജാട്ടവരു ഘുഡുന്തിൽ. രഭലം=അഹ രാധാ, നിംഗൻ ഭവരംഡാ തീരവൻ ഭലംരമായ ഘുഡുന്തിൽ എന്നറ കാവിജാപ്പും മനസ്സാകാണം. വചസ്സാകാണം റിരസ്സകാണം ഹടനെ നമ സ്തുംരം ചെച്ചുക.

[എഴുകം റ. റ]

തദന=ശതിന ദംശം, തദനജാതജാതവേദസി=അഃബുരാനജൻ (ശാവ സന്ന്) ശുചന ശനനവൻ. ഗാധികരണാം. ഓചേ=സഹികരണ ഞിൽ തിരു

[പദം 20. കമ്പേരൻ]

ഒരാധനം—ശാട്ട്

(പല്ലവി)

ഉള്ളംഗ്ലിതനീതിമതാ—
മുഹകാരമേവ ചെവരം

(അക്കപല്ലവി)

ഇല്ലൈകിലുമിനു ഫലം തവ
നല്ലതുചൊന്നതിനാൽ ദശാനന—ഉള്ളംഗ്ലിത....

(ചരണം മ)

ചോല്ലുള്ള സത്രകൾക്കുണ്ടും വളരുത്തുക നല്ലതിനായുംവരുമോ—
അതു

കൊള്ളുത്തു തന്ത്രം രഖുകയും കയാലേ വെവരമുള്ളിലും തുന്നിയും
തെല്ലും മടിയാതെ പോരിന്നുത്തതു നല്ലതിനല്ല ദശം—യുഡി
നില്ല നില്ലുടായിനില്ലുനീയെന്നാൽ ചോല്ലു നടത്തിട്ട—
വേൻ ദശാനന !—ഉള്ളംഗ്ലിത....

അംഗത വൻപിച്ചു പൂബകളുടെ അട്ടങ്ങംട കുടിയവനായി (ലക്ഷ്മിനിനും
പൊറുക്കാൻ വഹിയാതെ മഹാശാന്തിജ്ഞാനാശും അട്ടങ്ങംട കുടിയവനായി എ
ന്ന് റംവണപക്ഷത്തിൽ). ഇപ്പതി (സതി)=ഇപ്പലിക്കുന്നും, റിപ്പണം=ഈ
ആക്രിക്ക്. നിധനഃ=മുത്തുകാരിയായ, സഃ ധനഃ=അതു കാരണമെന്നും, ത
ദിനഃ ഉപത്രഃ=എത്ര ആശാനം ശ്രാവിച്ചിട്ടു് (ജുലംതിനും സന്നദ്ധനാഡിവ
ന്ന്) വംചം ഇംഗം=പറഞ്ഞു.

പുഞ്ചം—പുഷ്പിതാശ.

‘അധികരണാംസഹായങ്ങളാലേ’ എന്നജ്ഞ ശ്രീംപദത്താം അഥി
യംഗിട്ടുള്ള ആപണം സമർത്തിച്ചുണ്ടായിരിക്കുന്നു.

[പദം 20]

പല്ലവി. നീതിയെ ഉള്ളംഗ്ലിച്ചുവൻണ്ണു് ഉപകാരം ചെള്ളുന്നതു തന്നെ
സത്രജ്ഞു് കാരണമണ്ണേം.

അനുപല്ലവി. ഇല്ലൈകിൽതനെ നിനക്കു് നല്ലതു പറഞ്ഞതിനേരും ഫല
മാണു് ഇന്നു് എന്നു ആശാവിക്കുന്നതു്.

ചരണം മ. ഇന്നിയില്ല നീയെന്നാൽ ചോല്ലുനടത്തിട്ടുവൻ=നിന്നെ
നാമാവരണം ചെയ്യുന്നതിനീതും കാരണം,

[പദം 21. രാവണൻ]

(പല്ലവി)

രേ രേ ധനനായക ! നിന്മെമാഴി
ചോദ്യവത്രോ സമരേ ?

(അന്നപല്ലവി)

പാരേജലരാശി പുരോധ്യാ
ഭീഷവായോടിയ നീ ജളാശയ !— രേ രേ !...

(ചരണം ദ)

പോതം പോതം യുധി പെഞ്ചഷം ചൊന്നതു ധീരമതേ ! പഴ
തേ-അതു
തീരമിന്ന മമ നേരെ നിന്ന ക്ഷണാനേരം പോതത്രൈക്കിൽ
ദായക്രമപരിപാടനചാത്രരി മാത്തനാബന്ധിലും—ഖനാ
മേരവോട് ചെന്ന നേരിട്ടുകിലെലാങ്ങ സാരമില്ലെന്ന വരം—ജളാ
രയ—രേ ! രേ !...

[പദം 20. കബേരൻ]

(ചരണം ദ)

നിന്മലമാനസരാകം മുനികട കുമ്ഭവിാലുതം ചെയ്യും-ദ്രീജ
ധമ്മദാരങ്ങമെന്നയാളു കവന്നതും നിന്മരിയാദമഹോ
സമ്മതമണ്ണോരു നാളുമേവം കലധമ്മവിശ്വം ചെയ്യാൽ—
യുധി
മമ്മവിഭേദിവിപാഠനംകൊണ്ടു മുമ്മം തീർത്തിട്ടവെൻ ദണ്ഡാ
നന—ഉപ്പുംചിത.

[പദം 21 ദ]

അന്നപല്ലവി. സഖാജനിന്നപ്പുറഞ്ഞുള്ള വുരഞ്ഞിൽ (ലക്ഷ്മി) നിന്നം
ജുലുന്തിക പേടിച്ചുാടിയ മുഖംവുലിയെല്ല നീ ? (എൻപും വശരൈ ദരിച്ചിര
നീ കാബേരനു ജുലുന്തിൽ തേരും പിട്ടിട്ടംനൊപ്പും രാവണൻ ഏ വുരഞ്ഞ
തന്നെ അവംസന്മാദിയയ്ക്ക്.)

ചരണം ദ. മാരുതാസ് മരശ്ശട്ടിക്കൊക്കു തകംക്കവംനുള്ള സാക്കർം
ഉണ്ടെന്നില്ലെം മഹാമേരാപ്പർവതാണാടു ചെന്ന് എന്തിപ്പുംനുള്ള ഒക്കലുംപും ഇ
ക്കുപ്പു വരക്കാണ്ണിക്കു.

[പദം 21. രാവണന്ത്]

(ചരണം 2)

കണ്ണഗതപ്രാണനാകിയ നിന്നുടെ കണ്ണകവാക്ക രൂപമാ—ഒരു കണ്ണനോടേരു ജയിപ്പതിനാരാണമുണ്ടാകയില്ല ദുഃഖം; പാശഭാത്യനാളിമീവള്ളുമായോധന കണ്ണതില്ലെന്നവരും—

ചെററു—

മിണ്ണൽ ക്രടാതെ വരകു രണ്ടത്തിൽ നീ മണിക്കൊല്ലാകുമതേ!—
ജീളായയ!—രേ! രേ!....

[ദ്രോക്കം 2 നു]

അതുശ്രേഷ്ഠപ്പീ നിശാചരം പ്രശ്രൂതാവേശാവഗ്രേ മന്ത്രിണാ—
പ്രാണാഹാരാ—തബാന്ത്രഗാണിതാരീരാദ്രോക്കാക്കത്രാ/വിശൻം;
ശ്രേപത്തത് പിരിതാശവംശകലശാംഭോരാശിനേനശാകര—
നീഡായാകാശനികാരംപ്രേരലയഭ്രാരാശിസ്തൈ/ജ്ഞംഭത.

[പദം 20]

ചരണം 2. ചപിജയക്കമാടാഞ്ഞം = ചപിജക്കം അട ധന്വത്തികൾ.
കാലയക്കവിചരംധം=വർണ്ണംനുമധ്യമം ജ്ഞാഥിച്ച് ആതിക്രമം. മന്ത...രണം
=മനം ചിക്കക്ക വിംശംഞ്ഞം (കണ്ഠരം അയുക്കം) കൈംണം തിളി യുലം.

[പദം 21 മ]

ചരണം 2. കണ്ണകവാക്ക്=ദിഷ്ടവചനം. ആയോധനം=യുലം. ഇ
ഞങ്ങൾ=ഉചിവം.

[ദ്രോക്കം 2 നു]

അതുശ്രേണ അച്ചി=ഭിക്ഷപാലനം (ക്രമവരഗം) നിശാചരം പ്രശ്രൂതാവേശാവ
ശാവഗ്രേ (സതി)=രാക്ഷസംശാപനംധ രാവണനീരു അയുക്കഴിട അതുമ
തനക്കു അവശംനായിത്തിനിന്തപ്പും. തബാന്ത്രഗാണിതാരീരംഃ=ആരു രാവണ
നീരു മാനാഞ്ഞരംഃ ഇരയാൻിത്തിനു റഹീരഭന്താട്ടക്കുടിയവരംധ. മന്ത്രി
ണാഃ ചാപി=മന്ത്രിമാഞം (ക്രമവരമന്ത്രിമാഞം) ഭാരകാക്കത്രാ=ദിവാംബവഗ
ഭന്താട്ടക്കുടി. അതു=ഡൈനാനിന. എന്തും അച്ചിഞ്ഞം=ഭിക്ഷിനെ (തണ്ണേളി
ടു പാട്ടുടിട്ടായ മുഖാരാത്തിനിനും) ആച്ചിച്ചു. തന്ത്രം=ശാരൂഹകാഞ്ച്. റൂപ
ത്രം=ഭൂട്ടന്തലനാം. തന്ത്രം=പിരിതാശം...രാശിച്ചു രാക്ഷസവംശംകനാ വം
ഡ്രാഗിനിൽ ഉണ്ടിച്ചു ചപ്രാഞ്ഞ കാണിയും കാശാപ്രാശവും മടക്കാധരവും ആയ
കീരിഞ്ഞിപ്പാം. ഏപ്രൂണിക്കു=വർഖിച്ചു,

പുന്നം ശാന്ത്വലവച്ചിപ്പിയിനം.

[ദണ്ഡകറ]

[പദം മ]

എണ്ണാങ്കചുവസ്സവിബാണാങ്ങളേറ്റലിൽ
വിണ്ണാളു സംയതി തള്ളം;
പരവര്ഥമിയന്ന ; പരിജന്മുഴന് ;
നമ്പിയോട് നവനിധികൾ ചെന്നടക്കാട്ടത്വനെ
നന്ദനവന്നതിൽ നടന്ന.

[പദം ഏ]

ഹാഹാരവം കപചന ഹീഹീരവം കപചന
ഹാ ഹന്ത ഹന്ത ജനനോഹം ;
ഹത്വിമതശേഷം ബലഞ്ഞനശേഷം
നിശിചരകലാധിപതിനിതിശരഹീധയോട്
ഭിഞി ഭിഞി നടന്ന ഗതരോഹം.

[പദം ഓ]

സീമാതിപാതിഇജ്ഞമാ ദണ്ഡസ്രൂതി-
രാമാഖലാജനകദംബം
അധരജിതബിംബം സുലളിതനിതംബം
വിവിധധനനിചയമപി വിശദമണിനിവഹമിവ
ഗിവ ഗിവ കവൻ ബത സർം.

[ദണ്ഡകറ]

പദം മ. എണ്ണാകചുധസവി=പരമഗിവഞ്ചര മിത്രം. സംയതി=
ജുലത്തിൽ. നവനിധികളുടെ അധിഷ്ഠാതൃത്വത്തോരും തുതജനത്താപുംവം
കരബുരബന ഏട്ടുത്തകാണ്ട് നാലുനാലുനാഞ്ചിലേക്ക് തിനിച്ച്. കരബുരം
'മഹാപദ്മ' തുഞ്ഞിയ കംപന നിധികളുടെ നാമനാണ്ട്ലോ!

പദം ഏ. കപചന=കരിക്കുള്ള. ഹതവിമതരശൈക്ഷം=കരാപ്പല്ലട്ടുവൻ
പോകും രാവണാന്തരക്ഷമുള്ളെട പരിഞ്ഞുംബാം. രാവണാഞ്ചുരം
ടെ ഉപദേശം സഹിക്കുമറിയാത കരബുരം പരിഞ്ഞുമംഡ സേന യും
രുംപരമ്പ്രാം നന്ദിച്ചു ദിനംതോരും നാലുഞ്ഞന്തന്നു,

[പാഠം ഒ]

പ്രാണാധിപാ സമിതി കാണാതെയങ്കു ചില-
രേണായതാക്ഷികരം കർത്തവും,
പല വഴി തിരഞ്ഞും, ചില മൊഴി പറഞ്ഞും,
അസ്ഥിമതിയെബാവര മുഖമണി കത്തി സാത്രുമഷി-
കണകലുഷിതാന്തമത്രുന്നേരം.

[പാഠം ഒ]

നേത്രാംബുദ്ധരമതിമാനും ഗളിച്ചുത്തിന
പാംതും ഭീമ്പ ക്രവകംഡം,
ശുളിതഗിരിഡംഡം, മിളിതഭയകന്ദം
അതിവിവരമെടുമ്പുളവതിനാട രേംകോണ്ടു
കതിപ്പയപദ്ധതിവൻ നിന്നും,

[പാഠം ഓ]

പ്രാസാദത്രൈകളിലാസാദിതാ വദന—
ഭാസാ ജിതാംബുദ്ധയമാലം—
സ്നേഹയവതിബാലം അതിച്ചപ്പലയിലാ
ഡണാധണിതമണിവലയമുരസി കരതാധനമാ—
• ടണിക്കഴലിമാതട വിലംപം.

പാഠം ഒ. സിംഹതിപാതിഭ്രാംഗമം=നിസ്തീര്മംഡ ഭ്രാംഗവരത്തോടുകൂടി യവൻ. എക്കിരാമംഡവലംഡനകകംഡം=സുഖരികളംയ സ്ത്രീഡനണ്ണളിട കു ത്രഞ്ഞ. അധിരജിനിവിംബാം (നാധരണം റയികൾപ്പുട താണ്ടിപ്പുശ്രേണംട കുടിയത്രു്) സുവളിനിംബാം (മൊഹനമംയ നിന്തംവരത്തോടുകൂടിയത്രു്) മുവരന്നും അക്കിരാമംഡവലംഡനകകംഡം ഏന്ന ദ്രിതിയാന്തരംയ പദ്ധതികൾ വിശദ്ധണണാം കൂടുന്നു.

പാഠം ഒ. അണിമതി...നേരം=അപ്പോൾ ക്ലൂസിരോടിടവൻ മ ക്ലിക്കലംഡകാണ്ട് കുപ്പുപറിയ ഉച്ചമുട്ടുകൂടിയ അവരുടെ മുഖം ചാറും കു ത്രു തല്ലുര വഹിച്ച. (അ സുഖരികളിട നിംബലമായ മുഖം അപ്പോൾ മാത്രമാണ് കുക്കിയായ ചാറും സാദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കിന്നതു്.)

പാഠം ഓ. അക്കിരാമംഡവലംഡനകിന്ന പതന്ത്രിന്ന് പാത രൂപയി ഭവിച്ചും പാവതാരാനിരിക്കു സാംഗേരാ ജൂഡകിയിട്ടുള്ളിരും. ആയ ക്ര

[പാഠ 7]

ഉള്ളം പദ്ധതിക്കുടെ സംഭയം തൊഴുന്ന വയ—
മല്ലയം തന്മേഖലമവിളംബും
ഇതി രിപ്പോർട്ടം ബെത്ത് നിരവലംബും
വടിവിനൊടു രജനിചരണക്കിയിലണിയുന്നമണി—
യട്ടിമലരിൽ വീണു സക്രംബും.

[ദ്രോകം 7]

ആര്യഹ്യ പുഞ്ചകമബസയ സഗണ്ണലീല—
മാലോകിത്രം തദര ശ്രൂരബൈലവലക്ഷ്മീം
ആപാദയൻ നാണ്പി സിലബയുജനാനാം
നീലാംബുദ്ധിയിഷണാം നിരഗാദകാണ്ണേ.

കുലം ദയംകൊണ്ട് ചവലിക്കുന്നതിനീക്കും. ഇളവതിനാട്ടുണ്ടാകുന്ന വിശ്വനം. കതിപയപദ്ധതി=എതാനം. അട്ടികൾ. കതിപയപദ്ധതിലും നിന്നും എന്ന് ‘ശ്രൂരാദിതാ’ എന്നതിനാട്ട് അന്വധിക്കുക.

പാഠം 8. ആസാദിതഃ=ചെന്നാതിയവാം. വദനംസാ ഡിതം സ്വീകരിക്കാം മാലും=മുഖജ്ഞാദു ദോഢകാണ്ട് പക്ഷമുംവയ ഇതിച്ചിട്ടിള്ളവൾ.

പാഠം 9. പദ്ധതിക്കുടെ ഉള്ളം പാഠം 8=കാവിണാവയ. വയം=ഞങ്ങൾ, രജ നിച്ചരാട്ടടിയിലണിയുന്നമണിയട്ടിത്വരിഞ്ഞ=രാ ക്ഷണമുകുടെ ദീര്ഘാലക്കാര മായ രന്നത്തിനെൻ്റെ (രാവണാനെൻ്റെ) കാല്പന്താരിൽ.

ജുഖാനന്നരം കൂടായ ശോകസ്ഥാപമായ അവസ്ഥമെയ വള്ളിക്കുന്ന ഇള ഭാഗം കുവിയുടെ ക്രാനംസ്ത്രയുംബന്നാരുറിയെ വിഹദമാക്കുന്നു.

[ദ്രോകം 8]

തദര=അതിനശേഷം. സംഗ്രഹം അബസം=ഫറന്തരമുംരംടക്കുടിയ ഇവൾ (രാവണൻ), സംഭവിയം=ഭിവയേയാട. പുഞ്ചകം ആര്യഹ്യ=പുഞ്ചക വിമാനത്തിൽ കയറി. സിലബയുജനാനം=സിലബംഗനകരക്കുക്കും. നാണ്പി=ആകാശത്തിൽ. അകാണ്പി=അപ്രതിക്ഷിതമായി. നീലാംബുദ്ധി യിഷണാം=കാർക്കംണഡങ്കനിരയെന്നുള്ള സ്വീലിയെ. ആപാദയൻ=ഇനിപ്പി ക്രന്നവനായിട്ട്. ഒക്കരബൈലവക്ഷ്മീം=കൈവല്യാസലക്ഷ്മീയെ. ആലോകി തം=കാണ്ണന്തിരവേണ്ടി. നിരഗാക്ക=നിർഹമിച്ചു.

പുത്രം;—വസന്തതിപക്കം.

ആകാശമംഡലണ സംബന്ധിക്കുന്ന രാവണനം ക്രൂരകായം താകാലത്തിൽ ഉംഗമിച്ച കാർക്കംണഡങ്കനിരയാണെന്ന എന്ന ശേം സിലബംഗനകരക്കും ഇള വാക്കി.

[എഴുകം ട പ]

ആരജ്ഞ ജിതപാ ജീവന ചപലിതനിജ്ഞിജാതേജസാ രാജരാജം
രാരാജദപാജിരാജീഗജപദജരജോജാലത്തുഷ്വശജലാബൈഃ
ജ്യാദേഹംവ്യാജഭാജാ ജഗതി ജയമയം ജാപയൻ ചാപവല്പാ
രാജാ സജാതമോദപ്രജമനജ്ഞിജാം രാജതാഭിം ജഗാമ.

[എഴുകം ട സ്. സാഹരി—ചെസ്റ്റ്]

ഉത്തരംഗോദജടാകടാഹകലിതോ ഭസ്മാവദാതല്ലതി—
സൗന്ദര ജദ്മരാജതാവലധിയം തനപാൻ ജഗദപദിതഃ
വിജ്ഞഭ്ര ത്രിശിവം സലവിലമവനെ തിഝുൻ പുരദപാരി തം
ദ്രോപാ യാന്തമഹിന്തയൽ സ ഭരവാൻ നന്ദിതപരസ്യാംപ്രതം.

[എഴുകം ട പ]

ചപലിതനിജ്ഞിജാതേജസാ=കർമ്മിവരിഃനാ സപബാഗ്നിപ്രതാപംകൊ
ണ്ട്. ആരജ്ഞ=ഘാലിക്. രാജരംഭം=ക്രമേരന. ഒവേന കിതപം
=വേദത്തിക ഒധിച്ചിട്ട്. രംരാജലപാജി...ഒലാബൈഃ=അതുനം രേംബി
ക്രാന കതിരജ്ഞിത്വിഷ്ണവാണു. ആനക്കളിച്ചാണും കംലടിയേറര പൊങ്കിയ
പൊടിച്ചുടനും രംഗാക്ഷിക്കന സദാദ്വാതരംടക്കിച്ചവനം. സംഖ്യാതം...ദ്ര
ജാം=സഹാപ്പരാവ സംഗതിക്രഷ്ണക്രന്തിയ നരാനന്ദനാത്മക (രാക്ഷസനം
അടച). രംജാ അയം=രാജാബിം. ആയ ഇഴ രാവണാൻ. ജ്യാദേഹംവ്യാജ
ഭാജം=ബനാനോംബിഡിനും ദ്രാജവതെ ഭജിക്കന. ചാപവല്പാം=വിജ്ഞം
ടിക്കാണ്ട്. ഒഹതി=പലുക്കത്തിക്. ഒയം ഒപയൻ=ഒയമന്ത്രാത്മ ഒപി
മുഖിക്കനവനാക്കിട്ട്. രംജതാഭിം=കൈലൂംസത്ത. ഒരാമ=പ്രാപിച്ച.

ഡുണം :—സ്രൂപ്യര.

[എഴുകം ട സ്]

ഉത്തരംഗാദജടാകടാഹകലിതഃ=സൗന്ദര മർണ്ണമംയ ഒടംഭാരം ചേ
ന്നവനം. സൈമരംവദാതല്ലതിഃ=സൈമരപന്നക്രമണ്ട് പരിനുമോയ കം
നിവേംചന്ത്രന്തിയവനം. ജഗദപദിതഃ=ജലംകവപിതനം. തനപാ=ഉചക്ക
കകാണ്ട്. ഒറ്റമരാജത്വചപലധിയം = ഒറ്റമരമായ കൈലൂംസപംവത
മംഗനാശ്ച സ്വഖിന്യ. തനപാം=ഉസാക്കന്നവനം. ത്രിശിവം=ത്രിനുവ
തന. സലവിലം അവാനെ വിജ്ഞഭ്ര=ക്രഷിയംഗി തനയിൽ ഉണ്ണിയിട്ട്, പ
രദപാരി=പുരദപാരതിക്. തിഝുൻ=നിജ്ഞാനവനം, സം ഭരവാൻ നന്ദിതപ
രഃ=ക്രാന്സ് ഇസ്പ്രതിച്ഛട്ടിനം ആയ ആ നന്ദികരാരൻ. ധാന്യം കു

രണ്ട് റോ എ.

(രൈകളാണ്. നമ്മിനുകൾ പരസ്യ രാഖണം ആദിഗോധിക്കന്ന)

[പദം 22. നമ്മിനുകൾ പരസ്യ വിചാരം]

അതിവന്മേയല്ലജവീഞ്ഞമദശാലീ
മാരാരിശൈലമതിലാരാൽ വരുന്നതും.
നാനായുഡോജജപലിത്തസേനായുൽ വേം-
യാനാധിത്യനാഭിമാനനിധി പാതന്ത്രായ.
ശ്രീരാമഗുണവിംബതചിജാതം ജയിച്ചേം-
ദ്രോതാതാപത്രം ഹി കാശനാ മുരവേ.
കമ്മീറവങ്ങൾ ഗജക്കേറു പതിച്ചുള്ളവ
കാശിതു ദയം ഷൂഢി മാട്ടനാ മുരവേ.
വിന്നത കലൻ ബഹുകിന്നരവയുകൾ
ഉന്നതഹചാതിഭരമദമോച്ചനാമോ !
കാലാരിതനാടയ ഫാലാക്ഷിയിൽ ശലഭ-
ലീലാരസം കത്തി വരുകയോ ഇന്നിവൻ.
ഈമുതിയായ ഭരകഭൃതിവനിനാ ശിതി-
കമ്മുസവിജയഗർഭ കൊണ്ടിരുവതന്നതും.

ഉച്ചപാം = പോകന അവനാ (ഉവണ്ണന) കണ്ണിട്ട്. സാംപ്രദാം = ശാസ്ത്രാം.
ഈചിന്തയൻ = വിചാരിച്ചു.

പുന്തം :— ദാക്ഷുഖവിനീധിയിരം.

നമ്മിനുകൾ നുഞ്ഞും നാഞ്ഞാക്കാക്കാനു കലിതനം ദണ്ഡവദാതലുള്ളി
യും നുഞ്ഞനാൻ വിശദമിച്ചിട്ടും തന്നതാളിയാണ് കൊചുട്ടുടിയാട ശ്രീകു
ഥാളുഗിരിശ്യാട് സാമ്പ്രദാം വ്യക്തമാണുന്നതിനാണ്.

[പദം 23]

ആരംഖം = കുന്നതിൽ. ശ്രീരാമഗുണവിംബതചിജാതം = ചാദ്രമിശ്രം നിന്നിട്ടുറ
കാന്തിസുഫറം. രോചനാ പത്രം = ഒരു വണ്ണംകുറം ചുട്ട. കമ്മീറവങ്ങൾ...
ദ്രാവേ = നിംബനാജരം ദജജുട്ടിച്ചു മസ്തകം തക്കംവാനായി അവഞ്ഞുക കമ്മു
ത്രിഞ്ചു ചാടിവിശ്രാന്തയാം ഇം വരവും ഷൂഢി പതിച്ചു മുരാറ ദംടിപ്പുകും.

[എറാക്ക് ഒ. എഞ്ചാർ.—ശാന്തി]

പജ്ഞയപനിപട്ടിപ്പോലിങ്ങതെച്ച—
സുജ്ജന്മാ ദശവദനമു തജ്ജയൻ സം
ഉപപ്രാഗ്ന്തി ത്രിഖിവസനാമബാഹ്യഭണ്ഡാ
മ്മുദ്ധത്തുക്കികരാമാചചമേഷ.

[പദം 23]

(ചരണം നി)

യാഹി യാഹി നിശാചരാധി ! സാഹസം ത്രടരായ്ക്കീ നി
ദേഹികരിക്ക ഭരാസദം സുരദൈഹദാഹകമണിരം
ത്രഹിനകലഗ്രിസുതയോടൊത്തു ത്രഷാരഭാനകലാധിരൻ
രഹസ്യി വസതി ധരിക്കേണാം ജഗദ്ദക്കനായകനവ്യയൻ.

വിന്ത...നാശം :— കിന്നർസ്തീകരി ഇം ഭാവകരമായ കാഴ്ച കണ്ണി
ഇന്നത്തേഴ്ചയ സുന്നാശിട്ടെ ഭാരതാക്ക മനമായി വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട്
കാട്ടുനാ.

കാബാരി...ഹന്തിവൻ :—പരമഗിവബൻറ അഭിമയമായ നിടിവന്നേനു
അനിൽ ഇംഗ്രാംപാറ കാനക്ക ഇംവൻ ഏന്തിച്ചുകയാണോ!

ശിനിക്കുസവിജയരംഗ് =നീലക്കുന്നെൻറ സവംവായ കുംബുരന ഒ^{ഡി}
യിച്ചുള്ളക്കണ്ണിള്ള അഹംകാരം.

[എറാക്ക് ഒ.]

പജ്ഞയപനിപട്ടി =മേഘനാദം ചോലവ മോരജ്ജിയ. വച്ചോലി =
=വാശകരാളിടക്കടി. അഞ്ചു =മൃഥവിരജകകാണ്ട് ('അനാഹിപ്പോ' എന്ന്
അതിം വരംതക്കവിള്ളും മുണ്ടിവൻ ചലിപ്പിച്ചു്) ദയവദനം =രാധാനന്ന.
ഉച്ചേദഃ തംയൻ =കരിനമായി പേടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. ഉപപ്രാം...ബന്ധഃ =
ഉച്ചലിഖന ത്രിഞ്ഞുവം കൊണ്ട് സനാമയായ (ത്രിഞ്ഞുവം ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്) ദേഹ
സിംഗാരാച്ചത്തിയ. സം =ആര നാഡിക്കപരൻ. ഇൻവുന്നാളുകടികരാഹി =
മെല്ലോട്ടുകും ഉയൻ ചുള്ളിന്തെ പുരികക്കുടികൊണ്ട് ഭീഷണമാക്കം വ
ണ്ണം. ആചചച്ചോ ച ഹി =പഠികയും ചെയ്യുവല്ലോ ।

പുനാം :—പ്രഹർപ്പിണി.

ചുവ്യപ്പുംതിരിലെ ‘നാചിനയർ’ എന്ന ത്രിയായാഴ്ച ‘ശ്രൂചച
ദശി ച’ ദാന്ന് ചുപ്പം അരപ്പയിക്കു.

(ചരണം ഒ)

കാലകാലന്ദ്രേഷ്ജിനപരിപാലനെനകപരായണൻ
ലീലയാ കമലാസനോതകപാലമാല ധരിച്ചുവൻ
നിടിലതകപട്ടനയനചണ്ണമുള്ളതാശകണ്ണകരണ്ണങ്കേ
തിജഗദണ്ണകടകാഹകോടി കരിച്ചിട്ടന മഹേശപരൻ.

(ചരണം ഒ)

ശ്രൂലസുവിനിവിള്ളുദിക്കരിജാല്ലീഷണന്തർന്നനം
മഹേശയാ ത്രട്ടന മദ്ഭൂത നീലവോഹിതനോക്ക് നീ ;
വികടകടിലജടാവിലട്ടനവിധുതജലദലപാകലം
പ്രകടപദ്ധതിചടപടകായിതകമംവരദുഡകപ്പുരം.

(ചരണം ദ)

ആരക്കുമീവഴിപോകയില്ല ചരാചരാന്തരവാസികൾ
നീരജോദ്ദേഖനങ്ങിലും സുരവാഹപരിസ്ഥിതാശനങ്ങിലും
ചരണങ്ങൾപരിചരണപരജനിമരണാസ്ഥനാശനം
ഭരിതഭരനിരതിമിരവരകരഹരനെയോത്തതിലിൽത്തിയാൽ.

ചരണം ദ. യാഹി=പൊരുളും കു. ഭരാസം=പ്രാപിക്കവാൻ ഭജ്ഞ
രഹംയുള്ള. സ്വർഘദാഹക നാനിം=കുംഭക്കൾ ശ്രീരം ഹോസ്റ്റിച്ചുവണ്ണൻ
ഭവനം. ഇക്കാരണാശകലാധന=ഭാവിച്ചിക്കുച്ച ധരിച്ചിട്ടുള്ളവൻ. രഹസ്യി
=എക്കണ്ടാനിൽ. വസ്തി=വസിക്കണം.

ചരണം ദ. കമലാസനോന്ത...യരിച്ചുവൻ=ബാണ്യ ശിരസ്കുളം തു
ടിയവനംയിന്നന മുഖാവിന്നൻ ഒരു ശ്രീരാസു വാണിജ്യം ആ തദ്ദേശം ചുകേം
അഭിട്ടുള്ള മാല ധരിച്ചിട്ടുള്ളവൻ. നിടില...കരണ്ണക=കനറിന്നടക്കാഡിലു
ം ഒരു വൻകല്ലുകളാ ഫലംരാഗിക്കണ്ണകരണ്ണക്കരിക്ക (കരണ്ണകംതുക്കിനിലിലു
ള്ള ഫലംരാഗിക്കണ്ണനിൽ.)

ചരണം ദ. അഹവാംനും കാണ്ണാവവന്ന വസ്ത്രിക്കണ. ശ്രൂല...നന്നനം
=ശ്രൂലംഗ്രാമത്തിൽ താച്ചു ദിനുംജാംബുളും ദേഹരമംയ രൂപം. ഏല
യാ =വിംഗംദമുംയിട്ട്. മദ്ഭൂത=എന്നം സപാഹി. നീലവോഹിതൻ=
നീലവും ചുവപ്പും ചേടന വർഷ്ണാശങ്കാടക്രമിയവൻ (രിവൻ) വികട...എ
ടാക്കവം=വിസി തൃത്വവും വകുവും അരയ ഇടയ്ക്കു ഉറസ്സുങ്കൊണ്ട് വിംഗം
ണ ഇരുക്കുപ്പുട രേഖാച്ഛിടക്കേണ്ടാണ് എരുക്കലമാം സ്ഥാം. പ്രകട...എപ്പുരം=
പ്രകടമായ കാല്പംചവിട്ടുകൊണ്ട് 'ചടപട' രൈപ്പുഞ്ഞുകൊട ഞൗഡിയുന ആചിക്ക
ം ശ്രീവിംഗൻ കട്ടിക്കുടിയ മുരം സാടുകുടുടംവസ്ത്രം. ഇവരണ്ടു നട്ടതനം തു
ടങ്ങന്നതിന്നും പ്രകാരം കാണിക്കണാ.

(ചരണം റ)

കാളക്രുടവിഷാനലാശനകേളി മെയ്യു ദയാപരൻ
 കാളികാരവികഖൂണട ത്രുവികാളമളികവിലോചനം
 ത്രിപുരസ്വർഗ്ഗാകലഘദബൈ സേനിതഭാസിതമാകയാൽ
 സപ്തി പാരമറിജതിടാതെ നീ സപ്തി ചെന്നതിൽ വീഴുക
 യോ?

[പദം 24. രാവണൻ]

പത്രവരാടി—ഞടന.

(ചരണം മ)

പ്രാതൃത ! വാനരാതുതേ ! ചാകവേണ്ട രൂപമാ മുഖ !
 പോക ! പോക ! ചൊന്നതെല്ലാം പോകമിന്നറിയും താനം.

(ചരണം ഒ)

കപ്പുകാലാനലൻ പോലും മത്ത് പ്രതാപേ ദഹിത്തുപ്പോം
 അപ്പുസാരനാം നീയെന്നോടപ്പിയം മൊല്ല് വത്രമന്മോ !

(ചരണം ഒ)

ശങ്കരനാനാലുമെത്രും ശങ്കയില്ലിക്കിവരാട
 കിക്കരനാം നീയോ പിന്ന കിം രൂപമാകമാമോവം ?

ചരണം റ. ചരംചരാന്തരവാസികൾ=ചരംചരാന്തരവാസികൾ=ചരംചരാന്തരവാസികൾ ദിവാകരനിന്ത്യിൽ വസിക്കുന്നവർ. നീരാജാദീപവൻ=മുഹമ്മദ്. സൂര്യം ഹവരിപ്പുവൻ=ഡേവേസ്രൂപൻ. ചരണം..നാശനം=കാംബിണ ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ തന്ത്രപരായവാടുടെ ഒന്നന്മരണാനുപരം ദിവസത്തെ നാശിപ്പിക്കുന്നവനെ. ('ഭരത...ഹരബന' എന്നതിന്റെ വിശ്വാസം) ദരിത...ഹരബന=പംപാരണങ്ങളുടെ അഖാന അഖാകാരത്തിൽ സ്വന്തനായിട്ടുള്ള ദിവസനു.

ചരണം റ. കാളികാരവികഖൂണ=കരംതന്നിം ചേക്കു കണ്ണശ്രീനാഥ ത്രുടിയവൻ. ത്രുച്ചികാളം=ശാഗി പ്രലിക്കന്. ശാശ്വതവിലോചനം=നെറിയിലുള്ള കണ്ണും. പരമഗിവിവൻറെ തീകാളം നിടിലും..ആസിന്നും വാഹിക്കും. ത്രിപുരസ്വർഗ്ഗാതം കാമസം ആകുന്ന പുല്ല് ത്രിട്ടാഞ്ചേരിടട ചാംബൽക്കും സാംഭവിക്കും. പരമാത്മാവിശ്വാസം ആറിയംതെ ത്രപ്പും നീ ചുപ്പേന്ന് അഖിജ്ഞ ചേരും വിഴാസ ക്രൂഡൈക്കയാശണം ?

(ചരണം റ)

ഇത്തുണിലോകീനാമൻ ഞാനെന്നർത്ഥമുള്ളിരിയും നിന്മുറ നാമ-
നിതനാഴിമുള്ള ഗവ്മതു തീരമറിഞ്ഞാലും.

[എരുകും ഒമ്പ്]

നിരാകൃതിം യദത്തു വാനരാകൃതിം
സ നാഡിനം ശിവരിശ്രാസനങ്ങിനം
തദാഹവോഗ്നിപ്പിതി ഭ്രദ്ദന്തു ഭ്രദ്ദാഹവോ
യുഗാന്തരാത് സ കുപിഞ്ജായുഗാന്തരാത്.

[പദം ഒഴി]

ചരണം മ. പുതു !=തൈല്ലു. സംസ്കാരം സിലമിച്ചിട്ടില്ലാത്തവനേ !

ചരണം ഓ. ഒക്കരൻ അന്നാധാരം ഒരു പേടിയില്ല; പിന്നെയും
ഒന്നും അവക്കുന്ന ഭ്രദ്ദനായ നീ?

അലക്കംരം :—അത്മപത്രി. ‘അർമ്മംപത്രിയിൽക്കൊ പിന്നെ ആല്ലാ
നില്ലെന്ന ആക്തിയാം’ എന്ന ഉക്കണം.

ചരണം റ. ത്രിശ്വാസീനാമൻ = ലോകത്രയാന്തിനം. നാമനായിട്ടും
വക്ക്. ‘ത്രയാനം ഉല്പാക്കം സമാഹംരം ത്രിശ്വാസീ’ എന്ന് വിശ്വം.
‘നിന്മുറ നാമക്’ ഇത്രനാളം’ എന്ന് പദം കൂട്ടം.

[എരുകും ഒമ്പ്]

യത് = യാതൊരു കംബനേരങ്ങൾ. സഃ = ആ രാവണൻ. വാനരാകൃതിം
= വാനരാകൃതിയും. ശിവരിശ്രാസനങ്ങിനം. നാഡിനം = പഠവക്കു വില്ലായു
ളിച്ചവനു (ശിവനു) സാന്നാക്ഷിപ്പിക്കുന്നവനും. ആയ നാഡിക്കേൾപരവനു. നി
രാകൃതിം. അതു = ജാഗതു പ്രശ്നിച്ചിബന്നായി ചെയ്യുവാ (വിത്രചിരയെന്ന് താപ
മാനിച്ചുവും). തത് = ആ കാരണത്താൽ. യദി = നിങ്ങൾക്ക്. യുഗാന്തരാത്
= ഇന്നിരോധ യുഗത്തിൽ. കുപിഞ്ജായുഗാന്തരാത് = വാനരമംഞ്ചട വാളു
പെഡപ്പെല്ലുത്തിൽ നിന്മം. ഭംഗി = ആവാദി = ദയക്കരമായ ആഘാം. അസ്ത്ര ഇ
തി = ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്ന്. സഃ = ആ നാഡിക്കേൾപരവൻ. തദം ആവി = ശാഖപ്പോൾ
പരിയുന്ന (പരണ്ണതു എന്ന് ത്രാത്മം.)

പുഞ്ചം :— അക്കിക്കച്ചിര.

ത്രിപുരസംഹാരത്തിൽ ശ്രീപരശ്രീരാമൻ സൂര്യമന്ത്രപഠനക്കു വില്ലാ
ക്കിയിട്ടുണ്ട്. ‘പുരം പുരാണം ത്രിത്യം ഭിയുഷായമാപത്രം കുംഭകരം
പ്രപന്നം’ എന്ന് ത്രിച്ചുപ്പിവിലാസാന്തിൽ സൂര്യമന്ത്രപണ്ട്രന്തരം നോക്കുക!

‘വാനരന്നുന്ന നീ നിന്മിച്ച കാരണം വാനരമാരാങ്ക വരം കാലനാശവും’
എന്നും നാഡിക്കേൾപരവൻ രാവണനു ദുപിച്ചുതാഴി ഉത്തരരാമാധാരം. കിളി
പ്ലാട്ടിൽ കാണുന്നു.

[ശ്രൂകം ഒര്]

നിസ്തീര്ണാരാജഭന്യവില്ലുണ്ടിതാദി—
രുതുശുരാസുരഗണാരഗസത്തപ്രജാലം
ചങ്കേ തദാ ധരപ്പരം സത്ര യാത്രനാമ—
ഞക്രാനിലാകലിത്തുലകപിണ്യശോഭം.

[ശ്രൂകം ഒര്]

അത്വലോപാകലിതാന്യകാരപടലം പീഡ്യശബിംഘർക്കരെ—
രീഷമുജ്ജകളക്കിതദ്ദിപ്പിത്താനിതഗ്രീക്രാലേവം തദാ
സോദ്ദേശം സമുപാഗതാ റിരിസുതാസാമാമിനീ ശാശ്വതി
സാകാഞ്ചേയ ഹാരാരഭാജ്വദമഹോ ! ഗാമം സമാലിറ്റേത്.

നിർബന്ധം അതുതിഃസൗത്രപ്പം ഏന്നമും) യാഥു സഃ നിരാത്രിഃ തം
നിരാത്രിം ഏന്ന് വിശ്രമം.

[ശ്രൂകം ഒര്]

സഃ യാത്രനാമഃ ത്രം = അ രംക്ഷണശ്രദ്ധനാക്കും. നിസ്തീര്ണം...ഭംബം=
നിസ്തീര്ണമായ ഖലം ഉള്ള ഖാദ്യം ദാനാക വിശ്രാംഗണ ഇഷ്ടമാപ്പെട്ട പർവ
ക്രതിങ്ക ആട്ടം കൊള്ളിക്ക ദേവനാർ, അസുരനാർ, രജാദേവതകൾ, നാഗ
ഔദി തുടങ്ങിയ സന്തപ്പാലഭ്രാം ചുരുടിയ. ധരപ്പരം=കൈവാസത്തു. ത
ദാ=ആപ്പും. ചക്രനിവം...ഭാരാക്കം=മൃച്ഛലികരാറിലുഴന പഞ്ചിക്കട്ടിയ
നാവല്ലം. ചക്രം=ആക്കിനീത്രു.

പുതം.—വസന്തകിലകം.

രാവണൻ യവക്കവർഗ്ഗമായ അ റിരിവിയമുട്ടും അഭ്യന്തരയാടിയപ്പും
മുഴലികരാറിലുഴന പഞ്ചിക്കട്ടനേപാലെ കൈലുംസം കാണമാറായി.
ശാലകാശരം:—ഉത്രേപുക്ക്.

[ശ്രൂകം ഒര്]

തദാ=അപ്പും. ദാരാപ്രതി=ശാവബ്ലയയായ. സം=അതു. റിരി
സുതാഭസംഭാനിനീ=അനീപാർവതിയാകന മിനല്ലേക്കരംടി. അരബാംബംകലി
താന്യകാരപടലം=മുളകിച്ചിതറിയ ഉരുളിന്നിരക്കളംടക്കുടിയതും. പി
ഞക്കബിംഘർക്കരെ=അഭ്യന്തരക്കണങ്ങളം. ഇഷ്ടമുജ്ജ...അരീക്കുലേവം
സത്തലും...കുഷംഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട കുദപ്പടയംഖം കൊണ്ട് ഇരട്ടിച്ച കാന്തി
ഞള്ളംഗയിൽനിന്ന് അനീപിളിക്കവേണ്ട ആട്ടിയതും ആയ. ധരാരാരഭംബ
ം=പരമരിവനാകന ശരത്കാവുമാധവത്തു. സോദ്ദേശം=സംഭരണംട
കുടി. അകാഞ്ചേ=അപ്പരീക്കിതമായി. സമുപാഗതം സതി=ശാട്ടതു ചെ
ന്നാണഞ്ചൊവും. ഗാമം സമാഖിപ്പ് ദത്ത=ദയമംബാണ്ണം സമാദ്യോഗിച്ചിട്ട്.

പുതം:—ശാട്ടുചവിഞ്ചിയിൽക്കാ.

[ഫ്രോക്കം ഓർ.]

തത്ത് കാലേഫ്രി പുരാതിനാ ഭഗവത്താ പാദാഗ്രനിഷ്ടീയിൽതെ
ശ്രേംബദ ശ്രേംബന്മാതാസസംഭ്രമപരിഹംഭ്രപ്രാപ്രാത്മകനാ
ലക്ഷാനാമവിശ്വക്രോഡ് ഭട്ടജാപാദ്വേക്തിസ്ത്രഭന്തർഗതാ
യത്രാന്തർവിശ്വക്രാന്നധപടല്ലിലിലാം സമാഗ്രാഹത.

[ഫ്രോക്കം ഓർ. മവമരി—ചെഹ്യട]

സാമഗ്രാന്പരിമോദമാനമാ നാമനാശിതജനാമയം
ശ്രാമമുംബുദ്ധവരാമണിയകവിരാമഭാമലഗളാഖ്യിതം
കാമിനികലിത്തസാമിദേഹമഹിഭാമദോഭിതഭജാന്തരം
യാമിനിചരലലുാമമാനമദസിമദ്രമവിഭേം ഭവേം.

പാഠവതിയെ അഭിംഗ്രൂഹമായ തിന്നല്ലെങ്കൊടിയായും ശ്രീപത്രംഗ്രാഹന
ശരം കാലഭേദമായും ത്രാപണം ചെയ്തിരിക്കും. ശരം കാലമേലും അ
സ്ഥകംരം തീരെ നീഞ്ഞിയതും തമഖ്യുറക്കാംയ അവിളിക്കല കെന്നുൾച്ചിക
മായ കൂളകും മാഞ്ഞുപായവല്ലും, പരിശ്രമോധ്യതും ആയിരിക്കുകയല്ലോ! ശ്രീ
പരശ്രമത്രപരം നാശകാരാത്ര എതായ്ക്കു അപ്രത്യേകനുത്തിനു
ഒന്നും ചാറുകലായരം. ആ കയാക്ക ശരം കാലഭേദമായുള്ള ത്രാപണം മഹി
ക്കും. അവിളിക്കല യുടെ ഏ പരിശ്രൂഢേ തന്നിഷ്ടമായ താഴ്ക്കം വാംഗനാ
ഭക്തി കൂളകും അഴിഞ്ഞുപായത്രക്കണ്ണാവാമെന്നും തുർപ്പുക്കിളിരിക്കും.
ശരം കാലമേഖലെ മിന്നല്ലെ പിണ്ട ആഫ്രേഷിക്കുക എന്നാളിൽത്തും അപ്രതി
ക്കിത്തവുമാത്ര.

[ഫ്രോക്കം ഓർ]

അമും = നാനന്ദരം. തത്ത് കാലേ = നാപ്പുംദി. ശൈഖന്മും...പ്രാപ്തും
തമനം = പാഠവ തിയുടെ സസംഭ്രമമായ ശ്രൂംഭംഗനംകൊണ്ട് സഹായിത്ത
നായ. പുരാതിനാ ഭരവത്താ = ത്രിപുരമന്നാവായ ഭരവനാഞ്ഞി. ശൈഖ
പാഠമന്നിഷ്ടിപ്പിയ സതി = പാഠവം പാദാഗ്രന്താക്ക അമർജ്ജപ്രശ്നപ്പുംദി.
വകാനാമ...പാദ്വേക്തി = രാവണാൻനു വിസ്തൃതവും ഭൂമഘും ആയ ഭൂമഘു
പാദ്വേക്തി. അന്തർഗതം (സതി) = അക്കിനിട്ടിക്കുവെട്ടതായിട്ടും. യഞ്ഞ
നും...ലീലം... = യഞ്ഞരണിനക്കുന്നു കടക്കുന്ന കരിവിന്തണ്ണുകളുടെ ലീലയെ.
സമാഗ്രാഹത = പ്രാവി ട്രി.

പുഞ്ഞം :— റാംസ്ക്രാലുവിക്രീപ്പിതാ.

രാവണാൻനു ഇയ്യവു കേരയ്ക്കളിം പാഠവത്തിനാടിയിൽ പെട്ടു നേ
മിയുന്നതിനെ കരിമിന്തണ്ണുകൾ ആട്ടും നാം ചെക്കിലുംട്ടാം ഇട്ടിരിക്കും
വല്ലുമാണുന്നും തത്ത് ശ്രീപ്രക്കിളിഷ്ടിഷ്ടും മാ വിയുടെ നബീനക്കും ചാത്രരിശ്വ
രൂപാഹരിക്കും.

രബ്രും മും.

(രാവണൻ ശ്രീപരമേഹപരന ആത്മക്ഷണക്കി അനന്തരാഹം വാഞ്ഛനം.)

[പദം 25. രാവണന്നർ സ്ത്രി]

(പള്ളവി)

പരമത്പാലയ പാലയ ഗ്രഹൻ !

(അമപള്ളവി)

ക്രി ദയാമിധ നിത്യപമതരാത്രേത !—പരമ....

(ചരണം മ)

അപരിമൈയനാം നിന്നെന്നയറിയാതെ താൻ ചെയ്യോ—
രഥരാധാക്ഷമിക്കിയെന്നരചിതം പറവത്രം;

ജംരസംഗാതമിത്രജാനപീഡനം കൊണ്ട്
ജനനീമാനസതാരിൽ ജാതമാകമോ രോഷം?—പരമ...

[ഴുകം ഒ 1]

അമ = ശാന്തരം. സംമരാനപരിഫോദ്ധാനം=സംമവേദഗംഗന്താങ്ങ്
അത്രുന്നം സഭനാക്കിക്കൊവന്നം. നാമനാതിത്തജനാമയ =നാമസക്രീംത
നംകൊണ്ട് വോക്കരട ദിവേമല്ലുംമെഖലക്കൊവന്നം. ത്രോമളഃംസു...
സാളംവിതം=നീവന്നാമരഭൂട്ടര ശാശകിന്ഹ് അരുതിവരത്തുന്നുന്നതും നിന്മലവും
ആയ ശക്തിനാട്ടക്രൂട്ടിയവനം. കംമിനി...ദേഹം=വനിതയുടെ വട്ടിവുപ്പു
ം പക്തി മുംഭം കുട്ടിയവനം (അംഗലുന്നംരിപരഹം). അഹി...ഭജാന
രം=സംപ്ലൂഹം കൊണ്ട് ശേഖരിക്കുന്ന മാംസവിട്ടതാട്ടക്രൂട്ടിയവനം. അ
സിമ്മുമവിഭേം=നില്ലീമവും ബഹുഭൂം ആയ വിവേതനാട്ട കുട്ടിയവനം
ആശ. ഭം = ശ്രീപരമാഹപരന. ദയിനിച്ചിവരവാഹം=രംക്കിസകലാവ
കാരഭൂതനായ രാവണൻ, ആനുമദ്=നന്നായി വണ്ണാം.

പുതനം:—ക്രമമജ്ഞരി. ‘രംനരം നരനരം നിരന്ന വരമെക്കിലേരു കു
സുമമജ്ഞരി’.

‘സംമരാനപരിഫോദ്ധാനം’ എന്ന വിശ്വേഷണം കൊണ്ട് രാവണൻ സം
മവേദം പംടിയാണ് ഗ്രഹംനെ പ്രസംഗിപ്പിച്ചുത്തെന്ന് സൂചിത്തമായിരിക്കുന്നു.
(പദം ഒ 1)

പള്ളവി, പരമത്പാലയ !=പരമമായ തൃപള്ളും ഇരിപ്പിടമായുണ്ടാ
ഡവ ! പാലയ=നീ രക്ഷിച്ചാലും !

അമപള്ളവി, ദയി ദയാം ക്രി =എന്നിൽ ദയയെ ചെയ്യും.

(ചരണം ഒ)

പ്രതിഭിനമടിയൻ നിന്തപാദപക്ഷജംതനെ
ആതിവേദ്യാത്മതേ ! ചിത്രേ ഗതിയെന്ന കയറ്റിനേൻ
അനിമുഖമതികളാമാഗ്രിതന്മാരിൽ ദണ്ഡം
മതിചുഡാമണം ! ചെയ്തിൽ മഹിതകാഞ്ഞുമത്രേ.

(ചരണം ഒ)

പ്രതുക്ഷം വിധായേദം പ്രകടരാജസമുത്ത്രാ
സത്തപക്ഷംഭിതാത്മതേ ! സകലം പാലനം ചെയ്തു
അധ്യക്ഷി ഭദ്രിച്ചിച്ചുമക്കു താമസാത്മനാ
ശാധ്യക്ഷൻ ഭവാനേകനപരനിലുമോ ! പാതതാൽ—പരമ....

[പദം 26. പരമഗിവൻ]

മധ്യമാവതി—ചെന്ദ.

(പജ്യവി)

വീരദശാനന ! വരക സമീരേ
ഭ്രിപരാക്രമജലയേ !

(അന്നപജ്യവി)

പാരമമോ ! വിസ്തൃതമിധ നിന്തിളജ—
സാരമിതോത്തകതാരിലിഭാനീം—വീരദശാനന....

ചരണം ദി. അചാരിമേധയനാം നിന്തിവൈടിയുടെ പ്രഭാവം അറിയാ
തെ ഞാൻ ചെയ്യേ തെരാം ക്ഷമിക്കണമെന്ന പറയുന്നതു അന്നചിത്തമത്ര.
ഒന്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഗ്രിന്തുവിന്റെ ജാനപീഡനംകൊണ്ട് അശ്വയുടെ ദാ
സ്ഥിരകേംഡം ഉണ്ടാകുന്നതാണോ ? അശ്വകാരം !—അത്മാനരന്നുംസം.

ചരണം ദി. ആതിവേദ്യാത്മതേ !—ഭേദങ്ങളുടെ അനിയപ്പെട്ടത്തക്ക സ്വ-
ശ്രദ്ധനുംചുട്ടിയ പന ! ഗതി=ഗരണം. നാതുനം ദുഃഖബുലികളുംയ
അതിനുംനാരെ ഒക്കുംകുന്നതു് ഉർജ്ജപ്പൂർണ്ണവ കാരണ്ണമായിട്ടു തീരക്കു
ക്കി. മതിചുഡാമണം ! ചത്രാവേര !

ചരണം ദി. രജാലുണ്ണസപത്രവനായി ഇക്കാണംകുന്നതെല്ലം സ്വാജി
ച്ചു് സഞ്ചപ്രഖണപ്രധാനനായി നിവീലേന്തയും രക്ഷിച്ചും അവസാനത്തിൽ
താമസമുള്ളിയായി ഏപ്പോഡിനേയും ദുനാം തുക്കണ്ണിൽ ഭദ്രിച്ചും തന്ത്രിക
വടക്കെന്നാംസു് സർവാജിനാം ഏകനായ ഫലി; മറംതമെ ഇപ്പ്. സ്വാജി
കൾക്കാംവായ മുഹമ്മദി, സമിതികൾക്കാംവായ വിജയവും, സംമാരകൾക്കാം
വായ രീവും എ കമായ മുട്ടത്തിയുടെ ഭിന്നതുപങ്ങളുംകുന്ന ഏന്നു് സ്വത്തിയ
ടെ താൽപത്തി.

(ചരണം ഫ)

കല്ലേതരമാക്കുന്നാൽ നിന്മപദ്ധതി—
കല്ലുരവേണ ജനങ്ങൾ
ഇംഗ്ലിയൻറിയർ ‘രാവണ’ കുന്നതു—
കൊണ്ടുണ്ടാക്കി മെത്ത—വീരദശാനന്ദ... .

(ചരണം ഡ)

തുഞ്ചാഫ്രം തവ സ്ഥിവചനാലിനി
ഇപ്പോൾ തെ തരവെൻ തോൻ;
ദിപ്പുചരേ മയി നയി പുനരഹി ബഹു—
കിപ്പുദശാനംഭവോ ജീവാനാം—വീരദശാനന്ദ....

[പദം 27. രാവണൻ]

പുനരീര—ചെഷ്ട!

(പള്ളവി)

പാലയ പരമത്യാലയാ മാമിയ
ഹാലവിലോചന ! ഭഗവൻ !

[പദം 28]

ചരണം ഫ. നിന്മറ അൽപ്പും തുവും ശ്രദ്ധിരവും ശ്രദ്ധയ കല്ലുരവാക്കാണ്
നിവിലജനങ്ങളും വഴിര ദയവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പുകംരദില്ലെ രവം (ഈസ്റ്റ്)
ചുപ്പേട്ടവികി കാരണം നിന്മക്ക് ഇതുഭാക്ത രാവണൻ എന്നാൽ പേര് ആ
സിലുമാംവിത്തിം. ‘രാവം തപദിയം നിറഞ്ഞ ക്ഷയത്തുന്തരം രാവണനെ
നാ.തിനംക തവ നാമവും എന്നു് ദിവസം കൈകലാംസംഖ്യാതാണം ചെയ്തു രാവണനെ
ശാന്തിക്കുന്നതായി മത്തരുഹായാണം കിളിപ്പുട്ടിൽ വക്കുച്ചിരി
ക്കുന്നതു നോക്കു. ‘രാവണൻ’ എന്ന പേര് ഭാരതനാം ഇത് സംഭവണ്ണിക
ശാഖമാണ് സിലുിച്ചിട്ടില്ലതെന്നു്.

ചരണം ഡ. അഹം. തുപ്പി=ബാൻ സഹൃദയനിയിത്തിപ്പിനിരിക്കുന്നു.
മയി ദ്രുപ്പവശ സഹി പുനഃ നാവി കീവാനാം മഹൃക്ഷുഭാനാഭേം നാവി=
തോൻ കുഞ്ഞുപ്പുട്ടവനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ (എന്ന ദീപ്തുക്കുംഞ്ഞാൻ) പിന്നിട്ട്
ഭരിരിക്കുക്കു ക്കും ദീപ്തുക്കുവും ഉണ്ടാവനാല്ലെ. പുർബം ദിപ്പി=ദിപ്പ
ചരം എന്നു് മിത്രഹം. കുപ്പുഭര=ജോചനിയമായ ശാധനം.

(അംഗപ്ലബി)

കാളകുടവിഷകവളനപാലിത—
കാൺഡിൾികകമലാസന ! ഭഗവൻ !

(ചരണം ദ)

അത്യുധമൊന്നത്തീടണം മയി പര—
മായുഹപി തവ പാഥാബോജം
അത്യത്രപോലെ ഭജിച്ചിട്ടവതി—
നാദയാത കരണാലേശവുമധുനാ—പാലയ....

[പാഠം 26. പരമഗിവൻ]

(ചരണം ഓ)

ചന്ദ്രഹാസമരികലകമലാകര—
ചന്ദ്രഹാസമിത്ര സമരേ
ഖന്ദമുഖവിശ്വയവിജയചണം ഏഡി
നങ്ങിപ്പുണ്ട് തന്ന ത്രേ ഭണാനന !—വീരദശാനന...

(ചരണം ഒ)

ഉത്സുകമയി മമ നിക്ഷലപാരം
ഉത്തമിതമായതു മുലം
മതസരമുള്ള റിപുക്കണ്ണ വെന്നിമ
വത്സരമനവധി ജീവിച്ചിട്ടക—വീരദശാനന....

[പാഠം 27.]

അംഗപ്ലബി, കാളകുട...കമലാസന=കാളകുടവിഷത്തിന്റെ ഭക്ഷണ
തന്ത്രം, പട്ടിഞ്ഞാടിയ മ്രൂഹംവിനെ രക്ഷിച്ചുവനേ! ‘കാൺഡികോ ദയദ്രുതഃ’
എന്ന് ആമരം.

ചരണം ദ. പരം അത്യും അപി=ശാവഗിപ്പുമംയ അത്യുസ്സും, ‘വാഞ്ഛികം
ചാഞ്ചകം ശ്രേഷ്ഠം ശ്രേഷ്ഠം തന്ത്രം ച പ്രയുഷം മു’ എന്ന് രംബണൻ ദയവാനേരുടു്
പ്രാത്മികനാതം യുദ്ധ വാല്ലു തീകിരംതംയണാഭാഗം ദന്തക്കു.

[പാഠം 28.]

ചരണം ഓ. അരികല...ചന്ദ്രഹാസം=ശത്രുവർദ്ധംകുന്ന താമരഷ്ട്ടി
തന്ത്രിന്ന് നിലംവെന്നവേലയുള്ളതിനെ (ഈംഗേയ നാഡിപ്പുക്കന്നതിനെ). ഈ
പ്രം...ചരണം=ശ്രദ്ധൻ തുടങ്ങിയുള്ള ദേവനുംരേണ്ടും ഇയിക്കന്നതിന്ന് സമത്രമം
യന്ത്രിനെ ത്രാവരണം ‘ചന്ദ്രഹാസം’ എന്ന പരിത്രിയാവിക്കുത്തുന്നതിന്റെ വി
ശ്രേംഖലാജീവിക്കുന്നു.

(ചൗം ദ)

സദ്വരചത്രുരത കലങ്ങനായ ചത്ര-
 രദ്ദേഹപ്പലേന നീ സാകം
 തൃദുഗമോദമോട്ട് വാഴക ലക്യിൽ
 മദ്ദേഹമിനിയും വരമിയ ! മേലിൽ—വീരദശാനന...

[ഫ്രോകം ഒന്ന്]

ചന്ദ്രചൂഡപദമജ്ഞരീരജി—
 പുഞ്ജമാശ്ജിതലലബാട്ടൻലിപിഃ
 ചന്ദ്രികാവിശദസൈധരാജിതേ
 മദ്ദിരേ സവമവാസ രാവണഃ.

ഉപസംഹാരം.

1. ആരാമാങ്കളിലൂം വിഹ്നിയും സുചിരം ധാവനതമന്നുായോ
 കിണ്ണിന്നുംഗതിം തു കണക്കരതെത്തൻവിലും ഭവാനീപത്രേ!
 എത്സാരദ്ദേഹമിമം വിഭോം നിയമിത്രം ഭക്ഷം മരെവംവിയം
 സപാമിൻ ! തപത്ത്‌പദപുണ്യരീകയുഗളാദന്നും ന മന്നാമരേ.

ചരണം ദ. ഉണ്ണകം=കരണ്ണസ്ഥം. ഓപ്പുംസകവിഞ്ചേരഹംക്കന്നോടു മന്ത്രം
 കപദത്തിന് ‘ഓഭിഷച’ എന്നുള്ള ശാത്മം സിഖിക്കുന്നു. ‘നിഘ്നസ്ഥക’ റ
 ഷ്വം നേരുക്കുക.

ചരണം ദ. ചതുരദ്ദേഹപലേന സംകക്മ=ചതുരദ്ദേഹപ്പട്ടയേംടക്കുട്ടി.
 പ്രസന്നായ ശ്രീപരശ്മപരൻ രാവണാം ചന്ദ്രഹംസം ഏന വദ്ദം
 നല്കി നിവിവച്ചുള്ളജ്ഞാനം ആശംസിക്കുന്നു.

[ഫ്രോകം ഒന്ന്]

ചന്ദ്രചൂഡ...ഭർബിപിഃ=ചന്ദ്രഃഖവരണ്ണര പാലപ്പുജ്യവാടകിത്തുടഞ്ഞംക്ര മം
 ചുക്കളയപ്പട്ട നെററിത്തടത്തിവബ ദർശി പികരളംടക്കംക്രിയവനായ (ഇംഗ്രേസം
 നാഗരംവകംണ്ട് ദുർബിധിവയാശാന്തതവനായ). രാവണഃ=രാവണനും. ചന്ദ്രി
 കം...രാജിതേ=നിശ്ചാവകംണ്ടു തെളിവന്ത വെൺ്മെടക്കുടാക ഫോഡിതമായ
 മദ്ദിരേ=നഗരത്തിൽ. സുവം ത്രാവസ=സുവമംകം വസ്ത്രം വസിച്ചു.
 ദൃതം;—രദ്ദേഹപല.

ഉപസംഹാരം,

സപാമിൻ !=നാമ !, ഭവാനീപത്ര ! =പാർവതീകംന !, ആരംകുട്ടി
 വം=കര ത്രാവനപ്പുഡഗ്രാമിയിൽ. സുചിരം വിഹ്നിയു=എകംക്രാവം വിഹരി

2. വിജ്ഞാനം വിവിധമേഖലാതെ ഓഫോഫി ചേത് തം ബുധാ മുഖ്യന്തെ വലു 'ഗ്രാതി സ്വലപന' മിത്രാപാദയന്തോ മുണ്ടാൻ കാജ്ഞാനാമിലെ സാഹിതിപ്രലഘങ്ങ കാ വാ കട്ടാ മാത്രം— മവുക്കതാക്ഷരകോമളാം നിത്രുഗവീം നോഡാമർഹിഷ്ണതി ചേത്.

ചീട്ട്. അന്നും ധാരനം=മരംനീലിലുള്ള ആരംഭയംടുക്കുടി മണ്ണന്നം ദി. തു=എന്നാൽ. കണക്കശരത്തേ വിലും=അസംഖ്യം മുളികളാൽ ദി പ്ലൈട്ടായി. കിണ്ണിനും ധാരനി=തെപ്പും കാജ്ഞാനാമാധ്യ റാറിംഗംടുക്കുടിയ (തതി തുടക്കവശിനു കഴിവില്ലോ) ഇടം എത്തംരംഗം=ഈ എന്നും മാകന വണ്ണികെന. നിയമിത്രും=നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും ഏവം വിധം=ഈ കുടം. ഒക്സോം=സാമന്ത്ര്യമുള്ളിനായിട്ട്. തപത് പഠം...എന്നും എന്നും=നിന്നിരവ ടിയൂട്ട കാലുകളാകന അമരപ്പുകൾക്കുടെ യുദ്ധങ്ങിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി ഒരു കംബിനെ. (വശം) ന മന്മാര്ഹം=ഞങ്ങൾ ശാരിയുനിപ്പ.

വുത്തം:—ജാർട്ടുച്ചവിത്തിനിൽക്കിട്ടി.

സാരംഗ് റവദ്രൂതിനും കൂടുമരഭവശി ഫൗണള്ള അന്തമന്തെ ആസ്പദമുഖി വിശേഷണങ്ങളുടെ ക്രൂപ്പുക്കയാംടുക്കുടി സഹസ്രതരമാധ്യ മരംരാത്രമ്പും നിൻ മേരിക്കാവുന്നതാണ്. രാമ യുടെ (ഒരു സുഖരിയുടെ) അക്കത്വത്തിന്റെ ച റിഡിയിൽ ചിരകാലം വിഹരിച്ചിരുന്നിട്ട് മരംരാത്രിയിലുള്ള ഓഭിനിവേശത്വത്തോടെ അവലു വണികരിക്കവാൻ പാശ്ചാത്യചല്ലുവേ മുജ്ജമംരം വിലു ഗാത്രനായിട്ട് രക്ഷംമാറ്റം കാണാതെ ഉചലുന്ന എന്നും മാത്രമാകന കാമന നിയന്നം ചെഞ്ഞുന്നതിനും ഭരവംഞ്ഞു കാലം ശാംഗാലപ്പുകെ മരംരാത്രാസ്ത്രയമില്ലെന്നും നിംബിളിപ്പുമായിരിക്കും. വോനിപ്പേരും! ഏന്നുള്ള സംബുദ്ധികൊണ്ട് റിവഞ്ഞനു മരംമനാശകത്വം റൂചിതമായിട്ടുണ്ടെല്ലാം! ലൈക്കികമാധ്യ ഒരാദാജ്ഞാളിയും തോച്ചും ഭരണത്തിനിടയാക്കാതെ സപദൈ ദയം ഇംഗ്രേജീന്റെ കൂത്ത് പരമാധിശീക്കന്തിനും കവി പ്രാത്മിക്കും.

2. വിവിധമേഖല = വിവിധങ്ങളായ രാസ്തുങ്ങളിൽ, വിജ്ഞാനാം=വിജ്ഞാനമാരാധ്യവശങ്ങ്. നോഡിത്താ=വശക്കിൽ. മുണ്ടാൻ ആച്ചാർ ആച്ചാർ അന്തരം = ഗ്രാതി സ്വലപന. ബുധാഃ=വിഭദംനും. ഓഫ് റബി ചേദ് റാപി=എന്നക്കിലും ടോം ഉണ്ടക്കുന്നതംയാൽ തന്നെ. തം=ആച്ചാർ ടോംതന്നെ, 'ഗ്രാതി സ്വലപന' ഇതി= 'നടക്കനുവശിനു കാലിട്ടു' എന്നും. മുഖ്യന്തെ വലു=ക്ഷമിക്കുന്നംബല്ലോ! മാത്രം=മുഖനുപ്പാലുള്ളി. കാജ്ഞാനാം=ശാശ്വതനാശക. ഇവ സാഹിതിപ്രലഘങ്ങു=ഈ സാഹിത്രാലുന്നതിൽ, അംഗുഷ്ഠതാക്ഷരങ്ങക്കാമള്ളം=ശാക്കരം. തിരിയാതെ മധുരമായ. ചിത്രുഹവി=

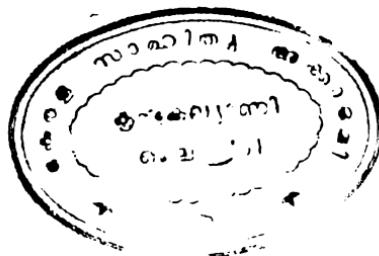
வெவ்வேறு கூடாது விடும். (எது)=அது வூய்களாக. ந தூண்மரிசூறுகி
ஏசுக்=தூண்மரிக்கூயிலூக்கிள். கா வா குமா? =ஏன்னாலோ குமா?

பூதங்—ஈாக்டுவவிதீவிதம்.

நன்றாகிக்கூடிய விடப்பாறாக, ஸபகாவழுவதை கிழுவின்ற அதீ
வழக்கத்தையுரமாய எங்களமாயி காதி அங்கமிக்குளமாமா? கவி பூஷ்மி
க்கள் ஒரு பகுதி கவியுடை விரைவங்களியாக்கான.

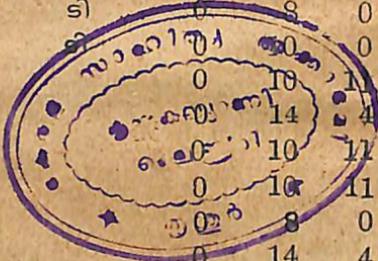
மஹாதுறவுரவிதலபஸ-

ஓவளவிஜயபூ விருதுவேபுய
ஸாவுதயவாத்தகமுதமுதம்
ஜநயது ‘வாக்குாத்த்வாக்குகா’ வூவுரா.

വിജ്ഞാപനം

	Rs.	Ch.	C.
വാസവദത്ത	0	10	11
കേരളവർഷവേദൻ	1	14	12
വിചാരവീഴി	0	21	6
കാവുമംബ	0	21	6
പരിജ്ഞാരപലസ്തികരാ	0	14	4
വിജ്ഞാനമണ്ഡളം	0	10	11
ഗഭ്രഹിക	0	17	13
ചീനസംസ്കാരം	0	14	4
ആചിനിരതിനാട പാംവലി	0	3	0
വിഭ്രാത്മിസഹായകൻ ദ-ാംപാം വ്യാവ്യാനം	0	0	0
ടി ഒ ടി 0 4 0			
ടി റ ടി 0 7 0			
ടി ദ ടി 0 8 0			
ടി ന ടി 0 0 0			
വിധിവൈവദ്യം	0	10	11
സാഹിത്യചാര്യിക	0	14	4
ഗുണമാലാരണം മ-ാം ലാറം	0	10	11
ടി ദ-ാം ലാറം	0	10	11
ആംഗലഭ്രമി	0	8	0
മതിപ്രകിമ	0	14	4
രാജ്യശംപാലം	0	10	11
ഡാക്ടർ ജാണ്സൺ	0	8	0
സാഹിത്യപാംപ്യസ്കാരം	0	10	11
സംഖ്യസാരം	1	0	8
പ്രസംഗമാലിക മ-ാം ലാറം	0	21	6
ടി ദ-ാം ലാറം	0	21	6
ഉൽക്കളഭവസ്യജ്ഞം	0	17	13
രാമനുംഭക്ഷണം (ഗഭ്രഹംകരം)	0	21	6

ഈ കുടാരെ രാമായണം, ഭാരതം, ഭാഗവതം ദത്തഃഥ മാം

എക്കം പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.

അൽ. റി. വിജയ,

ബുക്ക് സ്റ്റോർ, ചുഹ—തിരുവനന്തപുരം